

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold, lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v.

(Universalopladere til mobiltelefoner m.v.)¹

§ 1

I lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 958 af 22. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, EU-Tidende 2014, nr. L 96, side 79, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 62, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet, EU-tidende nr. L 315, side 30, og dele af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, EU-Tidende 2008, nr. L 162, side 20. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1020/EU af 20. juni 2019 om markeds- overvågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning 2008/765/EF og 2011/305/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 169, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. I § 5, stk. 1, 3. pkt., § 8, stk. 3, 3. pkt., § 10, stk. 4, § 11, stk. 2, § 19, stk. 1, 3. pkt., § 22, stk. 3, 3. pkt., § 24, stk. 4, § 25, stk. 2, § 33, stk. 5 og 6, § 37,

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet, EU-tidende nr. L 315, side 30.

UDKAST

stk. 1, to steder i § 37, *stk. 2*, og § 45, *stk. 2*, ændres: »Energistyrelsen« til: »Sikkerhedsstyrelsen«.

3. I § 17 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter nærmere regler om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden at der medfølger en oplader.«

4. I § 40, *stk. 1*, ændres »Energistyrelsen i medfør af §§ 38 og 39, som Energistyrelsen« til: »Sikkerhedsstyrelsen i medfør af § 38, som Sikkerhedsstyrelsen«, og »trækker Energistyrelsen sin afgørelse« ændres til: »trækker Sikkerhedsstyrelsen sin afgørelse«.

5. I § 45, *stk. 1 og 2*, ændres: »Energistirelsens« til: »Sikkerhedsstirelsens«.

§ 2

I lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 955 af 17. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. § 18, *stk. 1, 1. og 2. pkt.*, affattes således:

»§ 18. Forsyningspligtudbydere, der i henhold til § 15, *stk. 2*, er udpeget til at varetage forsyningspligttydelser omfattet af § 14, *stk. 2 eller 3*, eller fastsat i medfør af § 14, *stk. 4*, har ret til at få dækket dokumenterede nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligttydelser, hvor nettoomkostninger for forsyningspligttydelser omfattet af direktiv 2018/1972/EU dog kun dækkes i det omfang, Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer, at varetagelsen af forsyningspligten udgør en urimelig byrde for den udpegede forsyningspligtudbyder. Nettoomkostningerne opgøres samlet for forsyningspligttydelser omfattet af direktiv 2018/1972/EU og hver for sig for øvrige forsyningspligttydelser.«

2. I § 18, *stk. 8*, ændres »som nævnt i § 14, *stk. 4*« til: »omfattet af § 14, *stk. 2 eller 3*, eller fastsat i medfør af § 14, *stk. 4*«.

3. § 24, *stk. 2*, ophæves.

4. I § 31, *stk. 5, nr. 2*, og *stk. 6*, ændres »landsdækkende nummeroplysnings-tjeneste« til: »udtømmende nummerfortegnelse«.

5. I § 47, *stk. 2, nr. 2*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-6«.

6. I § 60 a, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

UDKAST

»Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan som led i tilsynet træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder, herunder fastsætte vilkår, herunder pris.«

7. I § 60 a, stk. 2, ændres »i medfør af stk. 5« til: »i medfør af stk. 6«.

8. I § 60 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan af en part i en tilsynssag, jf. stk. 2, opkræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

9. I § 60 a, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes efter »som led i tilsynet«: », om opkrævning af beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet, jf. stk. 3,«.

10. I § 60 a, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »i henhold til stk. 1«: », herunder regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af metoderne, herunder om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale.«

11. Efter kapitel 21 b indsættes i *afsnit V*:

»Kapitel 21 c

Kommunal støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet m.v.

§ 60 d. Kommunalbestyrelser kan give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet i medfør af Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, jf. stk. 2.

Stk. 2. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler for kommunalbestyrelses støtte som nævnt i stk. 1.

§ 60 e. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 60 d, stk. 2, og styrelsen kan i forbindelse med sit tilsyn træffe afgørelser over for kommunalbestyrelser eller støttemodtagere.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om tilsynet efter stk. 1, herunder hvordan tilsynet gennemføres, og hvilke typer afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe.

§ 60 f. Kommunalbestyrelser kan give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet, jf. stk. 2.

Stk. 2. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter regler om gennemførelse og administration af støtteprojekter som nævnt i stk. 1, herunder de støtteberettigede foranstaltninger og aktiviteter samt vilkår og betingelser for støtte, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at Europa-Kommissionens statsstøtteregler overholdes.

§ 60 g. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 60 f, stk. 2, og styrelsen kan i forbindelse med sit tilsyn træffe afgørelser over for kommunalbestyrelser eller støttemodtagere.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om tilsynet efter stk. 1, herunder hvordan tilsynet gennemføres, hvem der er klageberettigede, og høring af Erhvervsstyrelsen ved afgørelser om åben engrosadgang samt regler om, hvilke typer afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe, herunder krav om tilbagebetaling af støtte.

§ 60 h. Kommunalbestyrelser kan stille passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, når

- 1) det sker på markedsvilkår,
- 2) infrastrukturen er bredt tilgængelig for alle udbydere, og
- 3) det ikke virker konkurrenceforvridende i forhold til andre udbydere af tilsvarende passiv infrastruktur.«

12. I § 73 a indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

»*Stk. 8.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan med henblik på at understøtte formålene i stk. 2 fastsætte regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en metode for kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier.

Stk. 9. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan med henblik på at understøtte formålene i stk. 2, nr. 2 og 6, indhente oplysninger om elforbrug på adresseniveau fra Energinet. De indhentede oplysninger må ikke bruges til andre formål og må ikke videregives.«

13. § 75, *stk. 1*, affattes således:

»**§ 75.** Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur udarbejder og offentliggør løbende statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skønner relevante. Formålet er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet samt at understøtte den grønne omstilling på området.«

§ 3

I lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v., jf. lovekendtgørelse nr. 420 af 10. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, ændres »tv-formål som registeret i den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt« til: »tv-formål, hvor ønsker om fælles udnyttelse til radio- eller tv-formål følger af radiodækningsplaner indberettet i overensstemmelse med reglerne i § 16«.

2. I § 8, stk. 2, ændres »at andre indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser har planer om opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område, jf. § 16« til: »at der foreligger oplysninger fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur om forventet opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område. På anmodning fra landzone- eller bygningsmyndigheden skal Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, bl.a. på baggrund af oplysninger, der foreligger som følge af reglerne i § 16, stk. 1, afgive udtalelse herom senest 1 måned efter anmodningen«.

3. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »til brug for den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt« til: »i form af radiodækningsplaner i overensstemmelse med reglerne i § 16, stk. 1«.

4. Kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Indberetning og offentliggørelse af oplysninger om fremtidige radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner og master til radiokommunikationsformål

§ 16. Indhavere af tilladelser i medfør af lov om radiofrekvenser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, skal regelmæssigt indsende radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, jf. stk. 6.

Stk. 2. Indhavere af tilladelser i medfør af lov om radiofrekvenser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal regelmæssigt indsende oplysninger om eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, jf. stk. 6.

UDKAST

Stk. 3. Myndigheder inden for Forsvarsministeriets område er ikke omfattet af stk. 1 og 2 eller regler fastsat i medfør af stk. 5.

Stk. 4. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan beslutte at lade oplysninger omfattet af stk. 1 og 2 og regler fastsat i medfør af stk. 5, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på systematisk vis får kendskab til i medfør af sine myndighedsopgaver, træde i stedet for indberetninger efter stk. 1 og 2 og regler fastsat i medfør af stk. 5, og offentliggøre disse oplysninger i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 7.

Stk. 5. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om, at juridiske personer, der ejer master, som anvendes til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, regelmæssigt skal indsende oplysninger om masterne til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, herunder regler om, hvilke juridiske personer der skal omfattes af pligten til at indsende oplysningerne.

Stk. 6. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter nærmere regler om indberetning af oplysninger efter stk. 1 og 2.

Stk. 7. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter regler om offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 1 og 2 og efter regler fastsat i medfør af stk. 5. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan uanset regler fastsat efter nærværende stykke efter indstilling fra Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet til enhver tid beslutte, at visse oplysninger om antennepositionerne til en radiotjeneste skal undtages fra offentliggørelse af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar. Sådant beslutning kan højst træffes for 2 år ad gangen.

§ 16 a. For så vidt angår radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner og master, jf. § 16, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 16, stk. 5, der samtidig er omfattet af regler om indberetning af oplysninger i de til enhver tid gældende gennemførselsretsakter udstedt af Den Europæiske Union i overensstemmelse med artikel 57, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation, finder bestemmelserne i § 16, stk. 1-7, kun anvendelse i det omfang, disse bestemmelser regulerer forhold, hvorom der ikke fremgår regler i de nævnte gennemførselsretsakter.

Stk. 2. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler vedrørende radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller master, jf. § 16, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 16, stk. 5, der er nødvendige for at anvende de i stk. 1 nævnte gennemførselsretsakter udstedt af Den Europæiske Union, herunder regler om sanktioner i form af bødestraf for manglende overholdelse af regler om indberetning af oplysninger i disse retsakter.

Stk. 3. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler vedrørende offentliggørelse af oplysninger indberettet på baggrund af indberetningspligter i de i stk. 1 nævnte gennemførselsretsakter, idet § 16, stk.

UDKAST

7, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse på sådanne regler om offentliggørelse.«

5. I § 22 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Klage over landzonemyndighedens afgørelser, jf. stk. 1, skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. I tilfælde, hvor en afgørelse træffes indirekte og således ikke meddeles og offentliggøres, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 3. Rettidige klager over landzonemyndighedens afgørelser efter § 8, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, har opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 4. Planklagenævnet kan ved rettidig klage efter stk. 1 beslutte, at en meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan Planklagenævnet påbyde dette standset.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 5-8.

6. I § 22, *stk. 5*, der bliver til stk. 8, ændres »§§ 59 og 60« til: »§ 59«.

7. I § 24, *stk. 5*, ændres »§ 16, stk. 5,« til: »§ 16, stk. 5-7, og § 16 a, stk. 2 og 3,«.

8. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 16, stk. 1,« til: »§ 16, stk. 1 og 2,«.

9. I § 25, *stk. 2*, ændres »§ 16, stk. 6 og 7,« til: »§ 16, stk. 5,«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 28. december 2023, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 60 f-60 h i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 11.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af denne lovs § 3, nr. 1-4 og 7-9.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Universaloplader
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Tilsyn med offentlige myndigheders udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v.
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Kommuners mulighed for at give de minimis-støtte til udrulning af bredbånd samt anden støtte til udrulning af bredbånd
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Forbedret metode til kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.4.3. Den foreslåede ordning
 - 3.5. Indhentelse af oplysninger fra Energinet
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.5.3. Den foreslåede ordning
 - 3.6. Indsamling af data, der understøtter den grønne omstilling
 - 3.6.1. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.6.2. Den foreslåede ordning
 - 3.7. Tilpasning af reglerne i masteloven til EU-retten og den teknologiske udvikling
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.7.3. Den foreslåede ordning
 - 3.8. Opdatering af mastelovens hjemmel til at fastsætte regler om indberetning af master
 - 3.8.1. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.8.2. Den foreslåede ordning
 - 3.9. Regelforenkling af mastelovens regler om indberetning
 - 3.9.1. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.9.2. Den foreslåede ordning

- 3.10. Klageproces for klager over landzonemyndighedens afgørelser efter masteloven til Planklagenævnet
- 3.10.1. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
- 3.10.2. Den foreslåede ordning
4. Konsekvenser for FN's verdensmål
5. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
11. Forholdet til EU-retten
12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 958 af 22. juni 2022 (radioudstysloven), lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 955 af 17. juni 2022 (teleloven), og lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 420 af 10. marts 2021 (masteloven).

Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet, jf. bilag 1. Medlemsstaterne skal senest den 28. december 2023 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at implementere direktivet. I lovforslaget foreslås endvidere ændringer af gældende lovgivning, som ikke er udtryk for direktivimplementering.

Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med "Aftale om bredbånd og mobil i digital topklasse - Fremtidens telepolitik for hele Danmark" af 17. maj 2018 (i det følgende benævnt teleforliget), som blev indgået af Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Alternativet og Liberal Alliance og afløste det gældende teleforlig fra 1999 og en række telepolitiske tillægsaftaler. Lovforslaget er endvidere udarbejdet i overensstemmelse med politisk aftale af 21. december 2021 (i det følgende benævnt teleaftalen), som blev indgået af Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet. Lovforslaget understøtter teleforligets og teleaftalens centrale principper om markedsbaseret udrulning og teknologineutral regulering.

UDKAST

Lovforslaget indebærer *for det første*, at radioudstysloven opdateres på en række punkter. Hovedsageligt er der tale om en præcisering af ansvaret for markedsovervågningen for radioudstyr og for elektromagnetiske forhold, samt en udvidelse af de såkaldt væsentlige krav for radioudstyr til også at omfatte et krav om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden at der medfølger en oplader.

Lovforslaget indebærer *for det andet*, at en række bestemmelser i telelovens afsnit om forsyningspligt, forpligtelse til funktionel adskillelse, kommunal støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet m.v., offentlige myndigheders udlejning af arealer m.v., geografiske kortlægninger af udbredelsen af elektroniske kommunikationsnet, samt statistik opdateres.

På forsyningspligtområdet præciseres det med lovforslaget, at den enkelte forsyningspligtudbyders nettoomkostninger opgøres samlet for forsyningspligtgydelser omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (teledirektivet) og hver for sig for øvrige forsyningspligtgydelser.

Der foreslås endvidere en præcisering af, i hvilke tilfælde Erhvervsstyrelsen kan pålægge udbydere med en stærk markedsposition en forpligtelse til funktionel adskillelse.

Med lovforslaget foreslås det, at der i teleloven indføres en mulighed for, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om kommuners mulighed for at give støtte til udrulning af bredbånd i form af de minimis-støtte. De gældende regler, som vedrører kommuners muligheder for at give støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet (bredbånd), foreslås videreført. Disse bestemmelser har endnu ikke været sat i kraft.

Der foreslås endvidere en præcisering af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs beføjelser i forbindelse med styrelsens tilsyn med offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikation om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. samt indførelsen af en hjemmel til, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan få dækket sine ekstraordinære omkostninger i forbindelse med styrelsens tilsyn.

Desuden foreslås en udvidelse af klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om metoder til fastsættelse af markedsvilkår.

UDKAST

Med lovforslaget foreslås det endvidere, at der i teleloven indføres en hjemmel for klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en metode for kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier.

Det foreslås endvidere, at der i teleloven indføres en hjemmel for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur til at kunne indhente oplysninger fra Energinet til brug for identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte samt understøttelse af politik med henblik på sikring af dækning af bredbånd.

Endelig foreslås det, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur løbende kan udarbejde og offentliggøre statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet, herunder statistik og dokumentation, der understøtter den grønne omstilling i sektoren.

De resterende ændringer af teleloven består i konsekvensrettelser og ændringer af redaktionel karakter.

Lovforslaget indebærer *for det tredje* en ændring af masteloven således, at mastelovens bestemmelser om indberetning og offentliggørelse af oplysninger om radiodækningsplaner samt eksisterende antenne- og mastepositioner opdateres.

Ændringerne indebærer forslag om, at de gældende indberetningspligter, som i dag fremgår af bekendtgørelser udstedt i medfør af masteloven af henholdsvis af klima-, energi- og forsyningsministeren og Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, flyttes til selve loven, og at alle bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler vedrørende indberetningspligter samles hos Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Samtidig foreslås en række nye bestemmelser, der skal tage højde for, at Europa-Kommissionen også kan fastsætte regler om indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner samt eksisterende antenne- og mastepositioner, og en opdatering af bestemmelserne om indberetning af eksisterende mastepositioner.

Herudover foreslås det at tilpasse mulighederne for at sanktionere manglende efterlevelse af indberetningspligterne fastsat i masteloven samt mulighederne for i visse forskrifter udstedt i medfør af masteloven at fastsætte bødestraf for overtrædelse af sådanne regler.

Med lovforslaget foretages endvidere en række konsekvensrettelser i masteloven, der dog ikke indebærer indholdsmæssige ændringer i retstilstanden.

Endelig opdateres masteloven med reglerne for at påklage visse afgørelser til Planklagenævnet, som alene er en videreførelse af eksisterende regler i en bekendtgørelse, som Erhvervsministeriet ønsker ophævet.

2. Lovforslagets baggrund

Baggrunden for lovforslaget er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet, som indeholder nye krav til opladere og opladningsudstyr til bestemte klasser af radioudstyr, så det sikres, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve det omfattede radioudstyr, uden at der medfølger en oplader. Formålet med direktivet er endvidere at reducere elektronisk affald, CO₂-udledning og råvareforbrug. Overordnet er der tale om en ensretning af stik til opladere af ovenstående radioudstyr, som alle skal anvende USB-C-standarden. Der er i det gældende radioudstyrskrav og den danske implementering heraf allerede hjemmel til at stille et krav om, at radioudstyret skal kunne oplades med universaloplader, men kravet om adskillelse af oplader og radioudstyret i købsituationen mangler en dansk hjemmel. Kravet om universaloplader vil skulle gælde for håndholdte mobiltelefoner, tablets, digitalkameraer, hovedtelefoner, hovedtelefoner med mikrofon, håndholdte videospilskontrollere, bærbare højtalere, e-bogslæsere, tastaturer, mus, transportable navigationssystemer, høretelefoner (earbuds) og bærbare computere. Europa-Kommissionen har hjemmel til at omfatte yderligere radioudstyr.

Lovforslaget har endvidere baggrund i teledirektivet, som fastlægger, hvordan nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtigheder kan dækkes af staten eller telebranchen, jf. artikel 89 og 90. Bestemmelserne er implementeret i telelovens § 18.

Det følger af teleforliget fra 17. maj 2018 og af teleaftalen af 21. december 2021, at Energistyrelsen (nu Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) skal fastsætte klare rammer for, hvordan kommuner lovligt vil kunne give statsstøtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet (bredbånd).

I teleforliget henstiller aftaleparterne til, at offentlige myndigheder har fokus på betydningen af en rimelig masteleje i forhold til målet om god mobildækning. På baggrund af teleforliget har Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i samarbejde med kommuner, regioner, statslige myndigheder og telebranchen gennemført en omfattende undersøgelse af grundlaget for fastsættelse af markedsleje for kommuner, regioner og statslige udlejere og har i en samlet vejledning for masteleje for offentlige myndigheder beskrevet nogle metoder, som kan danne grundlag for offentlige myndigheders fastsættelse af markedsleje.

Det fremgår af teleaftalen, at aftaleparterne er enige om, at en nærmere undersøgelse skal bidrage til at finde en metode til fastsættelse af lejepriser på markedsvilkår for udlejning af arealer til brug for mobilmaster og -antenner.

Derudover har lovforslaget baggrund i Europa-Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1070 af 20. juli 2020 om angivelse af karakteristika for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde i henhold til artikel 57, stk. 2, i teledirektivet, som indeholder en særlig indberetningspligt for en undergruppe af antenner.

Lovforslaget har endvidere baggrund i aftalen mellem den forrige regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om opfølgning på evaluering af planloven m.v. af 15. juni 2022, hvor der mellem aftalepartierne bl.a. er aftalt en forenkling og smidiggørelse af klagesagsprocesser i Planklagenævnet, herunder at Planklagenævnets forretningsorden fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Universaloplader

3.1.1. Gældende ret

Radioudstyslovens § 17, stk. 2, giver dog Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur mulighed for at fastsætte væsentlige krav til radioudstyr, som bl.a. kan omfatte krav om, at radioudstyret fungerer med tilbehør, navnlig med universalopladere. Hjemlen til at fastsætte krav om universalopladere for radioudstyr er ikke udmøntet på nuværende tidspunkt. Der er således i dansk ret for nuværende ikke regler om krav til, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden at der medfølger en oplader.

3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Ændringen af radioudstysdirektivet indfører en bestemmelse om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden at der medfølger en oplader.

Radioudstyr i særlige kategorier er i denne sammenhæng som udgangspunkt håndholdte mobiltelefoner, tablets, digitalkameraer, hovedtelefoner, hovedtelefoner med mikrofon, håndholdte videospilskontrollere, bærbare højtalere, e-bogslæsere, tastaturer, mus, transportable navigationssystemer, høretelefoner (earbuds) og bærbare computere.

Bestemmelsen har til formål at begrænse miljøbelastningen fra mobilopladere, herunder ved at reducere materialeforbrug og elektronikaffald, og at gøre det lettere og billigere for forbrugerne og andre slutbrugere at vælge den rette oplader til deres radioudstyr. Den væsentligste bidragsyder til begrænset miljøbelastning forventes at komme fra reglerne om, at forbrugere

og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden der medfølger en oplader.

Kravet om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve håndholdte særlige kategorier af radioudstyr, uden at der medfølger en oplader, følger af artikel 3a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet. Direktivet fastsætter også, at det med piktogram skal fremgå af emballagen, om der medfølger en oplader. Piktogrammets udseende og indhold er fastlagt i direktivet, og skal i henhold hertil fremgå på emballagen, således at relevante interessenter kan vurdere, om der medfølger en oplader. Såfremt forbrugere og andre slutbrugere kan erhverve radioudstyret via distancesalg, så skal piktogrammet fremgå synligt og tydeligt samt tæt på prisangivelserne på det analoge eller digitale salgssted.

Med direktivændringen lægges det fast, at kablet opladning fremover skal ske via USB-C-teknologi. Regler om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden der medfølger en oplader, forventes ikke at have nævneværdig indflydelse på innovationen på området for opladere.

Radioudstysdirektivet er i dag implementeret i radioudstysloven, og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at det nye krav om adskillelse af oplader og radioudstyr også vil skulle implementeres i radioudstysloven.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur udover de allerede fastsatte væsentlige krav for radioudstyr vil kunne fastsætte nærmere regler om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden der medfølger en oplader.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil således kunne fastsætte et krav om, at håndholdte mobiltelefoner, tablets, digitalkameraer, hovedtelefoner, hovedtelefoner med mikrofon, håndholdte videospilskontrollere, bærbare højttalere, e-bogslæsere, tastaturer, mus, transportable navigations-systemer, høretelefoner (earbuds) og bærbare computere skal kunne erhverves af forbrugere og andre slutbrugere, uden der medfølger en oplader. For at forbrugere og andre slutbrugere kan orientere sig om, hvorvidt der medfølger en oplader eller ej, vil denne information skulle fremgå i form af et piktogram.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, vil desuden medføre, at miljøbelastningen fra mobilopladere begrænses, herunder ved at reducere materialeforbrug og elektronikaffald, og gøre det lettere og billigere for forbrugerne og andre slutbrugere at vælge den rette oplader til deres udstyr.

I forbindelse med fastsættelsen af reglerne vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur stille krav om, at det med piktogram fremgår, om der medfølger oplader eller ej.

Den foreslåede bestemmelse om adskillelse af oplader og radioudstyr i salgssituationer implementerer sammen med de regler, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter i medfør heraf, radioudstyrsdirektivets artikel 3a og bilag Ia, del III.

3.2. Tilsyn med offentlige myndigheders udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v.

3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af telelovens § 60 a, stk. 1, at offentlige myndigheder kan indgå aftaler på markedsvilkår med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet. Begrebet markedsvilkår er ikke klart defineret eller udtryk for en eksakt lejepris eller i øvrigt eksakte vilkår. Det følger dog af EU's statsstøtteregele, at offentlige myndigheders udlejning af arealer skal følge markedsøkonomiske principper. Det indebærer, at offentlige myndigheder skal foretage udlejning på samme måde, som en privat udlejer med de samme forudsætninger ville gøre det inden for lovens rammer.

Det fremgår af telelovens § 60 a, stk. 2, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet er indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1. Det fremgår endvidere, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheder overholder regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, jf. telelovens § 60 a, stk. 1, og som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn kan f.eks. udøves på baggrund af klager, der er indgivet til styrelsen af udbydere af elektroniske kommunikationsnet. Det kan være klager om, at en aftale mellem udbyderen og en offentlig myndighed ikke er indgået på markedsvilkår, eller at en offentlig myndighed ikke overholder regler om metoder til fastsættelse af de

UDKAST

markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, jf. telelovens § 60 a, stk. 1, og som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan også selv rejse en tilsynssag mod en offentlig myndighed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis styrelsen i øvrigt bliver opmærksom på, at aftaler mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet ikke er indgået på markedsvilkår. Det kan også være, hvis styrelsen bliver opmærksom på, at en offentlig myndighed ikke overholder sådanne regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur beslutter selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag mod en offentlig myndighed. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs overvejelser om at rejse en tilsynssag er underlagt de bindinger, der følger af almindelige forvaltningsretlige regler og grundprincipper, herunder kravet om saglig forvaltning, ligebehandlingsprincippet, proportionalitetsprincippet, officialprincippet, forbud mod skøn under regel m.v.

Efter gældende ret antages det at følge implicit af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsynskompetence, at styrelsen som led i sit tilsyn kan træffe afgørelser, herunder fastsætte vilkår, rettet mod offentlige myndigheder. Dette for at sikre, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet er indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1, og at offentlige myndigheder overholder regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, og som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5. I de tilfælde, hvor en udbyder af elektroniske kommunikationsnet indgiver en klage til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur om, at en aftale mellem udbyderen og en offentlig myndighed om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet ikke er indgået på markedsvilkår, skal styrelsen foretage en konkret vurdering af, om den pågældende aftale er indgået på markedsvilkår. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs vurdering skal foretages under hensyntagen til de specifikke forhold og omstændigheder, der gør sig gældende for det pågældende areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil som led i sin sagsoplysning og som led i sin afgørelsesvirksomhed og vilkårsfastsættelse i konkrete sager i relevant omfang søge bistand hos øvrige relevante statslige myndigheder, der udlejer arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v., eller

UDKAST

som har indgående kendskab til de hensyn og kriterier, der er afgørende for værdiansættelsen af et areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v., eller gøre brug af anden ekstern ekspertbistand, f.eks. en ejendomsmægler, med henblik på at kunne fastlægge og fastsætte vilkår, der afspejler markedsvilkår, for det pågældende areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs omkostninger forbundet med tilsynet, herunder eksempelvis tids- og ressourceforbrug, omkostninger i forbindelse med sagsoplysning, partshøring, udfærdigelse af afgørelser m.v. og eventuelle omkostninger til ekstern ekspertbistand, afholdes efter gældende ret inden for styrelsens egen økonomiske ramme. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har efter gældende ret ikke hjemmel til at kunne kræve eventuelle omkostninger dækket af den offentlige myndighed eller af den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som er part i en tilsynssag.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 4, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om tilsynet, herunder hvordan tilsynet gennemføres, hvilke afgørelser styrelsen kan træffe, om frister for styrelsens behandling af sager som led i tilsynet og om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale til brug for tilsynet. Bemyndigelsen er ikke udmøntet.

I henhold til telelovens § 60 a, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på i henhold til telelovens § 60 a, stk. 1. Bemyndigelsen er ikke udmøntet. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således kunne regulere, hvilke økonomiske og juridiske principper m.v. der skal lægges til grund ved en vurdering af, hvad der er markedsvilkår for offentlige myndigheders konkrete arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v.

3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det antages at følge implicit af tilsynsbestemmelsen i telelovens § 60 a, stk. 2, sammenholdt med bemyndigelsen for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i telelovens § 60 a, stk. 4, til at fastsætte regler om tilsynet, herunder bl.a. regler om, hvilke afgørelser styrelsen kan træffe samt bemærkningerne til disse bestemmelser, at styrelsen kan træffe afgørelser, herunder fastsætte markedsvilkår, som led i sit tilsyn. Det er imidlertid tvivlsomt, om den eksisterende tilsynsbestemmelse i sig selv udgør en tilstrækkelig hjemmel for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs kompetence til at træffe afgørelser af indgribende karakter rettet mod offentlige myndigheder. Det kan f.eks. være afgørelser, der i væsentligt omfang ændrer retstilstanden mellem en udbyder af elektroniske kommunikationsnet og en offentlig myndighed i en aftale om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet. En

UDKAST

afgørelse med vilkår om en væsentlig justering i op- eller nedadgående retning af den lejepris, der er aftalt mellem parterne, eller fastsættelse af øvrige vilkår, som efter Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs vurdering skal indgå i en aftale, for at aftalen kan betragtes som indgået på markedsvilkår, kan være udtryk for en sådan indgribende ændring i retstilstanden. Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren udmønter bemyndigelsen i telelovens § 60 a, stk. 5, og regulerer, hvilke metoder offentlige myndigheder skal benytte i deres fastsættelse af lejepriser for udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet, kan en afgørelse herom i tilfælde, hvor myndigheden ikke benytter den pågældende regulerede metode i forvejen, også være udtryk for en indgribende ændring i retstilstanden, som kan have væsentlig betydning for de lejepriser, som den offentlige myndighed fastsætter.

For at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan udøve et effektivt og sagligt tilsyn med offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet, jf. telelovens § 60 a, stk. 1, og at offentlige myndigheder overholder regler om metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5, bør det i telelovens § 60 a, stk. 2, klart og tydeligt angives, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur som led i tilsynet kan træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder, herunder fastsætte vilkår, herunder om pris. Med bemyndigelsen i telelovens § 60 a, stk. 4, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur bl.a. kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke afgørelser styrelsen kan træffe.

Ud over det almindelige tids- og ressourceforbrug, som er forbundet med Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn i medfør af telelovens § 60 a, stk. 2, herunder til sagsoplysning, partshøring, udfærdigelse af afgørelser m.v., kan der være øvrige ekstraordinære omkostninger for styrelsen forbundet med tilsynsopgaven. Det kan f.eks. være omkostninger til ekstern ekspertbistand i forbindelse med, at styrelsen i en konkret sag skal fastlægge markedsvilkår for et offentligt ejet areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v.

Vurderingen af markedsvilkår skal foretages under hensyntagen til de specifikke forhold og omstændigheder, der gør sig gældende for det konkrete areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur besidder ikke nødvendigvis de fornødne kompetencer til at fastsætte markedsvilkår og har ikke nødvendigvis den fornødne indsigt i, hvilke hensyn og kriterier der vil skulle danne grundlag for fastsættelse af markedsvilkår. For at få oplyst en tilsynssag tilstrækkeligt og med henblik på at kunne træffe en saglig og fagligt korrekt afgørelse, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur derfor i konkrete sager i nødvendigt omfang søge bistand hos øvrige relevante statslige myndigheder, der udlejer arealer,

UDKAST

bygninger, høje konstruktioner, master m.v., og som har indgående kendskab til de hensyn og kriterier, der er afgørende for værdiansættelsen af et areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. Det kan dog være nødvendigt også at gøre brug af anden ekstern ekspertbistand, f.eks. en ejendomsmægler, med henblik på at fastlægge vilkår, der afspejler markedsvilkår for det pågældende areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har endnu ikke modtaget eller behandlet en klage eller gennemført et tilsyn af egen drift, og styrelsen forventer ikke, at dette ændrer sig væsentligt fremadrettet. I fravær af sådanne sager vil det være uhensigtsmæssigt at forsøge at opbygge de relevante kompetencer til sager, der nødvendiggør konsulentbistand, internt i styrelsen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har i dag ikke hjemmel til at kræve sådanne omkostninger dækket af den offentlige myndighed eller den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som er part i en tilsynssag.

For at sikre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan udøve et effektivt og sagligt tilsyn, bør der i telelovens § 60 a indføres en klar hjemmel til, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan opkræve et beløb hos en part i en tilsynssag til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet. Der vil være tale om et rent omkostningsdækkende beløb, som udelukkende skal kunne dække styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med en tilsynssag. Det er således ikke hensigten, at styrelsen skal kunne få dækket sine generelle omkostninger forbundet med tilsynet, herunder styrelsens interne tids- og ressourceforbrug.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har behov for løbende at monitorere og justere i sit tilsyn for at sikre, at styrelsen kontinuerligt fører et sagligt og effektivt tilsyn. Derfor kan der være behov for, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur regulerer de ekstraordinære omkostninger, som styrelsen vil kunne opkræve af en part i en tilsynssag. Derfor bør bemyndigelsen for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur til at fastsætte regler om tilsynet i telelovens § 60 a, stk. 4, udvides således, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur også får bemyndigelse til at fastsætte regler om opkrævning af beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet.

Ved lov nr. 291 af 27. februar 2021 om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love blev der indført en ny værdiansættelsesnorm for erhvervsejendomme, offentlige ejendomme m.v. Som følge heraf kan metoden om den offentlige vurdering, som er beskrevet i Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs vejledning om markedisleje ved udlejning af arealer til brug for digital infrastruktur, ikke fremadrettet benyttes som grundlag for offentlige myndigheders beregning af lejepriser for udlejning

af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet.

På den baggrund og på baggrund af initiativer i teleforliget og teleaftalen, der er møntet på offentlige myndigheders fastsættelse af masteleje, er Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i gang med at udvikle en eller flere metoder, som skal erstatte metoden med den offentlige vurdering, der er beskrevet i Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs vejledning om markedsleje ved udlejning af arealer til brug for digital infrastruktur, som grundlag for beregning af lejepriser. Der skal efter aftalen kunne træffes politisk beslutning om en metode inden udgangen af 2022. Dette arbejde blev dog forsinket grundet udskrivelse af folketingsvalg og efterfølgende regeringsdannelse.

For at sikre, at eventuelle nye metoder vil kunne implementeres og anvendes af offentlige myndigheder og udbydere af elektroniske kommunikationsnet, kan det være nødvendigt, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler, der måtte være nødvendige for implementeringen og anvendelsen af metoderne. Det kan f.eks. være regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale, som skønnes relevant, rettet mod udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller offentlige myndigheder. For at sikre, at eventuelle metoder kontinuerligt kan benyttes som grundlag for fastsættelse af lejepriser på markedsvilkår, kan der være behov for hos udbydere af elektroniske kommunikationsnet og offentlige myndigheder at indhente oplysninger og materiale om bl.a. eksisterende lejeaftaler vedr. mobilmaster og -antennetårne, men også offentlige myndigheders lejeaftaler til andre formål, som er sammenlignelige hermed. Der kan endvidere være behov for indhentning af oplysninger og materiale med henblik på eksempelvis at kunne foretage sammenligning af, analyser af, statistik over og beregning af lejepriser og fastsættelse af øvrige vilkår. Det kan endvidere f.eks. være regler om, at offentlige myndigheder skal benytte bestemte systemer eller procedurer i forbindelse med fastsættelse af lejepriser, eller regler om, hvilke hensyn og omstændigheder, offentlige myndigheder vil skulle inddrage i deres lejeprisfastsættelse, regler om bestemte parametre og kriterier, som vil skulle indgå i en metode, m.v. Derfor bør bemyndigelsen for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om metoder til fastsættelse af markedsvilkår i telelovens § 60 a, stk. 5, udvides, således at klima-, energi- og forsyningsministeren også får bemyndigelse til at fastsætte regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af metoderne, herunder om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 6, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i loven får en klar og tydelig hjemmel til i forbindelse med sit tilsyn at kunne træffe nødvendige afgørelser,

UDKAST

herunder afgørelser af indgribende karakter, rettet mod offentlige myndigheder. Det vil endvidere af den foreslåede bestemmelse tydeligt fremgå, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i sine afgørelser rettet mod offentlige myndigheder vil kunne fastsætte vilkår, herunder vilkår om pris, som skal gælde for aftaler, som offentlige myndigheder indgår med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet. De vilkår, herunder om pris, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte, vil skulle afspejle markedsvilkår for det konkrete areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v., som der i det konkrete tilfælde er tale om. I det omfang klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om metoder til fastsættelse af markedsvilkår, som ministeren er bemyndiget til i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5, eller fastsætter regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af sådanne metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren med lovforslagets § 2, nr. 10, foreslås at blive bemyndiget til at fastsætte, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i forbindelse med sit tilsyn kunne træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder om, at offentlige myndigheder skal overholde sådanne regler.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 6, vil endvidere medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne træffe afgørelse i tilsynssager, som styrelsen rejser på baggrund af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet om, at en offentlig myndigheds aftale med udbyderen ikke er indgået på markedsvilkår, eller at en offentlig myndighed ikke overholder regler om metoder til fastsættelse af markedsvilkår, som er fastsat i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5. Det vil endvidere kunne omfatte klager over en offentlig myndigheds manglende overholdelse af regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af sådanne metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren med lovforslagets § 2, nr. 10, foreslås at blive bemyndiget til at fastsætte. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil også kunne træffe afgørelse i tilsynssager, som styrelsen af egen drift rejser mod en offentlig myndighed.

Den kreds af retssubjekter, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne rette en afgørelse mod, vil modsvare den kreds af retssubjekter, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens tilsyn vil være rettet mod.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil som led i behandlingen af en sag skulle foretage en konkret vurdering af, om en aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af et areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. er indgået på markedsvilkår. Vurderingen skal foretages under hensyntagen til de specifikke hensyn, forhold og omstændigheder, der gør sig gældende for det konkrete areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. Vurderer Styrelsen for

UDKAST

Dataforsyning og Infrastruktur, at aftaler mellem offentlige myndigheder og udbydere af elektroniske kommunikationsnet ikke er indgået på markedsvilkår, så vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur med den foreslåede bestemmelse kunne træffe konkrete afgørelser, herunder fastsætte vilkår, med henblik på at sikre, at den offentlige myndigheds aftaler bliver indgået på markedsvilkår. Indholdet og omfanget af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser og fastsatte vilkår vil afhænge af den konkrete sag. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil f.eks. kunne træffe afgørelser, der ændrer retsforholdet mellem parterne, såfremt styrelsen vurderer, at en aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet ikke er indgået på markedsvilkår. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil f.eks. kunne træffe afgørelse om, at den aftalte lejepris er udtryk for markedsvilkår eller at den aftalte lejepris skal justeres i opad- eller nedadgående retning afhængig af, hvad Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer mest retvisende udtrykker markedsvilkår for et konkret areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil i forbindelse med en konkret sag kunne justere eller erstatte de vilkår, der er fastsat i en aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet, med andre vilkår samt fastsætte øvrige vilkår, således at aftalen mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet samlet set kan siges at være indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1. Begrebet markedsvilkår er ikke klart defineret eller udtryk for en eksakt lejepris eller i øvrigt eksakte vilkår. Det følger dog af EU's statsstøtteregler, at offentlige myndigheders udlejning af arealer skal følge markedsoekonomiske principper. Det indebærer, at offentlige myndigheder skal foretage udlejning på samme måde, som en privat udlejer med de samme forudsætninger ville gøre det inden for lovens rammer. Vilkårene, herunder lejeprisen, vil i øvrigt være underlagt de almindelige krav om saglighed, ikke-diskrimination og konkurrencefordrejning m.v., der gælder for offentlige myndigheder. Vilkårene vil f.eks. kunne vedrøre fastsættelse af en lejepris, adgang til det lejede areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. i forbindelse med løbende vedligeholdelse og udbygning eller opgradering af mobilnettet, vedligeholdelse af det lejede areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. og vedligeholdelse af mobilmast og -antennes, vilkår vedrørende uopsigelighed eller opsigelse af lejemålet m.v.

Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren udmønter hjemlen i den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, og fastsætter regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, eller fastsætter regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af sådanne metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren med lovforslagets § 2, nr. 10, foreslås at blive bemyndiget til at fastsætte, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på baggrund

UDKAST

af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet om, at en offentlig myndighed ikke overholder sådanne regler, kunne træffe afgørelse om, at en offentlig myndighed skal overholde sådanne regler. Tilsvarende vil gøre sig gældende, såfremt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur af egen drift indleder en tilsynssag mod en offentlig myndighed med henblik på at afklare, om den offentlige myndighed overholder reglerne.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil med den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 4, kunne fastsætte nærmere regler om tilsynet, herunder bl.a. regler om, hvilke afgørelser styrelsen kan træffe.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 8, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur får hjemmel til at opkræve et beløb af en part i en tilsynssag til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsyn efter telelovens § 60 a, stk. 2.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens mulighed for at kræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger vil alene kunne gælde i konkrete tilsynssager, som styrelsen rejser af egen drift, eller som indbringes for styrelsen.

I de tilfælde, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur af egen drift indleder en tilsynssag mod en offentlig myndighed, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur med den foreslåede bestemmelse kunne opkræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet af den pågældende offentlige myndighed, som styrelsens tilsyn og eventuelle afgørelse er rettet mod.

I de tilfælde, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur indleder en tilsynssag mod en offentlig myndighed på grundlag af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur med den foreslåede bestemmelse kunne opkræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger hos den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som har indgivet klagen, og som ikke får medhold i sin klage, eller hos den offentlige myndighed, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens afgørelse er rettet mod, såfremt den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som har indgivet klagen, får medhold i sin klage.

Det beløb, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 8, vil kunne opkræve, vil alene, men fuldt ud, skulle modsvare de faktiske ekstraordinære omkostninger, som styrelsen har afholdt. Det vil således være tale om et rent omkostningsdækkende beløb, som udelukkende skal kunne dække styrelsens ekstraordi-

UDKAST

nære omkostninger i forbindelse med en tilsynssag. Det er med den foreslåede bestemmelse således ikke hensigten, at styrelsen skal kunne få dækket sine generelle omkostninger forbundet med tilsynet, herunder styrelsens interne tids- og ressourceforbrug og sædvanlige processkridt i sagsbehandlingen i forbindelse med en tilsynssag. Det er med den foreslåede bestemmelse ikke hensigten, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal have en økonomisk indtjening, eller at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsynsvirksomhed generelt skal være gebyrbelagt.

De ekstraordinære omkostninger, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne kræve dækket af en part i en tilsynssag, vil f.eks. kunne være omkostninger i forbindelse med, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i konkrete sager vurderer, at det vil være nødvendigt at indhente ekstern ekspertbistand, f.eks. en ejendomsmægler, med henblik på i forbindelse med en afgørelse fastsætte vilkår, der afspejler markedsvilkår for et konkret areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v.

Det beløb, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 8, vil kunne opkræve hos en part i en tilsynssag til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynssagen, vil blive afregnet separat ud fra de til den enkelte tilsynssags påløbne ekstraordinære omkostninger. Beløbet vil skulle indbetales til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur efter styrelsens nærmere anvisninger.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 9, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur bemyndiges til at fastsætte regler om opkrævning af beløb, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 8, til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med styrelsens tilsyn i medfør af telelovens § 60 a, stk. 2.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil med den foreslåede bestemmelse f.eks. kunne fastsætte regler om, hvilke ekstraordinære omkostninger styrelsen vil kunne kræve betalt af en part i en tilsynssag og hvordan et beløb vil blive opkrævet.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 10, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af metoderne, herunder regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 10, skal sikre, at eventuelle nye metoder som grundlag for beregning af lejepriser vil kunne implementeres og anvendes af offentlige myndigheder.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med den foreslåede bestemmelse f.eks. kunne fastsætte regler om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller offentlige myndigheder indsender alle oplysninger og alt materiale, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skønner relevant i forbindelse med administration af telelovens § 60 a. Det vil f.eks. kunne omfatte eksisterende lejeaftaler mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet og offentlige myndigheder om leje af arealer med henblik på opsætning af mobilmaster og -antennes og lejeaftaler mellem offentlige myndigheder og andre lejere af arealer til brug for andre formål end mobilmaster og -antennes, men som er sammenlignelige hermed. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil herved som led i administrationen af telelovens § 60 a og for at sikre, at eventuelle metoder kontinuerligt kan benyttes som grundlag for fastsættelse af lejepriser på markedsvilkår eksempelvis kunne foretage sammenligning af, analyser af, statistik over og beregning af lejepriser og fastsættelse af øvrige vilkår. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også kunne fastsætte regler om fremgangsmåden for fremsendelse af oplysninger og materiale, herunder at det skal ske ved brug af bestemte systemer, databaser eller registre. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at offentlige myndigheder skal benytte bestemte systemer eller procedurer i forbindelse med fastsættelse af lejepriser eller regler om, hvilke hensyn og omstændigheder offentlige myndigheder vil skulle inddrage i deres lejeprisfastsættelse, regler om bestemte parametre og kriterier, som vil skulle indgå i en metode, m.v.

3.3. Kommuners mulighed for at give de minimis-støtte samt anden støtte til udrulning af bredbånd

3.3.1. Gældende ret

Som udgangspunkt er statsstøtte til udrulning af bredbånd ikke lovligt i EU. Der er dog flere måder, hvorpå statsstøtte kan gøres lovligt. Det kan f.eks. ske, hvis Europa-Kommissionen godkender et statsstøtteprojekt eller en statsstøtteordning. Det kan endvidere ske, hvis statsstøtteprojektet eller -ordningen holder sig inden for Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 2021/1237 af 23. juli 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 2014/651 (den såkaldte gruppefritagelsesforordning) eller Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (den såkaldte de minimis-forordning).

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 d medfører, at kommuner kan give støtte til udrulning af bredbånd, og at Energistyrelsen (nu Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) kan fastsætte regler herfor. Tidspunktet for

bestemmelsens ikrafttræden fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har ikke sat bestemmelsen i kraft. I dag vil kommunerne således kunne give støtte efter lov nr. 1518 af 18. december 2018 om erhvervsfremme (erhvervsfremmeloven), som regulerer tiltag, der fremmer erhvervslivet. Erhvervsministeriet udgav i 2014 en vejledning om udrulning af bredbånd i medfør af lov om erhvervsfremme og regional udvikling. I vejledningen fortolkes bemærkningerne til erhvervsfremmeloven således, at erhvervsfremmeloven siden er anvendt som hjemmel til kommunal støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet med et erhvervsudviklingsigte.

3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det kan ikke udelukkes, at eventuelle kommende kommunale projekter vedrørende støtte til udrulning af bredbånd vil være af en mindre størrelse. De krav m.v., som vil følge af en støtteordning, som er godkendt af Europa-Kommissionen, kan ved sådanne mindre projekter risikere at virke for omfattende for både kommuner og potentielle støttemodtagere (udbydere af elektroniske kommunikationsnet). Det vil kunne føre til, at kommunerne af den grund vælger ikke at gennemføre et ønsket projekt, eller at en udbyder ikke ønsker at deltage i et mindre kommunalt projekt.

De minimis-forordningen fastsætter regler, som gælder for små statsstøtteprojekter, og som fritager projekterne fra de mere omfattende krav, som stilles til større projekter. Danske kommuner vil dog ikke kunne gøre brug af reglerne i de minimis-forordningen, medmindre de har lovhjemmel hertil.

For ikke at pålægge kommunerne at skulle gennemføre små statsstøtteprojekter under de mere omfattende regler, som vil følge af en støtteordning godkendt af Europa-Kommissionen, og for at gøre det mere attraktivt for udbydere af elektroniske kommunikationsnet at deltage i eventuelle mindre støtteprojekter, finder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at kommunerne bør have en klar hjemmel i teleloven til at kunne støtte udrulning af bredbånd under overholdelse af reglerne i de minimis-forordningen.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåedes bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 11, vil medføre, at kommuner vil kunne give støtte til udrulning af bredbånd i form af de minimisstøtte, og at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler herom. Denne hjemmel vil erstatte den gældende hjemmel i erhvervsfremmeloven.

Ved de minimis-støtte forstås i henhold til de minimis-forordningen støtte, som ikke opfylder alle kriterierne for at udgøre statsstøtte i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som derfor anses for lovlig støtte inden for EU. Det skyldes, at de minimis-støtte beløbsmæssigt vil skulle holde sig under en fastsat bagatelgrænse med udgangspunkt i den enkelte støttemodtager, som dermed begrænser den fordel, som en støttemodtager kan opnå ved at modtage støtten.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 11, vil endvidere medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte yderligere supplerende regler for kommunernes eventuelle de minimis-støtte. Reglerne vil supplere de regler, der allerede følger direkte af de minimis-forordningen. Den foreslåede bestemmelse vil derudover medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne føre tilsyn med eventuelt fastsatte supplerende regler.

Det foreslås herudover med enkelte sproglige ændringer at videreføre de gældende bestemmelser i telelovens §§ 60 d-60 f, som herefter vil blive §§ 60 f-60 h.

Det foreslås i medfør af lovforslagets § 4, at de foreslåede bestemmelser i § 60 d og § 60 e i teleloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, træder i kraft samtidig med lovens ikrafttræden, og at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter en nærmere ikrafttræden for de foreslåede bestemmelser i § 60 f-60 h.

3.4. Forbedret metode til kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier

3.4.1. Gældende ret

Det fremgår af telelovens § 73 a, stk. 1, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur mindst hvert tredje år skal gennemføre en kortlægning af eksisterende elektroniske kommunikationsnet.

I henhold til telelovens § 73 a, stk. 2, skal Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs kortlægning efter stk. 1 være tilstrækkelig detaljeret til, at den kan bruges til en række opgaver og formål. Det drejer sig bl.a. om identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte, forbrugerinformation og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning.

Telelovens § 73 a, stk. 2, indeholder således en opregning af de opgaver og formål, som en kortlægning af den geografiske udbredelse af elektroniske kommunikationsnet skal sikre gennemførelsen af, og som kortlægningen skal være tilstrækkelig detaljeret til at levere data til.

3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur gennemfører hvert år en kortlægning af danskernes adgang til fastnet bredbånd (bredbåndskortlægningen) og tre gange om året en kortlægning af danskernes mobildækning (mobilkortlægningen). Bredbåndskortlægningen består af bredbåndsudbydernes indberetninger af de adresser, hvorpå de udbyder bredbåndsdækning, samt med hvilke teknologier og hastigheder. Mobilkortlægningen består af mobiloperatørernes indberetninger af henholdsvis mobil tale- og bredbåndsdækning i geografiske kvadrater på 60 gange 60 meter.

Udbydernes indberetninger til bredbåndskortlægningen og mobilkortlægningen offentliggøres blandt andet på Tjekditnet.dk – det gælder både på adresseniveau, hvor den enkelte bruger kan søge på bredbåndsmulighederne på hjemmeadressen, ligesom der offentliggøres nøgletal, f.eks. hvor stor en andel af boliger og virksomheder, der har adgang til 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload. Bredbåndskortlægningen og mobilkortlægningen understøtter således forbrugere og virksomheders valg af udbyder i overensstemmelse med telelovens § 73 a, stk. 2, nr. 3.

Det fremgår af teleaftalen af 21. december 2021, at alle boliger og virksomheder i 2025 skal have adgang til hurtigt bredbånd med hastigheder på mindst 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload. Derudover skal 98 pct. af alle boliger og virksomheder i 2025 være dækket med en infrastruktur, der kan levere 1 Gbit/s i downloadhastighed.

Mobilkortlægningen indeholder på nuværende tidspunkt ikke uploadhastigheder, men alene downloadhastigheder og oplysninger om taledækning. Dette indebærer, at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at vise, hvor i landet mobilt bredbånd dækker med hastigheder, der opfylder bredbåndsmålsætningens minimumshastigheder på 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload.

I forlængelse heraf fremgår det af teleaftalen af 21. december 2021, at mobilt bredbånd kan medregnes til opfyldelse af målsætningen, når mobiloperatørerne i samarbejde med Energistyrelsen (nu Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) har udarbejdet en metode, der gør det muligt at sammenligne hastighederne i mobilt bredbånd med fastnet bredbånd.

Det vil i den forbindelse være et krav til den forbedrede mobilkortlægning, at den er troværdig, hvorfor det er nødvendigt, at mobiloperatørerne kan stå inde for de data og hastigheder, der indmeldes til kortlægningen. Det vil sige, at det er mobiloperatørernes ansvar at behandle eventuelle indsigelser i mobilkortlægningen. Det kan f.eks. være, såfremt indberettet mobildækning medfører, at en adresse ikke kan modtage statsstøtte til udrulning af

hurtigere bredbånd, men hvor borgeren på adressen er uenig i dækningsoplysningerne.

Såfremt mobiloperatørerne ikke ønsker at stå på mål for de indmeldte hastigheder, som fremgår af Tjekditnet.dk, vil der være behov for at indsamle yderligere data – og dermed også en justering af metoden for kortlægning – som led i en forbedret mobilkortlægning. Det skyldes, at det vil være Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, som skal stå på mål for de indmeldte mobilkortlægningsdata. Derfor vil styrelsen skulle være mere sikker på at have adgang til valide data på baggrund af en metode, der giver mere sikkerhed for, at mobilkortlægningen er retvisende.

For at sikre opfyldelsen af den politisk fastsatte bredbåndsmålsætning i teleaftalen af 21. december 2021 og med henblik på en understøttelse af de opgaver og formål, der fremgår af telelovens § 73 a, stk. 2, herunder forbrugerinformation og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der er behov for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en metode for kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 12, vil medføre, at der indsættes en hjemmel i teleloven, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en forbedret metode i forhold til den nuværende kortlægning, der på tværs af selskaberne kan levere valide data om dækningen af mobilt bredbånd i Danmark, som er både retvisende og i højere grad gør mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier sammenligneligt med fastnet bredbånd. Metoden skal muliggøre, at mobilt bredbånd bl.a. kan indgå i opfyldelsen af bredbåndsmålsætningen og anvendes som grundlag for kortlægning af støtteberettigede adresser i forbindelse med anvendelse af statsstøtte til udrulning af bredbånd.

Den teknologiske udvikling på teleområdet medfører, at nye teknologier til gavn for bl.a. slutbrugerne potentielt kan levere bredbåndsydelser, som understøtter bredbåndsmålsætningen. Der kan således være behov for data og informationer, som muliggør, at teknologierne medregnes, når der følges op på bredbåndsmålsætningen.

Udover udviklingen af en metode for kortlægning af mobilt bredbånd kan der således også være behov for at udvikle en metode for kortlægning af andre trådløse teknologier. Det kunne f.eks. være faste trådløse bredbåndsforbindinger baseret på mobilt bredbånd såsom 5G eller bredbånd via satellit.

Reglerne vil skulle fastsættes i en bekendtgørelse og skal tage højde for eventuelle EU-krav til en kortlægning.

Den foreslåede bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om udvikling af en forbedret metode i forhold til den nuværende mobilkortlægning, der muliggør, at mobilt bredbånd kan indgå i opfyldelsen af bredbåndsmålsætningen, vil kunne have økonomiske konsekvenser for mobiloperatørerne. Det konkrete omfang af de økonomiske konsekvenser vil skulle fastlægges nærmere, bl.a. på baggrund af dialog med branchen. En vurdering af de økonomiske konsekvenser vil således blive foretaget i forbindelse med en eventuel udmøntning af hjemmelsbestemmelsen. Det er dog forventningen, at en udmøntning af hjemmelsbestemmelsen kan medføre ikke-uvæsentlige erhvervsøkonomiske byrder for mobiloperatørerne i form af engangsomkostninger til udvikling af en metode for mobilkortlægning.

3.5. Indhentelse af oplysninger fra Energinet

3.5.1. Gældende ret

Det fremgår af telelovens § 73 a, stk. 3, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eller Erhvervsstyrelsen kan gennemføre supplerende kortlægninger af eksisterende infrastruktur, ejerskabsforhold, udrulningsplaner el.lign., såfremt det er nødvendigt for gennemførelsen af for eksempel identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning.

Kortlægningen til identifikation af støtteberettigede adresser skal, ifølge de europæiske regler for statsstøtte til bredbånd, tage højde for den eksisterende dækning og konkrete udrulningsplaner inden for tre år.

Politiske initiativer skal kunne målrettes de steder i Danmark, der har behov for dækningsinitiativer, hvilket kræver detaljerede geografiske kortlægninger af udbredelsen af elektroniske kommunikationstjenester.

I henhold til telelovens § 73 a, stk. 4, kan Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eller Erhvervsstyrelsen kræve alle oplysninger, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eller Erhvervsstyrelsen skønner relevant i forbindelse med en kortlægning efter stk. 1 eller 3 af udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet.

3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Kortlægning af støtteberettigede adresser udgør en af grundforudsætningerne for anvendelse af statsstøtte til udrulning af bredbånd i henhold til EU-regler på området.

UDKAST

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kortlægger for eksempel i dag støtteberettigede adresser til Bredbåndspuljen, som giver mulighed for at søge tilskud til lokale bredbåndsprojekter i områder med dårlig dækning.

Det fremgår af teleaftalen af 21. december 2021, at alle boliger og virksomheder i 2025 skal have adgang til hurtigt bredbånd med hastigheder på mindst 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload. Derudover skal 98 pct. af alle boliger og virksomheder i 2025 være dækket med en infrastruktur, der kan levere 1 Gbit/s i downloadhastighed.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kortlægger årligt, hvor mange bolig- og virksomhedsadresser, der ikke har adgang til disse hastigheder. Medio 2022 havde ca. 66.000 bolig- og virksomhedsadresser ikke adgang til 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload. I Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs årlige fremskrivning af bredbåndsdækningen i Danmark estimeres det, at der i 2025 fortsat vil være adresser, der ikke har adgang til 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload, og dermed en restgruppe, der ikke har en bredbåndsdækning med de hastigheder, der fremgår af den politisk besluttede bredbåndsmålsætning.

På den baggrund, og som en del af teleaftalen, blev der i starten af 2022 igangsat et initiativ, der omfatter en analyse af adresserne i restgruppen, herunder ubeboede adresser. Yderligere viden om restgruppen skal bidrage til, at der kan udvikles målrettede løsninger for de adresser, som markedet forventes at få sværest ved at dække.

En del af de adresser, der ikke har adgang til 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload, forventes at være permanent ubeboede, og som derfor som udgangspunkt ikke har behov for hurtigt bredbånd. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har på nuværende tidspunkt og på baggrund af de tilgængelige data ikke mulighed for nærmere at afgrænse de ubeboede adresser, der ikke har adgang til 100/30 Mbit/s.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at eksempelvis manglende elforbrug på adgangs- eller enhedsadresseniveau inden for maksimalt 4 år kan være en pålidelig indikator for, om en adresse er beboet eller ej, og således påvise, om der er behov for hurtigt bredbånd på adressen. Såfremt der ikke er registreret elforbrug inden for maksimalt 4 år på en adresse, vurderes adressen som udgangspunkt ikke at have behov for bredbånd.

Oplysninger om elforbrug på adgangs- eller enhedsadresseniveau kan således anvendes til at analysere og vurdere behovet for bredbånd til de bolig- og virksomhedsadresser, som fortsat ikke har adgang til hurtigt bredbånd,

og samtidig sikre, at adresserne ikke medtages i kortlægningen over adresser, der kan søge om tilskud via Bredbåndspuljen eller lignende statsstøtteprojekter.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 12, vil medføre, at det vil være muligt for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur at indhente oplysninger fra Energinet om elforbrug på adresseniveau til brug for identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte og understøttelse af politik med henblik på sikring af dækning, herunder en nærmere analyse af restgruppen. Der vil være tale om oplysninger om det samlede elforbrug over en periode på op til 4 år pr. adgangs- eller enhedsadresse. Oplysningerne indhentes 1-3 gange om året og vil alene skulle anvendes til statistiske og analytiske formål, til identifikation af statsstøtteberettigede adresser og til politikunderstøttelse.

Energinet får tilsendt måledata fra netvirksomhederne om elforbruget på et specifikt målepunkt. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har ikke i dag en hjemmel til at få adgang til disse data fra Energinet.

Det er i den foreslåede hjemmel sikret, at indhentelsen af oplysninger fra Energinet sker under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens formålsbegrænsningsprincip i artikel 5, litra b.

3.6. Indsamling af data, der understøtter den grønne omstilling

3.6.1. Gældende ret

Det fremgår af telelovens § 75, stk. 1, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur løbende udarbejder og offentliggør statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skønner relevante. Formålet er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet.

Bestemmelsen pålægger styrelsen at udarbejde og offentliggøre statistikker vedrørende priser, markedsudvikling med videre af interesse for forbrugere og telebranchen med henblik på at sikre den nødvendige gennemsigtighed og med henblik på etableringen og sikringen af et velfungerende konkurrencemarked.

I henhold til § 75, stk. 2, kan Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester udleverer alt materiale og alle oplysninger, herunder også oplysninger om udbydernes

konkurrencesituation, markedsandele m.v., som skønnes nødvendige for at udarbejde dokumentation og statistik som nævnt i stk. 1.

3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur udarbejder og offentliggør i dag løbende statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet. Formålet hermed er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet.

Det fremgår dog af teleaftalen af 21. december 2021, at telepolitikken skal fremme et markedsbaseret grundlag for udrulning og udnyttelse af fremtidens teknologier, herunder også understøttelse af den grønne omstilling.

Europa-Kommissionen har i sin strategi ”Shaping Europe’s Digital Future” fokus på koblingerne mellem IKT-sektoren og klimamålsætningerne, men også et fokus på at følge IKT-sektorens egne udledninger med henblik på at mindske sektorens samlede klimaaftryk.

Det er på denne baggrund, og som en del af teleaftalen af 21. december 2021, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at indsamling af data på grønne indikatorer kan være medvirkende til at understøtte den grønne omstilling, da disse data kan bidrage til at gøre forbrugerne opmærksomme på energiforbrug og drivhusgasudledninger samt eventuelle miljøeffekter forbundet med brugen af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Det kan dermed understøtte, at forbrugerne stiller større krav til telesekskabernes betydning for den grønne omstilling.

3.6.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 13, vil medføre, at det vil være muligt for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur at indsamle data, der kan understøtte den grønne omstilling på teleområdet.

Det kunne for eksempel være oplysninger om energiforbrug og medfølgende udledninger af drivhusgasser, hvor oplysningerne vil blive benyttet til udarbejdelse af statistik og dokumentation med henblik på at understøtte den grønne omstilling.

3.7. Tilpasning af reglerne i masteloven til EU-retten og den teknologiske udvikling

3.7.1. Gældende ret

Det fremgår af mastelovens § 16, stk. 1, at indehavere af tilladelser efter lov om radiofrekvenser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester og virksomheder, der i

henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, skal indsende radiodækningsplaner rækkende minimum 2 år frem til Energistyrelsen (nu Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur). Efter sin ordlyd finder den gældende bestemmelse anvendelse på alle typer radiodækningsplaner, herunder radiodækningsplaner for alle typer antenner.

Det fremgår endvidere af mastelovens § 16, stk. 5-7, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur hhv. klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger efter stk. 1 samt om indberetninger af yderligere oplysninger og indberetning fra andre indehavere af radiofrekvenser, dvs. indehavere af frekvenstilladelse, end dem, der er nævnt i stk. 1, herunder vedrørende antennepositioner. Efter deres ordlyd finder disse bestemmelser anvendelse på alle typer antenner.

Europa-Kommissionen kan i medfør af teledirektivets artikel 57, stk. 2, udstede gennemførselsretsakter vedrørende trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde. Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2020/1070 af 20. juli 2020 om angivelse af karakteristika for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde i henhold til artikel 57, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation indeholder en særlig indberetningspligt for en undergruppe af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, der er defineret i mastelovens § 1, stk. 4, nr. 2. Europa-Kommissionen kan løbende udstede ændrede eller nye gennemførselsretsakter, således at flere antenner kan omfattes af særlige indberetningspligter heri, eller at indberetningspligterne får en anden karakter.

3.7.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Reglerne i mastelovens § 16, stk. 1, og hjemlen til at fastsætte regler i medfør af lovens § 16, stk. 5-7, indebærer, at indberetningen af de antenner, der også er omfattet af Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2020/1070 af 20. juli 2020, kan være genstand for dobbeltregulering. Det skyldes, at indberetningspligten efter mastelovens § 16, stk. 1, vedrørende radiodækningsplaner samt hjemlen til at fastsætte regler i medfør af mastelovens § 16, stk. 7, om, at indberetningspligten efter stk. 1 skal omfatte eksisterende antennepositioner, efter ordlyden også gælder for de antenner, der er omfattet af Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2020/1070 af 20. juli 2020. Fremtidige gennemførselsretsakter udstedt efter teledirektivets artikel 57, stk. 2, kan til enhver tid ændre på omfanget af denne type af dobbeltregulering.

Endvidere er de trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde som defineret i mastelovens § 1, stk. 4, nr. 2, væsentligt mindre end de kendte antenntyper, og planlægningen af deres udrulning ventes at foregå med kortere tidshorisonter end større antenntyper. Tidshorizonten i den gældende lovs § 16, stk. 1, på minimum 2 år kan således være irrelevant for bestemte antenntyper. I takt med den teknologiske udvikling kan der blive stadig større behov for at differentiere tidshorizonten for indberetning efter antenntype.

Der er derfor behov for at fastsætte klare regler om forholdet mellem indberetningskravene i gennemførselsretsakter udstedt efter teledirektivets artikel 57, stk. 2, og de indberetningskrav, der fremgår af mastelovens § 16 eller regler udstedt i medfør heraf.

3.7.3. Den foreslåede ordning

For at undgå mulig dobbeltregulering fremadrettet medfører lovforslagets § 3, nr. 4, at de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1-7, alene finder anvendelse for antenner omfattet af Europa-Kommissionens gennemførselsretsakter i det omfang, bestemmelserne heri ikke regulerer forhold, der er omfattet af den til enhver tid gældende retsakt. På denne måde vil det til enhver tid stå klart, at reglerne i § 16 og eventuelle regler fastsat i medfør af § 16 ikke dobbeltregulerer antenner omfattet af gennemførselsforordningerne. Den foreslåede bestemmelse i § 16 a, stk. 1, vil også sikre, at der ved fremadrettede gennemførselsforordninger ikke vil være behov for igen at ændre i § 16 eller regler fastsat i medfør heraf for at undgå dobbeltregulering.

De foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1-7, vil dog finde anvendelse på antenner omfattet af Europa-Kommissionens gennemførselsretsakter i det omfang, bestemmelserne i lovens § 16 eller regler udstedt i medfør heraf ikke regulerer forhold, som allerede er omfattet af den til enhver tid gældende gennemførselsretsakt. Det indebærer, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i medfør af § 16, stk. 1-7, eksempelvis vil kunne fastsætte supplerende pligter til at indberette flere oplysninger om antenner omfattet af Europa-Kommissionens gennemførselsretsakter i tillæg til de oplysninger, som skal indberettes efter gennemførselsretsakten.

Lovforslagets § 3, nr. 4, medfører endvidere, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur bemyndiges til at fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen af gennemførselsretsakter udstedt af Europa-Kommissionen i medfør af teledirektivets artikel 57, stk. 2. Formålet er, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i en bekendtgørelse skal kunne fastsætte regler om f.eks. procedurer eller dataformater for opfyldelse af indberetningskravene i de til enhver tid gældende gennemførselsretsakter.

For at tage højde for forskelligartet radioplanlægning alt efter antenntype foreslås det endvidere at afskaffe kravet i masteloven om, at radiodækningsplaner skal række minimum 2 år frem. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil med lovforslaget blive bemyndiget til at fastsætte regler om, hvor langt frem i tiden radiodækningsplaner skal række, herunder differentiere denne tidshorisont eksempelvis efter antenntype.

3.8. Opdatering af mastelovens hjemmel til at fastsætte regler om indberetning af master

3.8.1. Gældende ret

Mastelovens § 16, stk. 7, giver i dag hjemmel til at fastsætte indberetningspligter vedrørende eksisterende mastepositioner, dvs. de fysiske master i tillæg til de antennepositioner, der sidder i masterne. Hjemlen gælder, jf. stk. 1 og 6, alene for indehavere af radiofrekvenser, dvs. indehavere af frekvenstilladelser.

3.8.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

For blandt andet at sikre, at interesserede parter har mulighed for et fuldstændigt overblik over master, som der kan anmodes om adgang til fællesudnyttelse af i medfør af bestemmelserne i mastelovens § 2, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der er behov for en klar hjemmel til eventuelle krav om indberetninger af eksisterende mastepositioner eller master til brug for elektroniske kommunikationsnet, som reelt kan finde anvendelse på alle relevante master. Dette vil endvidere kunne give landzone- og bygningsmyndigheder (kommuner) overblik over master, som kan fællesudnyttes, herunder til brug for overvejelser af, om landzone- og bygningsmyndighedernes beføjelser i mastelovens § 3 bør benyttes, samt bidrage til landzonymyndighedernes sagsoplysning vedrørende alternative placeringer, eksempelvis i sager om etablering af en mast i landzone efter planlovens § 35, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

Indehavere af frekvenstilladelser ejer ikke altid selv de master, som de benytter, ligesom masterne ikke nødvendigvis er ejet af en anden tilladelsesindehaver. Master til brug for elektroniske kommunikationsnet ejes i dag i et ikke ubetydeligt omfang af virksomheder og myndigheder, som ikke selv bruger frekvenser. Denne tendens tager mastelovens gældende bestemmelser ikke højde for, da bestemmelserne i § 16, stk. 7, jf. stk. 1 og 6, i dag alene giver hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte en pligt for indehavere af radiofrekvenser, dvs. indehavere af frekvenstilladelser, til at indsende oplysninger om eksisterende mastepositioner. Master ejet af myndigheder og virksomheder uden frekvenstilladelser vil efter den gældende bestemmelses ordlyd ikke kunne omfattes af en eventuel indberetningspligt vedrørende master. Hvis den gældende hjemmel til at kræve indberetning om master udnyttes, vil dette kunne medføre et ufuldstændigt og misvisende billede af eksisterende master. Såfremt hjemlen skal

være egnet til at blive udnyttet, vurderes det væsentligt at sikre, at den hjemler indberetningskrav, der kan sikre et fuldstændigt og retvisende billede af eksisterende master.

3.8.3. Den foreslåede ordning

Lovforslagets § 3, nr. 4, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om, at juridiske personer, der ejer master, der anvendes til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, regelmæssigt skal indsende oplysninger om masterne til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, herunder regler om, hvilke juridiske personer der skal omfattes af pligten til at indsende oplysningerne.

På denne måde vil der ikke længere kun kunne fastsættes regler, der finder anvendelse på indehavere af frekvenstilladelser m.v.

Formålet med, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal kunne fastsætte regler om indberetning af oplysninger om master, er bl.a. at sikre formålet i mastelovens § 1 om at begrænse antallet af master mest muligt, herunder understøtte bl.a. landzone- og bygningsmyndigheder i at sikre, at master fællesudnyttes i størst muligt omfang i overensstemmelse med mastelovens §§ 2 og 3, hvilket kan bidrage til landzonemyndigheders sagsoplysning ifm. sager om tilladelser til master efter planlovens § 35 samt bidrage til fællesudnyttelsen af master i medfør af mastelovens § 2 gennem information til adgangssøgende om tilgængelige master. Oplysninger om masters placering vil endvidere kunne benyttes som et redskab til validering af tilknyttede antenners geografiske placering.

Disse formål vil bedst kunne understøttes med et retvisende billede af eksisterende master, således at virksomheders beslutninger om at etablere nye master og myndighedernes afgørelser vedrørende de nødvendige tilladelser til opsætning af nye master ikke baseres på et ufuldstændigt informationsgrundlag. En ufuldstændig kortlægning af master vil ikke være hensigtsmæssig, da den ufuldstændige information vil kunne medføre fejl og beslutninger, som er truffet på et ufuldstændigt grundlag. Når det alene er indehavere af frekvenstilladelser, der kan pålægges at indberette oplysninger om master, vil enhver kortlægning af master være ufuldstændig som følge af det store antal master, der skønnes ejet af eksempelvis virksomheder og myndigheder uden egen frekvenstilladelse. Der er derfor behov for en hjemmel til en mulig kortlægning af master, der harmonerer med formålene i masteloven ved at sikre, at den størst mulige andel af ejere af master kan omfattes af en eventuel indberetningspligt.

For at fastholde muligheden for alene at udstede én bekendtgørelse i medfør af mastelovens § 16, jf. nærmere afsnit 3.9 om regelforenkling, foreslås myndigheden til at kræve indberetning af master flyttet fra klima-, energi- og

forsyningsministeren til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Dette skal muliggøre udarbejdelsen af én samlet bekendtgørelse om de nærmere regler for indberetning, afgrænsning af, hvem der skal indberette, offentliggørelse af oplysninger m.v. Reglerne vedrørende indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner samt eksisterende maste- og antennepositioner er endvidere af fagteknisk karakter og vil skulle være forholdsvist detaljerede, hvorfor det vurderes, at det er hensigtsmæssigt, at styrelsen udsteder disse regler.

3.9. Regelforenkling af mastelovens regler om indberetning

3.9.1. Gældende ret

Det følger af mastelovens § 16, stk. 1, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, skal indsende radiodækningsplaner rækkende minimum 2 år frem til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Det følger af mastelovens § 16, stk. 5, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter nærmere regler om afgivelse af oplysninger efter bl.a. stk. 1 samt på baggrund af regler udstedt i medfør af § 16, stk. 7. Hjemlen i mastelovens § 16, stk. 5, er i dag udnyttet i bekendtgørelse nr. 1162 af 22. november 2019 om afgivelse af radiodækningsplaner og oplysninger om eksisterende antennepositioner (indberetningsbekendtgørelsen), der nærmere angiver, hvordan indberetning efter stk. 1 samt efter bekendtgørelse nr. 955 af 4. august 2010 om offentliggørelse af oplysninger om radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner samt indberetning af oplysninger om eksisterende antennepositioner (offentliggørelsesbekendtgørelsen) skal foregå. Det følger af mastelovens § 16, stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at andre indehavere af radiofrekvenser end dem, der er nævnt i stk. 1, skal indsende radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Manglende overholdelse af mastelovens § 16, stk. 1, straffes med bøde efter mastelovens § 25.

I henhold til mastelovens § 16, stk. 7, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at indberetningspligten efter stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6 også skal omfatte oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner.

Det følger endvidere af mastelovens § 16, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der indsendes til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i medfør af stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6, der kan gøres offentligt tilgængelige.

UDKAST

Endelig følger det af mastelovens § 25, stk. 2, at der i forskrifter udstedt i medfør af § 16, stk. 6 og 7, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Hjemlerne i mastelovens § 16, stk. 6 og 7, samt § 25, stk. 2, er i dag udmøntet i offentliggørelsesbekendtgørelsen, der er udstedt af klima-, energi- og forsyningsministeren, således, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal indsende oplysninger om placering af eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Manglende overholdelse af dette straffes med bøde. Hjemlen i mastelovens § 16, stk. 6, til at fastsætte regler om, at andre indehavere af radiofrekvenser end dem, der er nævnt i stk. 1, skal indsende radiodækningsplaner, er ikke udnyttet, men der er praksis for, at alle indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) indsender radiodækningsplaner.

Hjemlen i mastelovens § 16, stk. 7, er udmøntet således, at der i offentliggørelsesbekendtgørelsen er fastsat regler om, at nærmere bestemte oplysninger offentliggøres, hvilket i praksis sker på mastedatabasen.dk. Bekendtgørelsen indeholder i den forbindelse regler om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur efter indstilling fra Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet kan beslutte, at visse oplysninger om antennepositionerne til en radiotjeneste af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar ikke omfattes af reglerne for offentliggørelse fastsat efter stk. 7.

Hjemlen i mastelovens § 16, stk. 7, til at fastsætte regler om, at indberetningspligten efter stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6 også skal omfatte oplysninger om eksisterende mastepositioner, er ikke udnyttet. Der henvises her også til afsnit 3.8.

3.9.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Som følge af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16 følger pligtsubjekternes pligter i dag af tre forskellige retskilder, der refererer indbyrdes til hinanden. Den gældende bestemmelses opbygning er uklar, og dette gør reglerne vanskelige at forstå, fortolke og administrere efter, ligesom det kan være vanskeligt at få overblik over de samlede regler.

Detaljerede regler for forhold såsom indberetningernes tidshorisont, hvor den gældende bestemmelse kræver indsendelse af radiodækningsplaner rækkende minimum 2 år frem, er ikke hensigtsmæssige at fastsætte på lovniveau, da nye teknologier eventuelt kan give længere eller kortere planlægningshorisonter for visse eller alle antennetyper. Hvis der opstår behov for justeringer af disse detaljerede regler på grund af teknologiske udviklinger, nye EU-regler eller lignende, findes det hensigtsmæssigt, at det kan gøres i

UDKAST

en bekendtgørelse. Reglerne vedrørende indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner samt eksisterende maste- og antennepositioner er endvidere af fagteknisk karakter og vil skulle være forholdsvist detaljerede, hvorfor det vurderes, at det er hensigtsmæssigt, at styrelsen udsteder disse regler.

Det vurderes ikke relevant at indføre en ny pligt til at indberette oplysninger om master direkte med lovforslaget. Selv om kredsen af mulige pligtsubjekter i den hjemmel til at kræve indberetning af master, der følger af mastelovens § 16, stk. 7, justeres, jf. afsnit 3.8, forbliver denne hjemmel en bemyndigelsesbestemmelse og ikke en pligt fastsat på lovniveau.

Hensigten med at få indberettet oplysninger om radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner fra netop indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder, de såkaldte fladetilladelser, er for det første, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ikke automatisk er i besiddelse af oplysninger om, hvordan fladetilladelser udnyttes i praksis, hvilket er oplysninger, der er relevante for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs løbende vurdering af, om frekvenser, der er en knap ressource, udnyttes optimalt med det gældende tilladelsesregime. For det andet danner fladetilladelse grundlag for en stor del af behovet for de master, som masteloven sigter på at begrænse mest muligt samt understøtte fællesudnyttelsen af, og oplysninger om radiodækningsplaner kan derfor understøtte bl.a. landzone- og bygningsmyndigheder i at sikre, at master fællesudnyttes i størst muligt omfang, så der ikke gives unødige tilladelser til nye master. Dette harmonerer med mastelovens formål.

Hensigten med at få indberettet oplysninger om radiodækningsplaner fra virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, er primært, at disse indberetninger efter den gældende bestemmelse i mastelovens § 4 giver sådanne virksomheder mulighed for at reservere plads frem for andre typer virksomheder i master på en højde på over 100 meter, således at fælles udnyttelse til andre formål ikke forhindrer planlagt opsætning af udstyr til radio- eller tv-formål i master med en højde, der er særlig velegnet til distribution af radio- og tv-signaler.

For så vidt angår pligterne vedrørende indberetning af radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner vurderes det derfor relevant at fastholde den eksisterende kreds af pligtsubjekter og de eksisterende pligter. Det vurderes ligeledes relevant at fastholde muligheden for at sanktionere manglende overholdelse af indberetningspligter fastsat i mastelovens § 16 eller i regler udstedt i medfør af mastelovens § 16 med bøde for at strømline med det eksisterende sanktionsregime på området.

3.9.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede affattelse af mastelovens § 16, jf. lovforslagets § 3, stk. 4, vil medføre, at de væsentlige pligter følger af henholdsvis stk. 1 og 2.

Det foreslås videre, at hjemlen i mastelovens § 16, stk. 7, til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om eksisterende mastepositioner, forbliver en bemyndigelsesbestemmelse, men fremgår mere klart samt med de i afsnit 3.8 beskrevne indholdsmæssige ændringer.

På denne måde fremgår de væsentligste pligter direkte af loven og ikke af en bekendtgørelse, og det fremgår mere klart, hvilke yderligere bemyndigelser til at fastsætte regler om indberetning, der er. Således bliver loven mere tydelig og lettere tilgængelig.

Det foreslås videre, at alle bemyndigelser for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler efter mastelovens § 16 udgår. Lovforslaget inkorporerer enkelte dele af den gældende offentliggørelsesbekendtgørelse udstedt af ministeren direkte i loven, herunder de nævnte pligter, der flyttes fra offentliggørelsesbekendtgørelsen og indberetningsbekendtgørelsen til bestemmelsens stk. 1 og 2, samt navnlig hjemlen til undtagelse af oplysninger fra offentliggørelse efter Justitsministeriets eller Forsvarsministeriets indstilling, der flyttes fra offentliggørelsesbekendtgørelsen til bestemmelsens stk. 7. Alle bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler, der fortsat er relevante, gives herefter til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

For at fastholde muligheden for alene at udstede én bekendtgørelse med hjemmel i mastelovens § 16 foreslås det, at bemyndigelsen i mastelovens § 16, stk. 7, til at fastsætte regler om, at indberetningspligten efter stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6 også skal omfatte oplysninger om eksisterende mastepositioner, flyttes fra klima-, energi- og forsyningsministeren til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Dette skal muliggøre udarbejdelsen af én samlet bekendtgørelse om de nærmere regler for indberetning, afgrænsning af, hvem der skal indberette, offentliggørelse af oplysninger m.v.

Muligheden for at pålægge bødestraf for manglende indberetninger af radiodækningsplaner fastholdes uændret, idet kredsen af pligtsubjekter for pligten til at indberette radiodækningsplaner dog samtidig udvides. Indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) vil som følge af ændringen fremover skulle indberette radiodækningsplaner, hvor denne pligt i dag alene gælder for indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester. Der er allerede i

dag praksis for, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) indsender radio-dækningsplaner, selv om det efter loven alene er den undergruppe af indehavere af fladetilladelser, der er indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester, der er forpligtede hertil.

Muligheden for at pålægge bødestraf for manglende indberetninger af eksisterende antennepositioner foreslås flyttet fra den gældende offentliggørelsesbekendtgørelse til loven, hvorved retstilstanden forbliver uændret.

Derudover indebærer lovforslaget, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om, at manglende overholdelse af eventuelle pligter til at indberette master, der måtte fastsættes efter mastelovens foreslåede § 16, stk. 5, kan straffes med bøde. Bemyndigelsens indhold vil være en delmængde af den nugældende bredere bemyndigelse, som klima-, energi- og forsyningsministeren har i dag.

Mulighederne for bødestraf for manglende overholdelse af mastelovens § 16 og forskrifter udstedt i medfør heraf har endvidere aldrig været anvendt og forventes fortsat kun anvendt i meget lille omfang.

3.10. Klageproces for klager over landzonemyndighedens afgørelser efter masteloven til Planklagenævnet

3.10.1. Gældende ret

Det følger af mastelovens § 22, stk. 1, at klage over landzonemyndighedens afgørelser efter mastelovens § 3, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1, og § 11, stk. 1 og 2, indgives til Planklagenævnet, jf. § 58 i lov om planlægning.

Det følger af § 2, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love, at klage over afgørelser, der er nævnt i mastelovens § 22, skal være indgivet skriftligt til Planklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. I tilfælde, hvor en afgørelse træffes indirekte og således ikke meddeles og offentliggøres, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Det følger endvidere af bekendtgørelsens § 5, nr. 4, at rettidige klager over afgørelser efter mastelovens § 8, stk. 1, har opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet bestemmer andet. Det følger af § 6 i bekendtgørelsen, at Planklagenævnet ved rettidig klage efter mastelovens § 22 kan beslutte, at

en meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan Planklagenævnet påbyde dette standset.

3.10.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

På baggrund af aftalen mellem den forrige regering (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om opfølgning på evaluering af planloven m.v. af 15. juni 2022, hvor der mellem aftaltparterne bl.a. er aftalt en forenkling og smidiggørelse af klagesagsprocesser i Planklagenævnet, herunder at Planklagenævnets forretningsorden fastsættes på bekendtgørelsesniveau, ønsker Erhvervsministeriet at ophæve bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love. Erhvervsministeriet foreslår i den forbindelse, at de relevante bestemmelser i bekendtgørelsen flyttes til den relevante sektorlovgivning.

Som en konsekvens heraf er der behov for, at de eksisterende regler om klagefrister for indbringelse af klager over landzonemyndighedens afgørelser, i medfør af nærmere angivne bestemmelser i masteloven, til Planklagenævnet og regler om klagers opsættende virkning i bekendtgørelsen overføres til mastelovens § 22. Mastelovens § 22 udgør hjemlen for at indbringe klager over landzonemyndighedens afgørelser efter mastelovens § 3, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1, og § 11, stk. 1 og 2, til Planklagenævnet.

3.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i mastelovens § 22 om, at klage over visse af landzonemyndighedens afgørelser skal være indgivet skriftligt til Planklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. I tilfælde, hvor en afgørelse træffes indirekte og således ikke meddeles og offentliggøres, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Det foreslås endvidere at indsætte en bestemmelse om, at rettidige klager over landzonemyndighedens afgørelser efter mastelovens § 8, stk. 1, har opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet bestemmer andet.

Det foreslås endelig at indsætte en bestemmelse om, at Planklagenævnet ved rettidig klage kan beslutte, at en meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan Planklagenævnet påbyde dette standset.

Der vil med de foreslåede ændringer ikke ske en ændring i Planklagenævnets kompetence til at behandle klager over visse afgørelser truffet af landzonemyndigheden i medfør af masteloven. De foreslåede ændringer vil endvidere ikke være udtryk for ændringer i den gældende retstilstand for indbringelse af klager over landzonemyndighedens afgørelser i medfør af masteloven for Planklagenævnet.

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

Den del af lovforslaget, der vedrører ændringer af radioudstysloven, ventes at imødekomme FN's verdensmål 12 om ansvarligt forbrug og produktion, herunder især verdensmål 12.2, hvor målet er, at der inden 2030 skal opnås en bæredygtig forvaltning og effektiv udnyttelse af naturressourcer, og verdensmål 12.5, hvor målet er, at affaldsgenereringen inden 2030 skal reduceres væsentligt gennem forebyggelse, reduktion, genvinding og genbrug.

De dele af lovforslaget, der vedrører ændringer af teleloven og masteloven, vurderes ikke at have konsekvenser for FN's verdensmål.

5. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Den del af lovforslaget, der vedrører telelovens §§ 60 d-60 h, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, vil potentielt kunne have positive regionale konsekvenser og positive konsekvenser for landdistrikterne. Hvis kommunerne vælger at støtte udrulning af bredbånd i medfør af de foreslåede bestemmelser, eller hvis kommunerne vælger at stille passiv infrastruktur til rådighed på markedsvilkår, vil det kunne medvirke til, at adresser, som ellers ikke inden for den nærmeste fremtid ville forbundet til hurtigt bredbånd, hurtigere vil kunne opnå en sådan forbindelse.

De foreslåede ændringer af masteloven kan dels understøtte bedre mulighed for at skabe dækning i landdistrikter ved potentielt at danne grundlag for et bedre oplysningsgrundlag om, hvor der er mulighed for fælles udnyttelse af master, og dels sikre optimal radiokommunikation samtidig med, at det samlede antal master og disses påvirkning af omgivelserne, herunder i landdistrikterne, begrænses mest muligt.

De resterende dele af lovforslaget vurderes ikke at have regionale konsekvenser eller konsekvenser for landdistrikterne.

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer af radioudstysloven vil skulle indgå i Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågning.

UDKAST

Sikkerhedsstyrelsen foretager allerede markedsovervågning for alle væsentlige krav i den gældende radioudstyslov. Forslaget vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen vil skulle foretage markedsovervågning af, om håndholdte mobiltelefoner, tablets, digitalkameraer, hovedtelefoner, hovedtelefoner med mikrofon, håndholdte videospilskontrollere, bærbare højtalere, e-bogslæsere, tastaturer, mus, transportable navigationssystemer, høretelefoner (earbuds) og bærbare computere markedsføres til forbrugere og andre slutbrugere, uden der medfølger en oplader. Markedsovervågningen vil kunne gennemføres uden behov for ekspertviden udefra, og uden der vil skulle gennemgås dokumentation for det enkelte produkt. Det vil blot kunne konstateres visuelt.

Lovforslaget indeholder endvidere en række ændringer og justeringer af det eksisterende regelsæt på teleområdet.

Ændringerne kan have økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder i form af højere eller lavere indtægter i leje samt justerede vilkår i øvrigt ved udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. til udbydere af elektroniske kommunikationsnet sammenlignet med eksisterende lejeaftaler. De økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder afhænger af, i hvilket omfang Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser fastsætter lejepriser og øvrige vilkår, der afviger fra den mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet indgåede lejeaftale. Der kan således være tale om negative økonomiske konsekvenser i form af en nedgang i lejeindtægter i nogle tilfælde og positive økonomiske konsekvenser i form af en stigning i lejeindtægter i andre tilfælde sammenlignet med eksisterende lejeaftaler. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har ikke indsigt i offentlige myndigheders lejeaftaler, og det er derfor ikke muligt på det foreliggende grundlag at kvalificere og kvantificere de økonomiske konsekvenser for det offentlige yderligere. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har endnu ikke modtaget en klage eller gennemført et tilsyn af egen drift, og styrelsen forventer ikke, at dette ændrer sig væsentligt fremadrettet. Det vurderes på den baggrund, at de potentielle økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder ikke er væsentlige, da offentlige myndigheders lejeaftaler også efter gældende ret skal være indgået på markedsvilkår.

Lovforslaget kan endvidere have økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder i form af opkrævning af beløb til dækning af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsyn. Det kan eksempelvis være i tilfælde, hvor der er behov for eksternt ekspertbistand, f.eks. en ejendomsmægler, når Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal fastlægge, om en aftale mellem en udbyder af elektroniske kommunikationsnet og en offentlig myndighed er indgået på

UDKAST

markedsvilkår, eller i en afgørelse skal fastsætte markedsvilkårene, herunder lejeprisen, for et offentligt ejet areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. Der vil udelukkende være tale om beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har endnu ikke modtaget en klage eller gennemført et tilsyn af egen drift, og styrelsen forventer ikke, at dette ændrer sig væsentligt fremadrettet. Det vurderes, at de potentielle økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder ikke er væsentlige, da det udelukkende vil være i komplicerede sager, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer det nødvendigt at indhente ekstern bistand.

Den del af lovforslaget, der vedrører en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af de metoder til fastsættelse af markedsvilkår, som ministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om efter gældende ret, herunder regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale, forventes ikke i sig selv at have økonomiske konsekvenser for det offentlige, da der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse. Hvilke regler, ministeren eventuelt måtte fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse, afhænger af, hvilke metoder ministeren fastsætter regler om efter den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5. Det kan ikke afvises, at der ved ministerens eventuelle udmøntning af bemyndigelsen vil være økonomiske konsekvenser for det offentlige, herunder i form af eksempelvis regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale. Det er dog ikke muligt på nuværende tidspunkt at kvalificere yderligere, hvilke regler ministeren forventes at fastsætte. Derfor er det ikke muligt på det foreliggende grundlag at kvalificere og kvantificere de økonomiske konsekvenser for det offentlige yderligere. En vurdering heraf vil blive foretaget i forbindelse med en eventuel udmøntning af bestemmelsen.

Den del af lovforslaget, der indebærer en mulighed for kommunerne at give de minimis-støtte til udrulning af bredbånd medfører ingen økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for kommunerne. Det vil være frivilligt for kommunerne, om de ønsker at give støtte til udrulning af bredbånd i kommunen, herunder de minimis-støtte.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil vejlede kommunerne om reglerne vedrørende de minimis-støtte, og styrelsen vil endvidere skulle føre tilsyn med, at de fastsatte supplerende regler for kommunerne til at give de minimis-støtte overholdes. Tilføjelsen af en klar hjemmel i teleloven til de minimis-støtte vil potentielt kunne medføre et større antal projekter end efter de gældende regler, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle vejlede om og føre tilsyn med. Det er dog forventningen, at den potentielle stigning i kommunale projekter vil kunne håndteres inden for de eksisterende ressourcer.

De foreslåede ændringer af masteloven vil ikke have direkte økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for offentlige myndigheder. Med de foreslåede ændringer i masteloven kan mastedatabasen oprettholdes i sin eksisterende form, eller videreudvikles efter behov. Såfremt mastedatabasen videreudvikles, vil denne udvikling ikke overstige 10 mio. kr. En eventuel udvikling vil primært skulle sikre en smidigere indberetning af data til mastedatabasen og tage højde for ny teknologi. Videreudvikling af mastedatabasen medfører ikke nødvendigvis, at der skal indberettes yderligere data til mastedatabasen.

Den foreslåede kreds af mulige pligtsubjekter i bemyndigelsesbestemmelsen, der giver mulighed for at kræve indberetning af master, vil kunne rumme, at en eventuel udnyttelse af hjemlen finder anvendelse på offentlige myndigheder, der ejer master. Da der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse frem for en lovmæssig pligt, ændrer den foreslåede bestemmelse ikke retstilstanden. Lovændringen indebærer ikke i sig selv en pligt for offentlige myndigheder til at indberette oplysninger vedrørende master, men præciserer og opdaterer alene den eksisterende hjemmel til at fastsætte en sådan pligt. Lovændringen vil dog åbne op for, at der kan indføres pligter for nye pligtsubjekter ved en bekendtgørelse på et senere tidspunkt. For myndigheder, der måtte eje master, kan der, såfremt hjemlen udnyttes, blive tale om en administrativ meromkostning svarende til få timers indberetningsarbejde årligt. Alt efter eventuelle bestemmelsers nærmere indhold kan der eventuelt blive tale om, at der alene vil forekomme enkeltstående indberetningsopgaver, når og hvis en mast henholdsvis etableres eller nedlægges.

Det bemærkes, at myndigheder inden for Forsvarsministeriets område vil være undtaget fra bestemmelserne om indberetning af radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner samt fra hjemlen til at kræve indberetning af master, og således ikke bliver pålagt nogen pligter til indberetning.

Principper for digitaliseringsklar lovgivning

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er iagttaget i forhold til lovforslaget. Lovforslaget efterlever princip 1 om enkle og klare regler, da bestemmelserne blandt andet om indberetning efter masteloven har til formål at forenkle de gældende regler. Ydermere efterlever lovforslaget princip 2 om digital kommunikation, da indberetninger efter masteloven skal ske digitalt, og da kommunikation efter teleloven også sker digitalt. Lovforslaget efterlever princip 4 om genbrug af data, da en eventuel forpligtelse til at indberette master som følge af forslaget vil kunne give en mere retvisende database, hvor data om placering af master vil kunne genbruges til sagsbehandling om tilladelser til opsætning af nye master. De resterende principper er ikke relevante.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes samlet at have efterlevelseshylder på mindre end 10 mio. kr.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at lovforslagets § 1 kan påvirke virksomheders eller iværksætteres muligheder for innovation, og om virksomheder kan anvende nye teknologier. Visse iværksættere vil kunne identificere et nyt marked.

Reglerne om universaloplader begrænser muligheden for at komme med nye innovative muligheder. Der er tale om det modsatte af teknologineutral lovgivning, idet der kun er én gyldig teknologi, når det kommer til kablet opladning. Reglerne vil betyde, at det kun vil være tilladt at sælge radioudstyr, som kan oplade med USB-C teknologi.

Reguleringen medfører, at det i højere bliver grad muligt for iværksættere at komme ind på markedet med USB-C opladere, idet radioudstyr skal sælges uden opladere i samme emballage (såkaldt decoupling).

Adskillelse af oplader og radioudstyr for forbrugere og andre slutbrugere

Lovforslaget indeholder nye bestemmelser i radioudstysloven, hvorefter Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte nærmere regler om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve visse kategorier af radioudstyr, uden der medfølger en oplader. Bestemmelsen implementerer dele af radioudstysdirektivet, og Europa-Kommissionen vurderer, at omkostningerne ved ændringen af radioudstysdirektivet hovedsageligt vedrører fabrikanten, der ikke i dag adskiller enheden fra opladeren. Europa-Kommissionen vurderer også, at denne indvirkning vil blive afbødet af overgangsperioden. Endelig vurderer Europa-Kommissionen, at der ikke er relevant indvirkning på små og mellemstore virksomheder, da de fleste fabrikanten i sektoren er store virksomheder. Den foreslåede ordning vurderes således kun at have meget begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens kompetence til at træffe afgørelser som led i sit tilsyn med offentlige myndigheder aftaler på markedsvilkår

Der indføres med lovforslaget en klar og tydelig hjemmel for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur til at træffe afgørelser, herunder fastsætte vilkår, herunder pris, rettet mod offentlige myndigheder som led i styrelsens tilsyn. Sådanne afgørelser kan have økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet i form af højere eller lavere udgifter til leje af samt i form af justerede vilkår i øvrigt ved leje af offentlige myndigheders arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på

udbygning af radiokommunikationsnettet sammenlignet med eksisterende lejeaftaler. De økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet afhænger af, i hvilket omfang Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser fastsætter lejepriser og øvrige vilkår, der afviger fra den lejeaftale, der er indgået mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet. Der kan således være tale om negative økonomiske konsekvenser i form af øgede udgifter til leje i nogle tilfælde og positive økonomiske konsekvenser i form af lavere udgifter til leje i andre tilfælde sammenlignet med eksisterende lejeaftaler. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har ikke indsigt i offentlige myndigheds lejeaftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet, og det er derfor ikke muligt på det foreliggende grundlag at kvalificere og kvantificere de økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet yderligere. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har endnu ikke modtaget en klage eller gennemført et tilsyn af egen drift, og styrelsen forventer ikke, at dette ændrer sig væsentligt fremadrettet. Det antages at følge implicit af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs eksisterende tilsynskompetence, at styrelsen allerede kan træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder. Den foreslåede ændring indebærer en præcisering heraf. Det vurderes på den baggrund, at de potentielle økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet ikke er væsentlige, da udbydernes lejeaftaler med offentlige myndigheder også efter gældende ret skal være indgået på markedsvilkår.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs opkrævning af beløb til dækning af ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynssager

Der foreslås med en ny bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 3, indsat en hjemmel for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur til at få dækket sine ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynssager. Styrelsen vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne kræve et beløb af en udbyder af elektroniske kommunikationsnet til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet. Det kan eksempelvis være i tilfælde, hvor der er behov for ekstern ekspertbistand, f.eks. en ejendomsmægler, når Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal fastlægge, om en aftale mellem en udbyder af elektroniske kommunikationsnet og en offentlig myndighed er indgået på markedsvilkår, eller i en afgørelse skal fastsætte markedsvilkårene, herunder lejeprisen, for et offentligt ejet areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. I disse tilfælde vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur f.eks. kunne opkræve et beløb af den pågældende udbyder af elektroniske kommunikationsnet til dækning af styrelsens omkostninger i forbindelse med tilsynet. Det kan f.eks. være i de tilfælde, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn iværksættes på grundlag af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet over, at en offentlig myndigheds aftale med udbyderen om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning

af radiokommunikationsnettet ikke er indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1. Der vil udelukkende være tale om beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har endnu ikke modtaget eller gennemført et tilsyn af egen drift, og styrelsen forventer ikke, at dette ændrer sig væsentligt fremadrettet. Det vurderes, at de potentielle økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet ikke er væsentlige, da det udelukkende vil være i komplicerede sager, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer det nødvendigt at indhente ekstern bistand.

Klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af mastelejemetoder

Der foreslås med en ny bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, indsat en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af mastelejemetoder, som ministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om efter gældende ret, herunder regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale. Den foreslåede bestemmelse forventes ikke i sig selv at have økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet, da der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse. Hvilke regler, ministeren eventuelt måtte fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse, afhænger af, hvilke metoder ministeren fastsætter regler om efter den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5. Det kan ikke afvises, at der ved ministerens eventuelle udmøntning af bemyndigelsen vil være økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet, herunder i form af eksempelvis regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale. Det er dog ikke muligt på nuværende tidspunkt at kvalificere yderligere, hvilke regler ministeren forventes at fastsætte. Det er derfor ikke muligt på det foreliggende grundlag at kvalificere og kvantificere de økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet yderligere. En vurdering heraf vil blive foretaget i forbindelse med en eventuel udmøntning af bestemmelsen.

Kommuners mulighed for at give de minimis-støtte

Lovforslaget indeholder en ny bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 1, hvorefter kommunerne vil have mulighed for at give de minimis-støtte til udrulning af bredbånd. Det vil være frivilligt, om en udbyder af elektroniske kommunikationsnet ønsker at deltage i et potentielt kommunalt støtteprojekt vedr. udrulning af bredbånd, og den foreslåede ordning medfører således ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Hjemmel til udvikling af model om dækning med mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier

I lovforslaget foreslås en ny i telelovens § 73 a, stk. 8, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en metode for kortlægning af mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil kunne medføre økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet, herunder eventuelt i form af informationer om nye trådløse teknologier eller udvikling af en ny metode for beregning af bredbåndsdækning og -hastigheder for mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier. De økonomiske konsekvenser kan dog ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Indhentning af oplysninger om elforbrug

I lovforslaget foreslås en ny bestemmelse i telelovens § 73, stk. 9, hvorefter Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har hjemmel til at indhente oplysninger om elforbrug fra Energinet. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse ikke vil have økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Indhentning af oplysninger om grønne indikatorer

I lovforslaget foreslås en affattelse af telelovens § 75, stk. 1, der medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil have mulighed for at indhente data på nye indikatorer vedrørende telebranchens grønne omstilling. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke vil medføre væsentlige erhvervsøkonomiske omkostninger for erhvervslivet at skulle indberette nye data i medfør af den foreslåede affattelse af bestemmelsen.

Ændring af masteloven

Den del af forslaget, der vedrører ændring af masteloven, ventes ikke at medføre økonomiske byrder for erhvervslivet.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes samlet, at lovforslaget har administrative konsekvenser på mindre end 4 mio. kr.

Adskillelse af oplader og radioudstyr for forbrugere og andre slutbrugere

Den foreslåede ændring af radioudstysloven vil ikke medføre administrative omkostninger for erhvervslivet. Europa-Kommissionen vurderer i sin konsekvensanalyse, at overgangsperioden vil medføre, at virksomhederne ikke vil opleve økonomiske konsekvenser, herunder administrative.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs opkrævning af beløb til dækning af ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynssager

Den foreslåede ændring af teleloven om at give Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur hjemmel til at få dækket sine ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet vurderes at kunne have mindre administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet. I de tilfælde, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur opkræver et beløb hos en udbyder til dækning af sine omkostninger i forbindelse med tilsynet, vil udbyderen skulle bruge ressourcer på at sætte beløbet til betaling. Det vurderes dog, at de samlede administrative konsekvenser er minimale. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at kvalificere og kvantificere de administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet yderligere.

Klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af mastelejemetoder

Den foreslåede ændring af teleloven om at give klima-, energi- og forsyningsministeren en bemyndigelse til at fastsætte regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af mastelejemetoder, som ministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om efter gældende ret, herunder regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale, forventes ikke i sig selv at have administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet, da der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse. Hvilke regler, ministeren eventuelt måtte fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse, afhænger af, hvilke metoder ministeren fastsætter regler om efter den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5. Det kan ikke afvises, at der ved ministerens eventuelle udmøntning af bemyndigelsen vil være administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet, herunder i form af eksempelvis regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale. Det er dog ikke muligt på nuværende tidspunkt at kvalificere yderligere, hvilke regler ministeren forventes at fastsætte. Det er derfor ikke muligt på det foreliggende grundlag at kvalificere og kvantificere de administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet yderligere.

Kommuners mulighed for at give de minimis-støtte

Der indføres med lovforslaget en mulighed for kommunerne til at give de minimis-støtte til udrulning af bredbånd. Det vil være frivilligt, om en udbyder af elektroniske kommunikationsnet ønsker at deltage i et potentielt kommunalt støtteprojekt vedr. udrulning af bredbånd, og den foreslåede ordning medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Hjemmel til udvikling af model om dækning med mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 8, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om, at

ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en metode for kortlægning af mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier, kan medføre administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet, herunder eventuelt i form af informationer om nye trådløse teknologier eller udvikling af en ny metode for beregning af bredbåndsdækning og -hastigheder for mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier. De administrative konsekvenser kan dog ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Indhentning af oplysninger om elforbrug

Den foreslåede ændring af teleloven, der giver Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur mulighed for at indhente oplysninger om elforbrug fra Energinet kan have mindre administrative omkostninger for Energinet forbundet med deling af data med styrelsen, men da der er tale om data, som Energinet allerede ligger inde med, vil omkostningerne være minimale.

Indhentning af oplysninger om grønne indikatorer

I lovforslaget foreslås en affattelse af telelovens § 75, stk. 1, der medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har mulighed for at indhente data på nye indikatorer vedrørende telebranchens grønne omstilling. Bestemmelsen kan medføre administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, idet indsamling af disse data vil medføre, at selskaberne skal indberette nye data til styrelsen.

Opdateret hjemmel i masteloven til at fastsætte regler om indberetning af master

Den foreslåede ændring af masteloven om at give Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur hjemmel til at fastsætte regler om, at juridiske personer, der ejer master til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, skal indsende oplysninger om masterne til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, forventes ikke i sig selv at have administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet, da der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse. Bemyndigelsen er endvidere indholdsmæssigt kun ny i forhold til juridiske personer, der ejer master uden at have en frekvenstilladelse.

Den foreslåede ændring af masteloven vil således ikke i sig selv indføre en pligt til at indberette oplysninger vedrørende master, men vil alene præcisere og opdatere den eksisterende hjemmel til at fastsætte en sådan pligt. Den foreslåede ordning vil dog åbne op for, at der kan indføres pligter for nye pligtsubjekter ved en bekendtgørelse på et senere tidspunkt. For juridiske personer, der ejer master, kan der, såfremt hjemlen udnyttes, blive tale om en administrativ meromkostning svarende til få timers indberetningsarbejde årligt. Alt efter eventuelle bestemmelsers nærmere indhold kan der

eventuelt blive tale om, at der alene vil forekomme enkeltstående indberetningsopgaver, når og hvis en mast henholdsvis etableres eller nedlægges.

Flytning af pligt til indberetning af eksisterende antennepositioner fra bekendtgørelse til lov

For så vidt angår pligterne til indberetning af eksisterende antennepositioner indebærer lovforslaget, at den kreds af pligtsubjekter, der i dag fremgår af § 1 i bekendtgørelse nr. 955 af 4. august 2010 om offentliggørelse af oplysninger om radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner samt indberetning af oplysninger om eksisterende antennepositioner, indskrives i loven. Da der er tale om den nugældende kreds af pligtsubjekter, medfører dette ikke nye byrder for erhvervslivet.

Ændringen af masteloven i øvrigt

Idet de øvrige foreslåede ændringer af masteloven indebærer en opdatering og sproglig samt indholdsmæssig forenkling af indberetningspligterne for de eksisterende pligtsubjekter, der i dag skal indberette oplysninger ud fra et mere komplekst og forældet regelsæt, vurderes disse samlet set at lette de administrative byrder for erhvervslivet.

De administrative konsekvenser for erhvervslivet ved den del af forslaget, som handler om ændring af masteloven, vurderes således ikke at være væsentlige og vurderes til dels at lette erhvervslivets administrative byrder.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering

Det vurderes samlet, at lovforslaget er i overensstemmelse med principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Der er i videst muligt udstrækning inddraget hensyn om teknologineutralitet og digitaliseringsklar lovgivning, ligesom flere dele af lovforslaget konkret er forenklinger af eksisterende lovgivning der gør lovgivningen mere brugervenlig.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes at have at have positive klimamæssige konsekvenser, idet den foreslåede ændring af radioudstysloven vil reducere det årlige materialeforbrug betragteligt. Europa-Kommissionen vurderer, at ændringen af radioudstysdirektivet vil medføre et reduceret materialeforbrug på 2.600 ton årligt på tværs af EU. Mængden af elskrot forventes ifølge Europa-Kommissionen at kunne reduceres med 980 ton årligt og drivhusgasser med 184 kiloton CO₂ årligt. Størstedelen af denne reduktion fremkommer via adskillelsen af radioudstyr og oplader.

De foreslåede ændringer af masteloven vurderes at kunne indebære en forbedret ressourceudnyttelse på grund af bedre muligheder for at kortlægge potentialet for fællesudnyttelse af master. Det er dog ikke muligt at kvantificere effekten heraf.

Den øvrige del af lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

De foreslåede ændringer af masteloven vurderes at have miljø- og naturmæssige konsekvenser, idet den foreslåede ordning vil kunne give en forbedret mulighed for, at landzone- og bygningsmyndigheder kan benytte oplysninger om planlagte og eksisterende master m.v. således, at der ikke gives tilladelse til flere master i landskabet, herunder i naturområder, end højst nødvendigt.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer artikel 3a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet, som offentliggjort i EU-tidende onsdag den 7. december 2022. Fristen for implementering er den 28. december 2023.

Det fremgår af radioudstyrsdirektivets artikel 3a, at forbrugere og andre slutbrugere skal have mulighed for at erhverve bestemte kategorier eller klasser af radioudstyr uden opladningsudstyr.

Lovforslaget indeholder på den baggrund et forslag om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden der medfølger en oplader.

De foreslåede ændringer af masteloven vedrører bestemmelser, der både i sin hidtidige og nye form implementerer dele af artikel 4 og artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation. De nationale bestemmelsers oprindelige form var gældende på tidspunktet for direktivets udstedelse og opfyldte allerede kravene heri. Lovforslaget vil ikke ændre på, at reglerne er i overensstemmelse med direktivet.

De foreslåede ændringer af masteloven har endvidere relation til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation og Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2020/1070 af 20. juli 2020 om angivelse af karakteristika for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde. Artikel 3, stk. 3, i Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2020/1070 af 20. juli 2020 om angivelse af karakteristika for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde i henhold til artikel 57, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation indeholder en særlig indberetningspligt for en undergruppe af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, der er defineret i mastelovens § 1, stk. 4, nr. 2.

De øvrige dele af lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Forholdet til de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering

Lovforslaget overholder de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Statsstøtteretlige konsekvenser

Kommuner, som måtte ønske at benytte den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, om kommunernes mulighed for at give de minimis-støtte til udrulning af bredbånd, vil skulle overholde reglerne i Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (de minimis-forordningen). Reglerne vil være direkte gældende for kommunerne.

En ordning, hvorefter kommuner, som måtte ønske at tildele støtte efter den foreslåede bestemmelse i § 60 f, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, som er en videreførelse af den gældende bestemmelse i telelovens § 60 d, vil i første omgang blive iværksat som en pilotordning. Det vil sige, at alene et mindre antal kommuner vil kunne gøre brug af ordningen under pilotfasen. Efter pilotfasens udløb vil ordningen blive evalueret med henblik på at fastlægge formen m.v. for ordningens videre forløb.

Ordningen indeholder ingen statslig finansiering af støtte. Det vil være frivilligt, om kommunerne ønsker at benytte kommunale midler til at støtte udrulning af bredbånd til adresser i kommunen.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden **fra den ... til den ...** været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Høringsparter udestår

...

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget kan potentielt have positive økonomiske konsekvenser for nogle offentlige myndigheder i form af højere lejeindtægter sammenlignet med eksisterende lejeaftaler om udlejning af arealer til mobilmaster og -antennet. De potentielle positive økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder vurderes ikke at være væsentlige, da offentlige myndigheders lejeaftaler også efter gældende ret skal være indgået på markedsvilkår.	Lovforslaget kan potentielt have negative økonomiske konsekvenser for nogle offentlige myndigheder i form af lavere lejeindtægter sammenlignet med eksisterende lejeaftaler om udlejning af arealer til mobilmaster og -antennet. De potentielle negative økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder vurderes ikke at være væsentlige, da offentlige myndigheders lejeaftaler også efter gældende ret skal være indgået på markedsvilkår. Lovforslaget kan have økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder i form af, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan kræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med sit tilsyn. Det vurderes, at de potentielle økonomiske konsekvenser for offentlige myndigheder ikke er væsentlige, da det udelukkende vil være i komplicerede sager, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer det nødvendigt at indhente ekstern bistand.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen. Udnyttelse af mastelovens foreslåede § 16, stk. 5, kan dog efter omstændighederne indebære få timers indberetningsarbejde enten årligt eller ved etablering eller nedlæggelse af eventuelle master til radio-kommunikationsformål i elektroni-

UDKAST

		<p>ske kommunikationsnet, som offentlige myndigheder måtte etablere, med undtagelse af myndigheder inden for Forsvarsministeriets område.</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Lovforslaget kan potentielt have positive økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet i form af lavere lejeudgifter sammenlignet med eksisterende lejeaftaler med offentlige myndigheder om udlejning af arealer til mobilmaster og -antennet. De potentielle positive økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet vurderes ikke at være væsentlige, da offentlige myndigheders lejeaftaler også efter gældende ret skal være indgået på markedsvilkår.</p>	<p>Lovforslaget kan potentielt have negative økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet i form af højere lejeudgifter sammenlignet med eksisterende lejeaftaler med offentlige myndigheder om udlejning af arealer til mobilmaster og -antennet. De potentielle negative økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet vurderes ikke at være væsentlige, da offentlige myndigheders lejeaftaler også efter gældende ret skal være indgået på markedsvilkår.</p> <p>Lovforslaget kan have økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet i form af, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan kræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med sit tilsyn. Det vurderes, at de potentielle økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet ikke er væsentlige, da det udelukkende vil være i komplicerede sager, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer det nødvendigt at indhente ekstern bistand.</p> <p>Lovforslaget kan potentielt have økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester ved indberetning af data på nye indikatorer vedrørende telebranchens grønne omstilling. Det</p>

UDKAST

		<p>er dog vurderingen, at det ikke vil medføre væsentlige erhvervsøkonomiske omkostninger for erhvervslivet at skulle indberette disse data.</p> <p>Lovforslaget kan potentielt have økonomisk betydning for udbydere af elektroniske kommunikationsnet, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler vedrørende en ny metode for kortlægning af mobilt bredbånd og indhentning af oplysninger om nye trådløse teknologier. Det kan være i form af informationer om nye trådløse teknologier eller udvikling af en ny metode for beregning af bredbåndsdækning og -hastigheder for mobilt bredbånd. De økonomiske konsekvenser kan dog ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.</p>
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Lovforslaget kan have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet den foreslåede ændring af masteloven indebærer en regelforenklaring og øget gennemskuelighed.</p>	<p>Lovforslaget kan have mindre administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet i form af brug af ressourcer til at indbetale et evt. beløb, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur måtte opkræve til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med sit tilsyn. Det vurderes, at de potentielle økonomiske konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet ikke er væsentlige, da det udelukkende vil være i komplicerede sager, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer det nødvendigt at indhente ekstern bistand.</p> <p>Visse ejere af master, der ikke tidligere var omfattet af mastelovens hjemmel til at fastsætte regler om indberetning af master, vil med de</p>

UDKAST

		<p>foreslåede ændringer af masteloven kunne pålægges indberetning af master ved en bekendtgørelse til de foreslåede bestemmelser. Selve lovændringen indebærer dog ingen nye pligter.</p> <p>Lovforslaget kan have mindre administrative konsekvenser for Energinet forbundet med deling af oplysninger om elforbrug med Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, men da der er tale om data, som Energinet allerede ligger inde med, vil omkostningerne være minimale.</p> <p>Lovforslaget kan have mindre administrative konsekvenser for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester ved indberetning af nye data til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i form indikatorer vedrørende telebranchens grønne omstilling.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	<p>Lovforslagets del om adskillelse af radioudstyr og oplader medvirker til reduceret udledning af klimagasser og reducerede mængder af elskrot.</p> <p>Lovforslagets del om ændring af masteloven indebærer evt. muligheder for forbedret ressourceudnyttelse gennem bedre muligheder for at kortlægge potentialet for fællesudnyttelse af master.</p>	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Lovforslagets del om ændring af masteloven kan understøtte forbedrede	Ingen

UDKAST

	<p>muligheder for, at landzone- og bygningsmyndigheder kan benytte oplysninger om planlagte og eksisterende master m.v. således, at der ikke gives tilladelse til flere master i landskabet, herunder natur, end højst nødvendigt.</p>	
<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet. Fristen for at implementere direktivet er den 28. december 2023.</p> <p>Kommuner, som måtte ønske at benytte den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, om kommunernes mulighed for at give de minimis-støtte til udrulning af bredbånd, vil skulle overholde reglerne i Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (de minimis-forordningen). Reglerne vil være direkte gældende for kommunerne.</p> <p>Lovforslagets dele om ændring af masteloven implementerer både i sin hidtidige og nye form dele af artikel 4 og artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation, og indebærer endvidere ændringer, der skal sikre, at de ændrede bestemmelser harmonerer med de bestemmelser om indberetning af oplysninger om antenner, der fremgår af artikel 3, stk. 3, i Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2020/1070 af 20. juli 2020 om angivelse af karakteristika for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde i henhold til artikel 57, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation.</p>	
<p>Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<p>Ja</p>	<p>Nej X</p>

Til § 1

Til nr. 1

Af fodnoten til den gældende radioudstyslov fremgår det, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, EU-Tidende 2014, nr. L 96, side 79, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 62, og dele af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, EU-Tidende 2008, nr. L 162, side 20. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1020/EU af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning 2008/765/EF og 2011/305/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 169, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Med den foreslåede affattelse af *fodnoten* fremgår det, at loven suppleres med information om, at loven også implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet, EU-tidende nr. L 315, side 30.

Til nr. 2

Det følger af radioudstyslovens § 5, stk. 1, 3. pkt., § 8, stk. 3, 3. pkt., § 10, stk. 4, § 11, stk. 2, § 19, stk. 1, 3. pkt., § 22, stk. 3, 3. pkt., § 24, stk. 4, § 25, stk. 2, § 33, stk. 5 og 6, § 37, stk. 1 og 2, og § 45, stk. 2, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har kompetence i henhold til loven.

Ved ministerbrev af 5. maj 2022 om overdragelse af ansvaret for telekommunikation fra Energistyrelsen til Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering samt navneændring af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering blev ressortansvaret inden for det område, hvor Energistyrelsen havde kompetence, overført til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

I henhold til bekendtgørelse nr. 861 af 24. juni 2018 om ændring i forretnin- gernes fordeling mellem ministrene har Sikkerhedsstyrelsen siden den 1. august 2018 haft ansvaret for føre kontrol med de erhvervsdrivendes overholdelse af krav og pligter i radioudstysloven.

UDKAST

Det følger af de foreslåede ændringer af radioudstyslovens § 5, stk. 1, 3. pkt., § 8, stk. 3, 3. pkt., § 10, stk. 4, § 11, stk. 2, § 19, stk. 1, 3. pkt., § 22, stk. 3, 3. pkt., § 24, stk. 4, § 25, stk. 2, § 33, stk. 5 og 6, § 37, stk. 1, to steder i § 37, stk. 2, og § 45, stk. 2, at ”Energistyrelsen” ændres til ”Sikkerhedsstyrelsen”.

Den foreslåede bestemmelse om at ændre ”Energistyrelsen” til ”Sikkerhedsstyrelsen” i en række bestemmelser i radioudstysloven skyldes et behov for at sikre en korrekt angivelse af den ansvarlige myndighed.

De foreslåede ændringer i bestemmelserne vil medføre, at angivelsen af den ansvarlige myndighed vil være i overensstemmelse med gældende ret.

Til nr. 3

Det fremgår af § 17 i radioudstysloven, at der for radioudstyr gælder væsentlige krav, f.eks. om effektiv frekvensanvendelse og immunitet overfor forstyrrelser.

Det følger af den foreslåede tilføjelse i radioudstyslovens § 17, stk. 3, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur udover de allerede fastsatte væsentlige krav for radioudstyret kan fastsætte nærmere regler om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden der medfølger en oplader.

Radioudstyr i særlige kategorier er i denne sammenhæng, som udgangspunkt, håndholdte mobiltelefoner, tablets, digitalkameraer, hovedtelefoner, hovedtelefoner med mikrofon, håndholdte videospilskontrollere, bærbare højttalere, e-bogslæsere, tastaturer, mus, transportable navigationssystemer, høretelefoner (earbuds) og bærbare computere.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 2, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte et krav om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i ovennævnte særlige kategorier, uden der medfølger en oplader. Hertil kan der fastsættes regler om, at det med et forudbestemt piktogram skal fremgå af emballagen, hvorvidt der medfølger en oplader til radioudstyret eller ej. Såfremt forbrugere og andre slutbrugere kan erhverve radioudstyret via distancesalg (f.eks. via internettet), skal piktogrammet vises tæt på prisangivelserne.

Den foreslåede bestemmelse i radioudstyslovens § 17, stk. 3, er ny og giver Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur mulighed for at implementere radioudstysdirektivets artikel 3a om adskillelse af radioudstyr og tilhørende oplader i købsituationen.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i radioudstyslovens § 17, stk. 3, vil medføre, at forbrugere vil skulle forholde sig til færre typer opladere, og at en gammel oplader kan anvendes til nyindkøbt radioudstyr som eksempelvis en mobiltelefon.

Til nr. 4

Det følger af radioudstyslovens § 40, stk. 1, at hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at en afgørelse, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har truffet i medfør af §§ 38 og 39, og som styrelsen skal underrette Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om, skal ændres eller trækkes tilbage, tilpasser eller trækker Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur sin afgørelse tilbage i overensstemmelse med Europa-Kommissionens afgørelse.

Ved ministerbrev af 5. maj 2022 om overdragelse af ansvaret for telekommunikation fra Energistyrelsen til Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering samt navneændring af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering blev ressortansvaret inden for det område, hvor Energistyrelsen havde kompetence, overført til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

I henhold til bekendtgørelse nr. 861 af 24. juni 2018 om ændring i forretninernes fordeling mellem ministrene har Erhvervsministeriet siden den 1. august 2018 haft ansvaret for at føre kontrol med de erhvervsdrivendes overholdelse af krav og pligter i radioudstysloven. Ifølge radioudstysloven ligger ansvaret for kontrolområdet hos Sikkerhedsstyrelsen.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i radioudstyslovens § 40, stk. 1, at "Energistyrelsen" ændres til "Sikkerhedsstyrelsen", og at henvisningen til radioudstyslovens § 39 fjernes.

De foreslåede ændringer af bestemmelsen vil medføre, at det fremover klart vil fremgå, at det er Sikkerhedsstyrelsen, der vil kunne træffe afgørelse i henhold til radioudstyslovens § 38, og at Sikkerhedsstyrelsen efter de gældende bestemmelser i radioudstysloven ikke vil kunne træffe afgørelser i medfør af radioudstyslovens § 39.

Med den foreslåede bestemmelse vil henvisningen til andre bestemmelser og angivelsen af den ansvarlige myndighed være i overensstemmelse med gældende ret.

Til nr. 5

Det følger af radioudstyslovens § 45, stk. 1, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser kan påklages til Teleklagenævnet.

UDKAST

Det følger dog af radioudstyslovens § 45, stk. 2, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser truffet i medfør af § 38, stk. 1, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal underrette de øvrige EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen om i henhold til artikel 38, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet eller artikel 40, stk. 4, eller artikel 42, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, ikke kan påklages til Teleklagenævnet.

Ved ministerbrev af 5. maj 2022 om overdragelse af ansvaret for telekommunikation fra Energistyrelsen til Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering samt navneændring af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering blev ressortansvaret inden for det område, hvor Energistyrelsen havde kompetence, overført til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

I henhold til bekendtgørelse nr. 861 af 24. juni 2018 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene har Sikkerhedsstyrelsen siden den 1. august 2018 haft ansvaret for føre kontrol med de erhvervsdrivendes overholdelse af krav og pligter i radioudstysloven.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i radioudstyslovens § 45, stk. 1 og 2, at ”Energistyrelsens” ændres til ”Sikkerhedsstyrelsens”.

De foreslåede ændringer af bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 4, vil medføre, at det fremover klart vil fremgå, at det vil være Sikkerhedsstyrelsens afgørelser, der vil kunne eller ikke vil kunne påklages til Teleklagenævnet.

De foreslåede ændringer af bestemmelsen skyldes et behov for at tydeliggøre, at der er tale om afgørelser truffet af Sikkerhedsstyrelsen i overensstemmelse med den ansvarsfordeling, der fremgår af bekendtgørelse nr. 861 af 24. juni 2018 om ændring i forretningernes fordeling mellem ministrene, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen siden den 1. august 2018 har haft ansvaret for at føre kontrol med de erhvervsdrivendes overholdelse af krav og pligter i radioudstysloven.

Med den foreslåede bestemmelse vil angivelsen af den ansvarlige myndighed være i overensstemmelse med gældende ret.

Til § 2

Til nr. 1

UDKAST

Den gældende bestemmelse i telelovens § 18, stk. 1, 1. og 2. pkt., medfører, at forsyningspligtudbydere, der i henhold til lovens § 15, stk. 2, er udpeget til at varetage forsyningspligtgydelser omfattet af § 14, stk. 2 eller 3, eller fastsat i medfør af § 14, stk. 4, har ret til at få dækket dokumenterede nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtgydelser, hvor nettoomkostninger for forsyningspligtgydelser omfattet af § 14, stk. 2 eller 3, dog kun dækkes, i det omfang Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer, at varetagelsen af forsyningspligten udgør en urimelig byrde for den udpegede forsyningspligtudbyder.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 18, stk. 1, 1. pkt., at forsyningspligtudbydere vil kunne få dækket dokumenterede nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtgydelser. Nettoomkostninger for forsyningspligtgydelser indeholdt i forpligtelserne i teledirektivet vil dog kun blive dækket, i det omfang Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer, at varetagelsen af forsyningspligten udgør en urimelig byrde for den udpegede forsyningspligtudbyder.

Ifølge teledirektivets artikel 85, stk. 4, skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at relevant terminaludstyr, specifikt udstyr og specifikke tjenester, der fremmer lige adgang til teletjenester for personer med handicap, er tilgængelige og fås til en overkommelig pris. Dækning af et eventuelt underskud på en teksttefontjeneste for personer med handicap vil kunne ske, hvis Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer, at udbuddet af tjenesten udgør en urimelig byrde. Underskud på baggrund af forsyningspligt på f.eks. en udtømmende nummerfortegnelse, som ikke er omfattet af teledirektivet, vil derimod ikke skulle undergå en vurdering af, om der er tale om en urimelig byrde for forsyningspligtudbyderen.

Ved afgørelse af spørgsmålet om dækning af underskud på forsyningspligtgydelser, der ikke er omfattet af teledirektivet, vil der i henhold til § 19, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1194 af 23. august 2022 om forsyningspligtgydelser skulle inddrages en vurdering af de omkostninger, som en veldrevet og effektiv virksomhed med tilstrækkelige materielle midler ville have ved at varetage den pågældende forsyningspligtgydelse.

Den foreslåede affattelse af telelovens § 18, stk. 1, 1. pkt., skyldes, at det tydeligere bør fremgå af bestemmelsen, at det kun er ved underskud på forsyningspligtgydelser, som er omfattet af teledirektivet, at der skal foretages en vurdering af, om forsyningspligten udgør en urimelig byrde.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre, at forsyningspligtudbydere, uagtet at der er konstateret nettoomkostninger ved forsyningspligten på for

UDKAST

eksempel handicaptjenester, ikke får dækket disse, hvis Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer, at forsyningspligten ikke i det konkrete tilfælde udgør en urimelig byrde.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 18, stk. 1, 2. pkt., at nettoomkostningerne opgøres samlet for forsyningspligtigheder, som er omfattet af teledirektivet, mens de opgøres hver for sig for øvrige forsyningspligtigheder.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 1, vil medføre, at den enkelte forsyningspligtudbyders nettoomkostninger vil skulle opgøres samlet for forsyningspligtigheder omfattet af teledirektivet og hver for sig for øvrige forsyningspligtigheder. Dette er i overensstemmelse med teledirektivets artikel 92, hvorefter bestemte virksomheder ikke kan pålægges at bidrage til underskudsdekning af andre forsyningspligtigheder end dem, der er indeholdt i forpligtelserne i direktivet. Hvis underskuddet på både forsyningspligtigheder indeholdt i forpligtelserne i direktivet og ydelser ikke indeholdt i forpligtelserne i direktivet blev opgjort samlet, ville forsyningspligtudbyderen kunne blive pålagt at bidrage til underskudsdekning af ydelser ikke indeholdt i forpligtelserne i direktivet, ved at forsyningspligtudbyderens eventuelle overskud på ydelser indeholdt i forpligtelserne i direktivet ville blive modregnet i ydelser, der ikke er indeholdt i forpligtelserne i direktivet.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 18, stk. 1, 2. pkt., skyldes, at det bør fremgå tydeligere af bestemmelsen, at det kun er ved underskud på ydelser, der ikke er omfattet af teledirektivet, at nettoomkostningerne skal opgøres hver for sig.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre, at et eventuelt overskud på forsyningspligtudbyderens udtømmende nummerfortegnelse, jf. telelovens § 14, stk. 2, nr. 4, ikke vil blive modregnet i forsyningspligtudbyderens underskud på handicaptjenester.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i telelovens § 18, stk. 8, medfører, at hvis forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger er fremkommet ved udbud af forsyningspligtigheder som nævnt i § 14, stk. 4, udløser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelse om dekning af nettoomkostninger en forpligtelse for staten til at dække forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger, i det omfang ydelserne ikke er indeholdt i forpligtelserne i teledirektivet.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 18, stk. 8, at hvis forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger er fremkommet ved

UDKAST

udbud af forsyningspligtudbydere, som er omfattet af § 14, stk. 2 eller 3, eller er fastsat i medfør af § 14, stk. 4, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelse om dækning af nettoomkostninger udløse en forpligtelse for staten til at dække forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger, i det omfang ydelserne ikke er indeholdt i forpligtelserne i teledirektivet.

Nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtudbydere, som er indeholdt i forpligtelserne i teledirektivet, skal fortsat dækkes af teleudbyderne, jf. telelovens § 18, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 2, vil medføre, at hvis forsyningspligtudbyderen får underskud på levering af forsyningspligtudbydere, som ikke er indeholdt i forpligtelserne i teledirektivet, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelse om dækning af nettoomkostninger udløse en forpligtelse for staten til at dække nettoomkostningerne. Dette vil være i overensstemmelse med teledirektivets artikel 90, stk. 1, om, at forsyningspligtudbyderens underskud skal dækkes af enten offentlige midler eller af teleudbyderne, og artikel 92 om, at teleudbyderne ikke kan pålægges at bidrage til underskudsdekning af andre forsyningspligtudbydere end dem, der er indeholdt i forpligtelserne i direktivet.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 18, stk. 8, skyldes, at det bør fremgå tydeligere af bestemmelsen, at hvis Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har truffet afgørelse om, at der skal ske underskudsdekning, udløser dette en forpligtelse for staten til at dække forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger i de tilfælde, hvor der er tale om underskud på udbud af forsyningspligtudbydere, der ikke er omfattet af teledirektivet.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne medføre, at et eventuelt underskud på en udtømmende nummerfortegnelse eller dirigering af alarmopkald vil blive dækket af staten. Umiddelbart forventes der dog ikke underskud på dirigering af alarmopkald, idet forsyningspligtudbyderen af dirigering af alarmopkald kan opkræve betaling hos de andre udbydere for koordinering og dirigering af alarmopkald, jf. § 7 i bekendtgørelse nr. 1865 af 8. december 2020 om adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikation (alarmbekendtgørelsen). På samme måde forventes heller ikke underskud på nummerfortegnelsen, idet forsyningspligtudbyderen af nummerfortegnelsen kan opkræve betaling hos de andre udbydere for stedbestemmelse af alarmopkald ved brug af nummeroplysningsdata i nummerfortegnelsen, jf. alarmbekendtgørelsens § 7, ligesom forsyningspligtudbyderen kan have en indtægt ved salg af nummeroplysningsdata.

Til nr. 3

Den gældende bestemmelse i telelovens § 24, stk. 2, giver mulighed for, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte nærmere regler

UDKAST

om tildeling af koder, jf. stk. 1, til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for machine to machine-kommunikation (M2M-kommunikation) via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur tildeler efter anmodning inden for rammerne af de regler, der er fastsat i medfør af telelovens § 21, koder til enhver, der erhvervsmæssigt udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligttydelser, jf. § 24, stk. 1.

Bemyndigelsen i telelovens § 24, stk. 2, er ikke blevet udmøntet.

Det følger af den foreslåede ændring af telelovens § 24, stk. 2, at bestemmelsen ophæves.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 3, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ikke længere vil kunne fastsætte nærmere regler om tildeling af koder til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender elektroniske kommunikationstjenester til brug for M2M-kommunikation via et elektronisk kommunikationsnet som led i deres opgaveløsning.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen i telelovens § 24, stk. 2, skyldes, at der ikke længere vurderes at være behov for sådanne regler, som bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte.

Bestemmelsen i § 24, stk. 2, blev på baggrund teleforliget i 2018 indsat ved lov nr. 1531 af 18. december 2018 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Hensigten var at gøre det enklere og billigere at skifte teleselskab for virksomheder og kommuner, der anvender M2M, idet de med en tildeling af en kode fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ville kunne få produceret egne SIM-kort, så de uafhængigt af, hvilket teleselskab, de var kunde hos, ville kunne skifte teleselskab. Dette skulle bidrage til at styrke konkurrencen på markedet for M2M-tjenester.

På baggrund af møder med mobilbranchen, den øvrige telebranche og andre relevante interessenter, er det dog blevet tydeligt, at konkurrencen på M2M-markedets største udfordring er muligheden for skifte af udbyder (lock-in effekt). Tildeling af koder til offentlige myndigheder og virksomheder med henblik på produktion af egne SIM-kort vurderes dog ikke at være den bedste metode til at løse problemet. Branchen har åbnet for muligheden for trådløst skifte af udbyder og regulering af adgangen hertil via en brancheaftale.

UDKAST

Ved lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love blev der i telelovens § 26 a indsat en hjemmel til at regulere området, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som udbyder M2M-kommunikationstjenester, skal understøtte, at slutbrugere trådløst kan foretage skifte mellem udbydere. Denne bemyndigelse vil kunne udmøntes af klima-, energi- og forsyningsministeren, hvis branchen mod forventning ikke selv løser problemet.

Den foreslåede bestemmelse om ophævelse af telelovens § 24, stk. 2, vil kunne skabe en mere transparent retstilling i forhold til M2M-kommunikation.

Til nr. 4

Den gældende bestemmelse i telelovens § 31, stk. 5, nr. 2, medfører, at nummeroplysningsdata altid skal videregives til forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste, jf. § 14, stk. 2, nr. 4.

Det følger dog af telelovens § 31, stk. 4, at en slutbruger kan kræve, at den pågældendes nummeroplysningsdata ikke oplyses i forbindelse med udbud af nummeroplysningstjenester, og at slutbrugerens nummeroplysningsdata ikke må videregives til andre. Der er således tale om oplysninger, der som udgangspunkt skal holdes hemmelige.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 31, stk. 6, medfører, at oplysninger som nævnt i stk. 5, nr. 2, alene kan videregives af forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste til brug for offentlige alarmtjenester, politiet, statsadvokaterne, Styrelsen for Patientsikkerhed, de enkelte retter, kriminalforsorgen eller restanceinddrivelsesmyndigheden.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 31, stk. 5, nr. 2, at nummeroplysningsdata altid, uanset stk. 4, skal videregives til forsyningspligtudbyderens udtømmende nummerfortegnelse, jf. telelovens § 14, stk. 2, nr. 4.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 31, stk. 6, at oplysninger som nævnt i den foreslåede bestemmelse i telelovens § 31, stk. 5, nr. 2, alene kan videregives af forsyningspligtudbyderens udtømmende nummerfortegnelse til brug for offentlige alarmtjenester, politiet, statsadvokaterne, Styrelsen for Patientsikkerhed, de enkelte retter, kriminalforsorgen eller restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 4, vil medføre, at kravet om, at nummeroplysningsdata, som ellers skal holdes hemmelige i medfør

UDKAST

af telelovens § 31, stk. 4, altid vil skulle videregives til forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste ændres til et krav om, at oplysningerne i stedet vil skulle videregives til forsyningspligtudbyderens udtømmende nummerfortegnelse.

Den udtømmende nummerfortegnelse indeholder samtlige numre i den samlede danske nummerplan, som er tildelt slutbrugere.

Oplysningerne fra forsyningspligtudbyderens udtømmende nummerfortegnelse vil på samme måde som ved forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste efter den gældende § 31, stk. 6, alene kunne videregives til brug for offentlige alarmtjenester, politiet, statsadvokaterne, Styrelsen for Patientsikkerhed, de enkelte retter, kriminalforsorgen eller restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 31, stk. 5, nr. 2, og § 31, stk. 6, skyldes, at forsyningspligten på nummeroplysningstjenesten er blevet ophævet i medfør af bekendtgørelse nr. 1194 af 23. august 2022 om forsyningspligttydelser, hvorimod forsyningspligten på den bagvedliggende nummeroplysningsdatabase (den udtømmende nummerfortegnelse) blev beholdt.

Det vil derfor være mere retvisende i de foreslåede bestemmelser at henvise til den udtømmende nummerfortegnelse frem for at henvise til forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 31, stk. 5, nr. 2, vil fortsat sikre, at den nummeroplysningsdatabase (118), som er omfattet af forsyningspligten, vil indeholde alle abonnentnumre, der er tildelt til slutbrugere og anvendes som slutbrugernumre.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 31, stk. 6, vil sikre, at det fortsat vil være muligt for de myndigheder m.v., som er nævnt i bestemmelsen, at få adgang til de nummeroplysningsdata, herunder hemmelige nummeroplysningsdata, som de måtte have eller få behov for i udførelsen af deres opgaver.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i telelovens § 47, stk. 2, medfører, at Erhvervsstyrelsen kun i ekstraordinære tilfælde og efter samtykke fra Europa-Kommissionen kan pålægge udbydere med en stærk markedsposition en forpligtelse til funktionel adskillelse, hvis Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en analyse, jf. § 39, konstaterer væsentlige og vedvarende konkurrenceproblemer eller markedssvigt i forhold til engrossalget af relevante netadgangs-

UDKAST

produkter, og hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at de forpligtelser, der er pålagt i henhold til § 41, stk. 2, nr. 1-5, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence.

Telelovens § 41, stk. 2, omfatter de forpligtelser, som Erhvervsstyrelsen kan pålægge udbydere med en stærk markedsposition i forbindelse med en markedsafgørelse. Af telelovens § 41, stk. 2, nr. 7, fremgår det, at Erhvervsstyrelsen kan pålægge en forpligtelse om funktionel adskillelse.

Der er således opstillet en række betingelser i telelovens § 47, stk. 2, som skal være opfyldt for, at Erhvervsstyrelsen kan pålægge en forpligtelse om funktionel adskillelse. Et sådant tiltag vil derfor kun kunne gennemføres rent undtagelsesvist.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 47, stk. 2, nr. 2, at Erhvervsstyrelsen kun i ekstraordinære tilfælde og efter samtykke fra Europa-Kommissionen kan pålægge udbydere med en stærk markedsposition en forpligtelse til funktionel adskillelse, hvis Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en markedsanalyse konstaterer væsentlige og vedvarende konkurrenceproblemer eller markedssvigt i forhold til engrossalget af relevante netadgangsprodukter, og hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at de forpligtelser, der er pålagt i henhold til § 41, stk. 2, nr. 1-6, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 5, vil medføre, at Erhvervsstyrelsen udover at skulle have vurderet, at forpligtelserne i telelovens § 41, stk. 2, nr. 1-5, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence, også vil skulle have vurderet, at forpligtelsen i telelovens § 41, stk. 2, nr. 6, om priskontrol, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 47, stk. 2, nr. 2, skyldes, at der i bestemmelsen ikke er en fuldstændig henvisning til samtlige af de øvrige forpligtelser i telelovens § 41, stk. 2, som Erhvervsstyrelsen kan pålægge udbydere med en stærk markedsposition som led i en markedsafgørelse.

Ved lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love, som implementerede teledirektivet, blev omfanget af mulige forpligtelser udvidet, idet der blev indsat et nyt nummer i telelovens § 41, stk. 2, hvorefter nr. 1-6 blev til nr. 2-7.

Ved samme lovændring blev henvisningen til de forpligtelser, som Erhvervsstyrelsen kan pålægge en udbyder med en stærk markedsposition, jf. § 41, stk. 2, i telelovens § 47, stk. 2, nr. 2, om funktionel adskillelse ikke

ændret. Bestemmelsen i telelovens § 47, stk. 2, nr. 2, indeholder således ikke en fuldstændig henvisning til de forpligtelser, som kan pålægges i henhold til telelovens § 41, stk. 2.

Det er derfor intentionen med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 5, at sikre en fuldstændig henvisning til de øvrige forpligtelser, der fremgår af telelovens § 41, stk. 2, nr. 1-6, som Erhvervsstyrelsen kan pålægge udbydere med en stærk markedsposition som led i en markedsafgørelse, og som Erhvervsstyrelsen skal have vurderet ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence, førend styrelsen kan pålægge udbydere med en stærk markedsposition en forpligtelse om funktionel adskillelse.

Til nr. 6

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 2, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet, er indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 2, medfører endvidere, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheder overholder regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, jf. telelovens § 60 a, stk. 1, og som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5. Bemyndigelsen i telelovens § 60 a, stk. 5, er ikke udmøntet.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens tilsyn kan udøves på baggrund af klager indgivet til styrelsen af udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller på eget initiativ. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur beslutter selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag mod en offentlig myndighed. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens overvejelser om at rejse en tilsynssag er underlagt de bindinger, der følger af almindelige forvaltningsretlige regler og grundprincipper, herunder kravet om saglig forvaltning, ligebehandlingsprincippet, proportionalitetsprincippet, officialprincippet, forbud mod skøn under regel m.v.

Efter gældende ret antages det at følge implicit af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens tilsynskompetence, at styrelsen som led i sit tilsyn kan træffe afgørelser, herunder fastsætte vilkår, rettet mod offentlige myndigheder for at sikre, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikati-

UDKAST

onsnettet er indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1, og at offentlige myndigheder overholder regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, og som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5.

I de sager, hvor en udbyder af elektroniske kommunikationsnet indgiver en klage til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur om, at en aftale mellem udbyderen og en offentlig myndighed om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radio-kommunikationsnettet ikke er indgået på markedsvilkår, skal styrelsen foretage en konkret vurdering af, om aftalen mellem udbyderen og den offentlige myndighed er indgået på markedsvilkår. Det samme gør sig gældende i sager herom, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur rejser af egen drift. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs vurdering skal foretages under hensyntagen til de specifikke forhold og omstændigheder, der gør sig gældende for det pågældende areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren udmønter bemyndigelsen i telelovens § 60 a, stk. 5, og fastsætter regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i forbindelse med en klage indgivet til styrelsen af en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller i forbindelse med sager, som styrelsen rejser af egen drift, skulle foretage en vurdering af, om den offentlige myndighed overholder sådanne regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på.

For at få oplyst en tilsynssag tilstrækkeligt og med henblik på at kunne træffe en saglig afgørelse, herunder fastsætte eventuelle vilkår, der afspejler markedsvilkår, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i konkrete sager indhente oplysninger og materiale, som styrelsen skønner relevant, hos den pågældende udbyder af elektroniske kommunikationsnet i medfør af telelovens § 73, stk. 1, og hos den pågældende offentlige myndighed i medfør af telelovens § 60 a, stk. 3.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere som led i sagsoplysningen samt som led i sine afgørelser og vilkårsfastsættelse i konkrete sager i relevant omfang søge bistand hos øvrige relevante statslige myndigheder, der udlejer arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v., eller som har indgående kendskab til de hensyn og kriterier, der er afgørende for værdiansættelsen af et areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. med henblik på at kunne fastsætte sådanne vilkår, der afspejler markedsvilkår for det pågældende areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. Styrelsen for Da-

UDKAST

taforsyning og Infrastruktur vil også kunne gøre brug af anden ekstern ekspertbistand, f.eks. en ejendomsmægler, med henblik på at kunne fastsætte sådanne markedsvilkår.

Såfremt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur som led i sine afgørelser og vilkårsfastsættelse i en tilsynssag skal fastsætte en lejepris på markedsvilkår, vil styrelsens valg af metode i en konkret tilsynssag afhænge af, hvilken type areal der konkret er tale om samt de øvrige omstændigheder og forhold, der er relevante at inddrage i vurderingen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur er med den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 4, bemyndiget til at fastsætte regler om tilsynet, herunder bl.a. regler om, hvilke afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 60 a, stk. 2, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder, herunder fastsætte vilkår, som f.eks. pris, som led i styrelsens tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 6, vil medføre, at der i teleloven gives Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur en tydelig og klar hjemmel til at træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder som led i sit tilsyn samt til at fastsætte vilkårene, herunder prisen, i en aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer med henblik på udbygningen af radiokommunikationsnet. Dette vil sikre, at den samlede aftale mellem den offentlige myndighed og udbyderen af elektroniske kommunikationsnet bliver indgået på markedsvilkår. I det omfang klima-, energi- og forsyningsministeren udmønter bemyndigelsen i den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, og fastsætter regler om metoder til fastsættelse af markedsvilkår, eller fastsætter regler, som er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af sådanne metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren med lovforslaget foreslås at blive bemyndiget til at fastsætte, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i forbindelse med sit tilsyn kunne træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder om, at offentlige myndigheder skal overholde sådanne regler.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne træffe afgørelse i tilsynssager, som styrelsen rejser på baggrund af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller på eget initiativ.

Den kreds af subjekter, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne rette en afgørelse mod og fastsætte vilkår, herunder pris, for, modsvare den kreds af subjekter, som styrelsens tilsyn er rettet mod.

UDKAST

Med offentlige myndigheder vil skulle forstås de almindelige offentlige myndigheder, herunder kommuner, regioner og statslige myndigheder, herunder styrelser og direktorater m.v., i overensstemmelse med definitionen i forvaltningslovens § 1, stk. 1, og offentlighedslovens § 2, stk. 1, som udlejer arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. til udbydere af elektroniske kommunikationsnet med henblik på udbygning af radiokommunikationsnet. Det følger af telelovens § 60 a, stk. 1, at offentlige myndigheders udlejning arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. skal ske på markedsvilkår.

Som led i behandlingen af en tilsynssag mod en offentlig myndighed vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skulle foretage en konkret vurdering af, om en aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af et areal er indgået på markedsvilkår. Vurderingen vil skulle foretages under hensyntagen til de specifikke hensyn, forhold og omstændigheder, der gør sig gældende for det konkrete areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. Vurderer Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, at aftaler mellem offentlige myndigheder og udbydere af elektroniske kommunikationsnet ikke er indgået på markedsvilkår, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur med den foreslåede bestemmelse kunne træffe konkrete afgørelser, herunder fastsætte vilkår, med henblik på at sikre, at den offentlige myndigheds aftaler bliver indgået på markedsvilkår. Indholdet og omfanget af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser og fastsatte vilkår vil afhænge af den konkrete sag. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser vil endvidere kunne være af indgribende karakter. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil f.eks. kunne træffe afgørelser, der ændrer retsforholdet mellem parterne, såfremt styrelsen vurderer, at en aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet ikke er indgået på markedsvilkår. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil derudover f.eks. kunne træffe afgørelse om, at den aftalte lejepris er udtryk for markedsvilkår, eller at den aftalte lejepris skal justeres i opad- eller nedadgående retning afhængig af, hvad styrelsen vurderer mest retvisende udtrykker markedsvilkår for et konkret areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil i forbindelse med en konkret sag kunne justere eller erstatte de i en aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet fastsatte vilkår med andre vilkår samt fastsætte øvrige vilkår, således at den samlede aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet kan siges at være indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1.

De vilkår, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte, skal være udtryk for markedsvilkår i det konkrete tilfælde. Begrebet markedsvilkår er ikke klart defineret eller udtryk for en eksakt lejepris eller

UDKAST

i øvrigt eksakte vilkår. Begrebet markedsvilkår omfatter andet og mere end lejeprisen i et aftaleforhold. Det er alle vilkårene i den samlede aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet, der skal være udtryk for markedsvilkår. Vurderingen af, hvilke økonomiske og juridiske principper der skal lægges til grund ved vurderingen af, hvad der er markedsvilkår, vil skulle foretages konkret og vil afhænge af de forhold, der gør sig gældende for det pågældende areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. Det følger dog af EU's statsstøtteregele, at offentlige myndigheders udlejning af arealer skal følge markedøkonomiske principper. Det indebærer, at offentlige myndigheder skal foretage udlejning på samme måde, som en privat udlejer med de samme forudsætninger ville gøre det inden for lovens rammer. Vilkaere, herunder lejeprisen, vil i øvrigt være underlagt de almindelige krav om saglighed, ikkediskrimination og konkurrencefordrejning m.v., der gælder for offentlige myndigheder. Vilkaere kan f.eks. vedrøre fastsættelse af en lejepris, adgang til lejet areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. i forbindelse med løbende vedligeholdelse og udbygning eller opgradering af mobilnettet, vedligeholdelse af det lejede areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. og vedligeholdelse af mobil-mast og -antennet, vilkaere vedrørende uopsigelighed eller opsigelse af leje-målet m.v.

Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren udmønter hjemlen i den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, og fastsætter regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, eller fastsætter regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af sådanne metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren med lovforslaget foreslås at blive bemyndiget til at fastsætte, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på baggrund af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet om, at en offentlig myndighed ikke overholder sådanne regler, kunne træffe afgørelse om, at den offentlige myndighed skal overholde sådanne regler. Tilsvarende vil kunne gøre sig gældende, såfremt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur af egen drift indleder en tilsynssag mod en offentlig myndighed med henblik på at afklare, om den offentlige myndighed overholder sådanne regler.

Såfremt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i en konkret tilsynssag træffer afgørelse og fastsætter vilkaere, herunder pris, der afviger fra de vilkaere og den pris, der er aftalt mellem en udbyder af elektroniske kommunikationsnet og en offentlig myndighed, og som kan have været gældende i aftaleforholdet i en given periode, vil spørgsmålet om, hvorvidt aftalen i sig selv har været eller er i strid med EU's statsstøtteregele eller konkurrencelovgivningen, kunne opstå. Såfremt den offentlige myndighed har opkrævet for lidt i betaling i forhold til markedsprisen for udlejning af et areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v., vil der kunne være tale om ulovlig statsstøtte.

UDKAST

Såfremt den offentlige myndighed har opkrævet for meget i betaling i forhold til markedsprisen, vil det kunne være i strid med konkurrencelovgivningens forbud mod misbrug af dominerende stilling, såfremt den offentlige myndighed kan siges at have en dominerende stilling, og misbruger denne til at opnå en urimelig høj pris eller urimelige vilkår. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil ikke i sin afgørelse skulle tage stilling til spørgsmålet om eventuel overtrædelse af EU's statsstøtteregler eller konkurrencelovgivningen og de konsekvenser, det kan have for den pågældende udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller den pågældende offentlige myndighed. Såfremt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelse i en tilsynssag giver anledning til en undersøgelse af, hvorvidt der er eller har været tale om en overtrædelse af EU's statsstøtteregler eller konkurrencelovgivningen, vil forholdet skulle indbringes for den relevante myndighed, herunder eksempelvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, af den pågældende udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller offentlige myndighed.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 60 a, stk. 2, skyldes et behov for at imødegå usikkerhed om Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs kompetence til at træffe afgørelser, herunder afgørelser af indgribende karakter, herunder fastsætte vilkår, f.eks. pris, rettet mod offentlige myndigheder som led i styrelsens tilsyn.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 60 a, stk. 2, angives det eksplicit, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder som led i sit tilsyn, herunder afgørelser af indgribende karakter. Den foreslåede ændring skal sikre, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet er indgået på markedsvilkår.

Til nr. 7

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 2, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet, er indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 2, medfører endvidere, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheder overholder regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, jf. telelovens § 60 a, stk. 1, og som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5. Bemyndigelsen i telelovens § 60 a, stk. 5, er ikke udmøntet.

UDKAST

Det følger af den foreslåede ændring af telelovens § 60 a, stk. 2, at paragrafhenvisningen til den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, ændres til telelovens § 60 a, stk. 6.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 7, er en konsekvens af de ændringer, der foretages til § 60 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Til nr. 8

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 2, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet er indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 2, medfører endvidere, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheder overholder regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, jf. telelovens § 60 a, stk. 1, og som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte i medfør af telelovens § 60 a, stk. 5. Bemyndigelsen i telelovens § 60 a, stk. 5, er ikke udmøntet.

For at få oplyst en tilsynssag tilstrækkeligt og med henblik på at kunne træffe en saglig og fagligt korrekt afgørelse, herunder fastsætte vilkår om lejepris og øvrige vilkår, der afspejler markedsvilkår, indhenter Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i konkrete sager oplysninger og materiale, som styrelsen skønner relevant, hos den pågældende udbyder af elektroniske kommunikationsnet i medfør af telelovens § 73, stk. 1, og hos den pågældende offentlige myndighed i medfør af telelovens § 60 a, stk. 3.

Som led i sagsoplysningen og som led i sine afgørelser og vilkårsfastsættelse i konkrete sager kan Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur endvidere i relevant omfang søge bistand hos øvrige relevante statslige myndigheder, der udlejer arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v., eller som har indgående kendskab til de hensyn og kriterier, der er afgørende for værdiansættelsen af et areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. Derudover kan Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur gøre brug af anden ekstern ekspertbistand, f.eks. en ejendomsmægler, med henblik på at kunne fastlægge og i en afgørelse fastsætte sådanne vilkår, der afspejler markedsvilkår, for areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v.

UDKAST

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs omkostninger forbundet med tilsynet, herunder det tids- og ressourceforbrug og de processkridt, der er forbundet med sagsoplysning, sagsbehandling, partshøring, indhentning af oplysninger og materiale, udfærdigelse af afgørelser m.v. samt eventuelle omkostninger til ekstern ekspertbistand afholdes efter gældende ret inden for styrelsens egen økonomiske ramme. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har efter gældende ret ikke hjemmel til at kunne kræve sine omkostninger dækket af offentlige myndigheder eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet, som er parter i en tilsynssag.

Det følger af den foreslåede ændring af telelovens § 60 a, at der indsættes et nyt stk. 3, som giver Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur hjemmel til at opkræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med styrelsens tilsyn i medfør af telelovens § 60 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 8, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i konkrete tilsynssager vil kunne opkræve et beløb af en part i sagen til dækning af de ekstraordinære omkostninger, som styrelsen måtte have i forbindelse med sit tilsyn.

Med ekstraordinære omkostninger menes omkostninger, som ligger ud over det tids- og ressourceforbrug og de processkridt, der normalt er forbundet med sagsoplysning, sagsbehandling, partshøring, indhentning af oplysninger og materiale, udfærdigelse af afgørelser m.v. i tilsynsager.

De ekstraordinære omkostninger, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne kræve dækket af en part i en tilsynssag, vil f.eks. kunne være omkostninger i forbindelse med, at styrelsen i konkrete sager vurderer, at det er nødvendigt at indhente ekstern ekspertbistand, f.eks. en ejendomsmægler, i forbindelse med afgørelser om fastsættelse af markedsvilkår, herunder vilkår om lejepris og øvrige vilkår, i et konkret aftaleforhold mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af et areal, bygning, høj konstruktion, mast m.v. Det vil f.eks. kunne være bistand til at foretage en konkret vurdering af, hvilken lejepris og øvrige vilkår for et konkret areal, bygning, høje konstruktion, mast m.v., der nødvendigvis vil skulle fastsættes for, at en lejeaftale er indgået på markedsvilkår.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil i forbindelse med sit tilsyn kunne opkræve et beløb af den offentlige myndighed, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelse er rettet mod, eller af den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som indgiver en klage til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. En klage vil kunne vedrøre, at en aftale mellem en offentlig myndighed og en udbyder af elektroniske kommunikationsnet

UDKAST

ikke er indgået på markedsvilkår, jf. telelovens § 60 a, stk. 1. En klage vil desuden kunne vedrøre en offentlig myndigheds manglende overholdelse af regler om metoder til fastsættelse af markedsvilkår, som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte, jf. telelovens § 60 a, stk. 5, eller regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af sådanne metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren med lovforslaget foreslås at blive bemyndiget til at fastsætte.

I de tilfælde, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur af egen drift indleder en tilsynssag mod en offentlig myndighed, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur af den pågældende offentlige myndighed, som styrelsens tilsyn og eventuelle afgørelse er rettet mod, kunne opkræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet.

Såfremt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur indleder en tilsynssag mod en offentlig myndighed på grundlag af en klage fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kunne opkræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger hos den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som har indgivet klagen, og som ikke får medhold i sin klage, eller hos den offentlige myndighed, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens afgørelse er rettet mod, såfremt den udbyder af elektroniske kommunikationsnet, som har indgivet klagen, får medhold i sin klage.

Det beløb, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne opkræve, vil alene, men fuldt ud, skulle modsvare de faktiske ekstraordinære omkostninger, som styrelsen har afholdt. Der vil være tale om et rent omkostningsdækkende beløb, som udelukkende skal kunne dække styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med en tilsynssag.

Det er med den foreslåede bestemmelse ikke hensigten, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal have en økonomisk indtjening, eller at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens tilsynsvirksomhed generelt skal være gebyrbelagt. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens mulighed for at opkræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger vil kun gælde i konkrete tilsynssager, som indbringes for styrelsen, eller som styrelsen rejser af egen drift.

Indhentning af ekstern ekspertbistand vil kunne iværksættes efter underretning af parterne i en tilsynssag, dvs. den pågældende offentlige myndighed og den pågældende udbyder af elektroniske kommunikationsnet.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at der vil være en lang række aktiviteter forbundet med Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs udøvelse og administration af tilsynet, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ikke vil kunne kræve dækket af en part i en tilsynssag. Det vil f.eks. gælde Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs interne tids- og ressourceforbrug og sædvanlige processkridt til sagsbehandling i forbindelse med en tilsynssag. Omfattet heraf vil f.eks. være tids- og ressourceforbrug i forbindelse med partshøringer af sagens parter, indhentning af oplysninger og materiale fra sagens parter, udfærdigelse af afgørelser og meddelelse af afgørelser til sagens parter, vejledning, dialog og kommunikation mellem Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur og sagens parter m.v.

Det beløb, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne opkræve hos en part i en tilsynssag til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynssagen, vil skulle afregnes separat ud fra de til den enkelte tilsynssags påløbne ekstraordinære omkostninger.

Beløbet vil skulle indbetales til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur efter styrelsens nærmere anvisninger.

Såfremt en part i en tilsynssag ikke indbetaler det af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur opkrævede beløb, vil styrelsen overdrage sagen til Gældsstyrelsen med henblik på inddrivelse.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 3, skyldes, at der kan være nogle tilfælde, hvor en sag er så kompliceret, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ikke besidder den fornødne viden og kompetence til at fastlægge og i en afgørelse fastsætte markedsvilkår for et konkret areal. I disse komplicerede sager kan der derfor være behov for, at styrelsen indhenter ekstern ekspertbistand.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 3, skal sikre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i komplicerede sager træffer saglige og fagligt korrekte afgørelser og dermed sikre, at offentlige myndigheders aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet er indgået på markedsvilkår.

Til nr. 9

Det fremgår af den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 4, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om tilsynet i § 60 a, stk. 2, herunder hvordan tilsynet gennemføres, hvilke afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe, frister for styrelsens behandling af sager som led i tilsynet og regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale til brug for tilsynet. Bemyndigelsen i telelovens § 60 a, stk. 4, er ikke udmøntet.

UDKAST

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 4, der bliver stk. 5, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur bemyndiges til at fastsætte regler om opkrævning af beløb, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet i medfør af telelovens § 60 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 9, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs bemyndigelse til at fastsætte regler udvides, og at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur f.eks. vil kunne fastsætte regler om, hvilke ekstraordinære omkostninger styrelsen vil kunne kræve betalt af en part i en tilsynssag og regler om, hvordan et beløb vil blive opkrævet.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 60 a, stk. 4, skyldes, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan have behov for løbende at monitorere og justere i sit tilsyn for at sikre, at styrelsen kontinuerligt fører et sagligt og effektivt tilsyn. Derfor kan der være behov for, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur regulerer de ekstraordinære omkostninger, som styrelsen vil kunne opkræve et beløb til dækning af hos en part i en tilsynssag.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 8, for en nærmere beskrivelse af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs opkrævning af beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet.

Til nr. 10

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, som offentlige myndigheder kan indgå aftaler på, i henhold til telelovens § 60 a, stk. 1. Bemyndigelsen i telelovens § 60 a, stk. 5, er ikke udmøntet.

Med den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren regulere, hvilke metoder der skal benyttes til fastsættelse af markedsvilkår i aftaler, som offentlige myndigheder indgår med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om leje af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnet. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan således regulere, hvilke økonomiske og juridiske principper m.v. der skal lægges til grund ved en vurdering af, hvad der anses for værende markedsvilkår.

Ved lov nr. 291 af 27. februar 2021 om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love blev der indført en ny værdiansættelsesnorm

UDKAST

for erhvervsejendomme, offentlige ejendomme m.v. Som følge heraf kan metoden om den offentlige vurdering, som er beskrevet i Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs vejledning om markedsleje ved udlejning af arealer til brug for digital infrastruktur, ikke benyttes som grundlag for offentlige myndigheders beregning af lejepriser for udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet. På den baggrund, og på baggrund af teleforliget og teleaftalen, er der iværksat et arbejde med at udvikle nye metoder, som kan erstatte metoden med den offentlige vurdering, der er beskrevet i Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs vejledning.

Som led i arbejdet med at udvikle nye metoder til brug for offentlige myndigheders lejeprisfastsættelse undersøges det, i hvilket omfang det er hensigtsmæssigt at udmønte bemyndigelsen for klima-, energi- og forsyningsministeren i telelovens § 60 a, stk. 5, til at fastsætte regler om metoder og dermed regulere, hvilke metoder offentlige myndigheder skal anvende, når de skal fastsætte markedsvilkår i aftaler med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 60 a, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelse af metoderne, herunder om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale.

Med den foreslåede ændring udvides den eksisterende bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren i telelovens § 60 a, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 10, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte sådanne accessoriske regler, som er nødvendige for, at offentlige myndigheder kan implementere og anvende eventuelle nye metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren måtte fastsætte regler om i medfør af den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5, herunder regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 10, vil eksempelvis indebære, at det vil kunne være nødvendigt, at offentlige myndigheder, for i praksis at kunne anvende eventuelle metoder korrekt, vil skulle benytte bestemte processer, procedurer, systemer, registre m.v. med henblik på at kunne fastlægge de relevante kriterier og parametre, som anvendelsen af eventuelle metoder måtte forudsætte kendskab til. Det vil eksempelvis også kunne være nødvendigt at fastsætte regler for, hvilke hensyn og omstændigheder offentlige myndigheder skal inddrage i vurderingen af, hvad der er markedsvilkår for et konkret areal.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale. Det vil f.eks. kunne omfatte regler om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller offentlige myndigheder indsender alle oplysninger og alt materiale, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skønner relevant i forbindelse med administration af telelovens § 60 a, herunder f.eks. eksisterende lejeaftaler mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet og offentlige myndigheder om leje af arealer med henblik på opsætning af mobilmaster og -antennes og lejeaftaler mellem offentlige myndigheder og andre lejere af arealer til brug for andre formål end mobilmaster og -antennes, men som er sammenlignelige hermed. Herved vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur som led i administrationen af telelovens § 60 a og for at sikre, at eventuelle metoder kontinuerligt kan benyttes af offentlige myndigheder som grundlag for fastsættelse af lejepriser på markedsvilkår, eksempelvis kunne foretage sammenligning af, analyser af, statistik over og beregning af lejepriser og fastsættelse af øvrige vilkår.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil f.eks. også kunne fastsætte regler om fremgangsmåden for fremsendelse af oplysninger og materiale, herunder at det skal ske ved brug af bestemte systemer, databaser eller registre. Såfremt de metoder, der fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren, indebærer involvering af andre relevante ministerområder, vil fastsættelsen af regler om metoden og øvrige accessoriske regler, der måtte være nødvendige for implementeringen og anvendelsen af metoderne, i relevant omfang ske med inddragelse af de relevante ressortministerier. Det kan endvidere f.eks. være regler om, at offentlige myndigheder skal benytte bestemte systemer eller procedurer i forbindelse med fastsættelse af lejepriser, eller regler om, hvilke hensyn og omstændigheder, som offentlige myndigheder vil skulle inddrage i deres lejeprisfastsættelse, regler om bestemte parametre og kriterier, som vil skulle indgå i en metode, m.v.

Modtagne oplysninger og materiale omfattet af regler om oplysningspligt, som klima-, energi- og forsyningsministeren måtte fastsætte, vil skulle behandles i overensstemmelse med gældende regler om beskyttelse af persondata. Eventuelle konkurrencefølsomme og fortrolige oplysninger og materiale vil skulle behandles i overensstemmelse hermed.

Det vil ikke kunne udelukkes, at der i forbindelse med indhentelse af oplysninger og materiale efter regler fastsat i medfør af den foreslåede ændring af telelovens § 60 a, stk. 5, vil kunne fremkomme oplysninger om strafbare forhold. I den forbindelse vil bestemmelser om oplysningspligt skulle håndhæves i overensstemmelse med forbuddet mod selvinkriminering i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplys-

ningspligter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 (retssikkerhedsloven). Det vil indebære, at en oplysningspligt, som klima-, energi- og forsyningsministeren måtte fastsætte regler om, ikke kan håndhæves af den kompetente myndighed, hvis der er mistanke om, at den som oplysningspligten er rettet imod har begået et strafbart forhold, og oplysningerne kan være af betydning for den nærmere vurdering heraf, jf. retssikkerhedslovens § 10, stk. 1.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i telelovens § 60 a, stk. 5, skyldes et behov for at sikre, at offentlige myndigheder kan implementere og anvende eventuelle nye metoder som grundlag for beregning af lejepriser. På baggrund af det arbejde, som er igangsat med at udvikle nye metoder som grundlag for offentlige myndigheders fastsættelse af lejepriser, kan det være nødvendigt at fastsætte nogle accessoriske regler, der gør det muligt for offentlige myndigheder at implementere og anvende sådanne metoder. Hvilke regler, det er nødvendigt at fastsætte, afhænger i høj grad af, hvilke metoder klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter som grundlag for offentlige myndigheders fastsættelse af lejepriser i medfør af den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5. Der vil være tale om regler, som har direkte sammenhæng med og er knyttet op på de metoder, som klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om i medfør af den gældende bestemmelse i telelovens § 60 a, stk. 5.

Til nr. 11

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 1, medfører, at kommunalbestyrelser kan give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet (bredbånd). Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Området for kommuners støtte til udrulning af bredbånd reguleres indtil en ikraftsættelse af lov nr. 1518 af 18. december 2018 om erhvervsfremme (erhvervsfremmeloven), som regulerer tiltag, der fremmer erhvervslivet. Erhvervsministeriet udgav i 2014 en vejledning om udrulning af bredbånd i medfør af lov om erhvervsfremme og regional udvikling. I vejledningen fortolkes bemærkningerne til erhvervsfremmeloven således, at erhvervsfremmeloven siden er anvendt som hjemmel til kommunal støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet med et erhvervsudviklingsigte.

I medfør af Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (de minimis-forordningen) vil kommuner kunne tildele støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet, såfremt støtten overholder betingelserne i forordningen.

UDKAST

De minimis-forordningen kan for nærværende anvendes frem til den 31. december 2023, jf. artikel 1 i Kommissionens forordning (EU) nr. 972/2020 af 2. juli 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1407/2013 for så vidt angår forlængelse og ændring af forordning (EU) nr. 651/2014 for så vidt angår forlængelse og relevante tilpasninger.

Ved de minimis-støtte forstås i henhold til de minimis-forordningens artikel 3, stk. 1, støtte, som ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og derfor er fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 1, at kommunalbestyrelser vil kunne give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet i medfør af de minimis-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunalbestyrelser vil skulle overholde de regler, som følger af de minimis-forordningen, hvis de giver støtte i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det vil bl.a. indebære, at den samlede støtte givet til en enkelt virksomhed ikke må overstige 200.000 euro over en periode på tre regnskabsår, jf. de minimis-forordningens artikel 3, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at kommunalbestyrelsen i medfør af de minimis-forordningens artikel 6, stk. 1, vil skulle give den støttemodtagende virksomhed meddelelse om, at den modtager støtten i medfør af de minimis-forordningen, ligesom kommunalbestyrelsen i medfør af forordningens artikel 6, stk. 3, ved tildeling af ny de minimis-støtte vil skulle kontrollere, at det samlede de minimis-støttebeløb ikke overskrides.

De minimis-støtten vil ikke have betydning for muligheden for at få udbetalt støtte efter andre støtteordninger, f.eks. efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2. Der vil dog ikke kunne gives støtte til at dække de samme omkostninger både efter regler fastsat i medfør af de foreslåede bestemmelser i telelovens § 60 d, stk. 2, og § 60 f, stk. 2, idet de minimis-forordningens artikel 5 fastsætter, at de minimis-støtte ikke må kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil overstige den højeste relevante støtteintensitet eller det højeste støttebeløb, der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Europa-Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 1, skyldes, at kommunalbestyrelser bør have mulighed for under en mere simpel ordning at tildele

UDKAST

støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet i tilfælde, hvor der er tale om små støttebeløb, og hvor støtten, som følge af det lave støtteloft, ikke forventes at påvirke konkurrencen eller den markedsbaserede udrulning negativt. En mere simpel støtteordning til små støtteprojekter vil både være til gavn for kommunalbestyrelserne og for de støttemodtagende udbydere af elektroniske kommunikationsnet bl.a. ved, at kommunalbestyrelsen og støttemodtager for sådanne små projekter kan gennemføre støtteprojekter uden at skulle opfylde mere omfattende krav, som måtte gælde for ordninger efter den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2, som følge af EU's statsstøtteregler.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke have betydning for de gældende regler i erhvervsfremmeloven og den tilhørende vejledning. Kommunalbestyrelserne vil fortsat kunne anvende erhvervsfremmelovens regler i tilfælde, hvor der er tale om statsstøtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet, medmindre den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2, er udmøntet i en bekendtgørelse.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 2, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om gennemførelse og administration af tilskudsordninger som nævnt i § 60 d, stk. 1, herunder de støtteberettigede foranstaltninger og aktiviteter samt om vilkår og betingelser for støtte, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at EU's statsstøtteregler overholdes.

Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 d, *stk.* 2, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes støtte efter stk. 1. Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler, som supplerer de regler, som allerede følger af de minimis-forordningen, jf. det foreslåede § 60 d, stk. 1. Det vil f.eks. kunne være krav om, hvilke adresser en kommunalbestyrelse vil kunne støtte. Det vil endvidere kunne være krav, som ellers alene knytter sig til støtteprojekter, der falder uden for de minimis-forordningen, og som der vil blive fastsat regler om efter den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2. Det vil f.eks. kunne være et krav om engrosadgang.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 2, skyldes, at der på trods af kommunalbestyrelsernes mulighed for at give støtte til udrulning af

UDKAST

elektroniske kommunikationsnet under overholdelse af de minimis-forordningen, jf. den foreslåede bestemmelse § 60 d, stk. 1, kan være særlige forhold på det danske marked for elektroniske kommunikationsnet eller andet, som medfører et behov eller et ønske om at fastsætte yderligere regler for kommunalbestyrelses adgang til at give støtte i henhold til de minimis-forordningen. I sådanne tilfælde vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kunne fastsætte sådanne yderligere regler.

Fastsættelse af supplerende regler vil tilføje yderligere betingelser for kommunernes mulighed for at tildele de minimis-støtte og dermed indsnævre mulighederne.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 1, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med overholdelse af regler, der er fastsat af styrelsen, om gennemførelse og administration af kommunalbestyrelses tilskudsordninger, herunder de tilskudsberettigede foranstaltninger og aktiviteter, tilskudsmodtagere og tilbagebetaling af tilskud, og om vilkår og betingelser for tilskud, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at EU's statsstøtteregler overholdes.

Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 1, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil føre tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 2, og at styrelsen i forbindelse med sit tilsyn vil kunne træffe afgørelser over for kommunalbestyrelser eller støttemodtagere. Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ikke vil skulle føre tilsyn med, at de regler, som følger direkte af Kommissionens forordning (EU) nr. 2013/1407 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (de minimis-forordningen), bliver overholdt. Her vil kommunalbestyrelserne og de støttemodtagende udbydere af elektroniske kommunikationsnet være direkte ansvarlige over for Europa-Kommissionen. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil dog føre tilsyn med regler, som måtte blive fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 2.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere kunne føre et reaktivt tilsyn, hvor sager vil kunne rejses på baggrund af klager over en kom-

UDKAST

municipalbestyrelses eller en støttemodtagende udbyder af elektroniske kommunikationsnets manglende overholdelse af de regler, som vil kunne blive fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 2. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere af egen drift kunne gennemføre stikprøvekontrol m.v. I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 2, vil der kunne fastsættes nærmere regler for dette.

Klager over Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser, som styrelsen måtte træffe i forbindelse med sit tilsyn, vil kunne indgives til Teleklagenævnet efter de almindelige klageregler i telelovens § 76, stk. 1.

De dele af en kommunalbestyrelses projekt om tildeling af støtte, som ikke er reguleret af regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 2, og som ikke vil være omfattet af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn, vil fortsat være underlagt det almindelige kommunale tilsyn, som er placeret hos Ankestyrelsen. Således vil spørgsmål om eksempelvis en kommunalbestyrelses overholdelse af rent styrelsesretlige regler i forbindelse med en sag om støtte til elektroniske kommunikationsnet, herunder hvorvidt en borgmester har overskredet sin kompetence efter styrelsesretten i forbindelse med kommunens dispositioner i sagen, høre under det almindelige kommunale tilsyn.

Efter § 48 a i lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019, beslutter Ankestyrelsen selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet er som led i det kommunale og regionale tilsyn ikke i almindelighed klageinstans over for Ankestyrelsen, men ministeriet kan af egen drift, bl.a. efter § 53, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen har udtalt sig om som tilsynsmyndighed, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis Ankestyrelsen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser op til behandling. Det kommunale tilsyn viger i det omfang, der er en anden klage- eller tilsynsmyndighed, der kan tage stilling til sagen, jf. § 48, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 1, har baggrund i at sikre, at kommunalbestyrelser og støttemodtagere overholder de fastsatte vilkår og betingelser for støtte til udrulning af bredbånd. Tilsynet vil bl.a. medvirke til at beskytte konkurrencen og den markedsbaserede udrulning fra potentiel negativ påvirkning af statsstøtte.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse om Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn vil alene medføre konsekvenser for kommunalbestyrelser og udbydere af elektroniske kommunikationsnet, hvis der fastsættes regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 2.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 2, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn med overholdelse regler, der er fastsat af styrelsen, om gennemførelse og administration af kommunalbestyrelses tilskudsordninger, herunder de tilskudsberettigede foranstaltninger og aktiviteter, tilskudsmodtagere og tilbagebetaling af tilskud, og om vilkår og betingelser for tilskud, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at EU's statsstøtteregler overholdes.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om, hvordan tilsynet gennemføres, hvilke afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe, hvem der er klageberettiget, og høring af Erhvervsstyrelsen, som er den uafhængige konkurrencemyndighed på teleområdet, ved afgørelser om åben engrosadgang.

Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsynet, herunder hvordan tilsynet gennemføres. Herudover vil ministeren kunne fastsætte regler om, hvilke typer afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil kunne fastsættes regler for, hvordan Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne føre tilsynet, herunder at styrelsen vil kunne føre et reaktivt tilsyn, hvor sager vil kunne rejses på baggrund klager over en kommunalbestyrelses eller en støttemodtagers manglende overholdelse af de regler, som bliver fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 2. Det vil kunne fremgå af reglerne, hvem der i den forbindelse vil være klageberettiget. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil også af egen drift kunne gennemføre stikprøvekontrol m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil herudover medføre, at der vil kunne fastsættes regler om, hvilke oplysninger og materiale Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne anmode kommunalbestyrelserne og støttemodtagerne om og processen for dette.

UDKAST

Det vil endvidere kunne blive fastsat, hvilke reaktionsmuligheder der vil blive tillagt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i forbindelse med en konstatering af, at en kommunalbestyrelse eller en støttemodtager ikke har overholdt vilkår og betingelser for tildeling af støtte efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 2.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil ikke kunne fastsætte regler vedrørende overholdelsen af de bestemmelser, som følger direkte af Kommissionens forordning (EU) nr. 2013/1407 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (de minimis-forordningen). I sådanne tilfælde vil kommunalbestyrelserne være direkte ansvarlige over for Europa-Kommissionen, som vil kunne træffe afgørelse med krav om eventuel tilbagebetaling af støtte.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 2, skyldes et behov for at fastsætte rammerne for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn med overholdelsen af de fastsatte vilkår og betingelser for støtte til udrulning af bredbånd. Tilsynet vil medvirke til at beskytte konkurrencen og den markedsbaserede udrulning fra potentiel negativ påvirkning af statsstøtte.

Den foreslåede bestemmelse om Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn vil alene have konsekvenser for kommunalbestyrelser og udbydere af elektroniske kommunikationsnet, hvis der fastsættes regler i medfør af den foreslåede § 60 d, stk. 2, og der således er anledning for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur til at føre tilsyn i medfør af det foreslåede § 60 e, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 1, medfører, at kommunalbestyrelser kan give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet (bredbånd). Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Området for kommuners støtte til udrulning af bredbånd reguleres indtil en ikraftsættelse af lov nr. 1518 af 18. december 2018 om erhvervsfremme (erhvervsfremmeloven), som regulerer tiltag, der fremmer erhvervslivet. Erhvervsministeriet udgav i 2014 en vejledning om udrulning af bredbånd i medfør af lov om erhvervsfremme og regional udvikling. I vejledningen fortolkes bemærkningerne til erhvervsfremmeloven således, at erhvervsfremmeloven siden er anvendt som hjemmel til kommunal støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet med et erhvervsudviklingssigte.

UDKAST

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 1, at kommunalbestyrelser vil kunne give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet, jf. stk. 2. Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i telelovens § 60 d, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunalbestyrelser vil kunne give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet, forudsat at støtten overholder de regler og krav, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter i medfør af den foreslåede § 60 f, stk. 2 i overensstemmelse med de regler, som Europa-Kommissionen har fastsat for at sikre, at støtten er lovlig.

Det vil kunne være en støtteordning, som udarbejdes af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur og godkendes af Europa-Kommissionen. Det vil endvidere kunne være regler, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 2021/1237 af 23. juli 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 2014/651 (gruppefritagelsesforordningen).

Den foreslåede bestemmelse vil ikke kunne omfatte støtte, som kommunalbestyrelser måtte give i medfør af Kommissionens forordning (EU) nr. 2013/1407 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (de minimis-forordningen). Sådan støtte vil kommunalbestyrelser kunne give i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 d, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 f, stk. 1, har baggrund i at skabe klare rammer, som kommunalbestyrelserne vil kunne anvende til at give økonomisk støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet og samtidig give udbydere af elektroniske kommunikationsnet forudsigelighed og sikkerhed i forhold til investeringer.

En sikkerhed om, hvad der vil udgøre lovlig støtte, samt gennemsigtighed, forudsigelighed og klare afgrænsninger af, hvor og hvordan støtte vil kunne gives, vil være til gavn for alle interessenter på området, herunder udbydere af elektroniske kommunikationsnet, kommunalbestyrelser og de virksomheder og borgere, som ønsker god dækning.

Det er hensigten, at en eller flere støttemodeller, som forventes udmøntet i bekendtgørelsesform, vil skulle give kommunalbestyrelserne klare rammer til at give eventuel støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet.

UDKAST

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 2, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om gennemførelse og administration af tilskudsordninger som nævnt i § 60 d, stk. 1, herunder de støtteberettigede foranstaltninger og aktiviteter, støttemodtagere og tilbagebetaling af støtte samt om vilkår og betingelser for støtte, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at EU's statsstøtteregler overholdes.

Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 f, stk. 2, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om gennemførelse og administration af statsstøtteprojekter som nævnt i det foreslåede § 60 f, stk. 1, herunder de støtteberettigede foranstaltninger og aktiviteter samt om vilkår og betingelser for støtte, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at EU's statsstøtteregler overholdes. Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i telelovens § 60 d, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler for statsstøtte som supplement til den fælleseuropæiske statsstøtteregler. Reglerne vil skulle overholde de regler og krav, som Europa-Kommissionen fastsætter som forudsætning for, at støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet er lovlig. Styrelsen forventer på nuværende tidspunkt at søge godkendelse fra Europa-Kommissionen af en støttemodel, som vil kunne danne grundlag for reglerne.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler i medfør af gruppefritagelsesforordningen. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur forventer dog ikke på nuværende tidspunkt at ville fastsætte sådanne regler.

De regler, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil skulle afspejle de statsstøtteretlige krav, som følger af EU-reglerne, herunder de betingelser, som Europa-Kommissionen eventuelt vil fastsætte for at kunne godkende Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs støttemodel. Sådanne betingelser vil f.eks. kunne være, at statsstøtten ikke må gives til kriseramte virksomheder, at støtten skal kræves tilbage af kommunalbestyrelserne ved overkompensation, at kommunernes udbudsmateriale skal indeholde bestemte vilkår m.v. Opremsningen af emner, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om, er ikke en udtømmende liste. Reglerne vil skulle indeholde de nærmere detaljer i den støttemodel, som de kommunale projekter vil skulle følge.

UDKAST

Det er forventningen, at bl.a. følgende elementer vil indgå i støttemodellen:

1) Kortlægning af adresser med dårlig dækning, hvor kommunalbestyrelserne vil kunne gennemføre initiativer for bedre dækning, 2) sikring af en konkurrencepræget, transparent og ikkediskriminerende proces for valg af støttemodtager gennem udbud, 3) regler om støtteform og tilbagebetaling af støtte, 4) varetagelse af konkurrencehensyn gennem regulering af andre selskabers adgang til den støttede infrastruktur, herunder f.eks. vilkår om pris for adgang og varighed af adgangsforpligtelsen, og 5) regler for gennemførelse af en pilotordning.

De regler, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil være rettet mod de kommunalbestyrelser, som vælger at igangsætte et støtteprojekt, og mod modtagere af støtten. Herudover vil der blive fastsat regler, som er rettet mod andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet m.fl., som måtte deltage i de kommunale udbud.

Med den foreslåede bestemmelse vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kunne fastsætte regler om bl.a. afgrænsning af de støtteberettigede foranstaltninger. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle kortlægge dækningen i Danmark på adresseniveau og udpege de adresser, der vil kunne modtage kommunal støtte. Kortlægningen vil bevirke, at det vil være tydeligt, hvem der vil kunne ydes støtte til. Kortet vil særligt være beregnet på sagsbehandlingen i kommunen og til brug for beslutningen om, hvorvidt den pågældende kommunalbestyrelse ønsker at give støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet og i så fald i hvilket omfang.

Kortlægningen vil ifølge Europa-Kommissionens regler for statsstøtte til bredbånd skulle tage højde for den eksisterende dækning og konkrete udrulningsplaner. Oplysninger herom vil i første omgang blive indhentet centralt i Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, men hver kommune vil efterfølgende skulle bekræfte resultatet af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs kortlægning i en tidsnær høring over det enkelte støtteprojekt. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil ud fra faglige hensyn, herunder datakvalitet og erfaring med kortlægning, beslutte, hvilken metode der skal anvendes til kortlægningen.

Som forudsat i EU's statsstøtteregler vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skulle gennemføre en høring over kortlægningen over områder, hvor der vil kunne ydes kommunal støtte til efter det foreslåede stk. 1. Hertil kommer den enkelte kommunes høring over det enkelte støtteprojekt, herunder de påtænkte støtteområder.

Den støttegivende kommunalbestyrelse vil skulle gennemføre et udbud med henblik på at identificere den udbyder af elektroniske kommunikationsnet,

som vil modtage statsstøtten og være ansvarlig for udrulningen af den støttede infrastruktur. Udbuddene vil skulle gennemføres under overholdelse af udbudsloven. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte supplerende krav til de kommunale udbud, herunder krav til infrastruktur, som vil kunne udrulles med statsstøtte. Dette kan f.eks. være tekniske krav i form af minimumshastigheder eller andre kvalitetskrav som stabilitet og latenstid.

Støttemodellen vil kunne anvendes ved støtte til udrulning af højhastighedsbredbånd i vid forstand. Modellen vil være neutral i forhold til, hvilken teknologi der vil kunne gives støtte til.

Det vil være den støttegivende kommunalbestyrelses ansvar, at støtten gives på et lovligt grundlag, samt at kontrakter m.v. er i overensstemmelse med gældende ret, herunder EU's statsstøtteregler. Med lovligt grundlag forstås, at støtten efter den foreslåede bestemmelse vil blive givet inden for de rammer, der gælder efter EU's statsstøtteregler, herunder vilkår i statsstøttegodkendelsen (af støttemodellen) fra Europa-Kommissionen samt lovgivningen i øvrigt. Kommunalbestyrelserne vil skulle indsætte vilkår i de aftaler, som de indgår om ydelse af støtte, for at sikre overholdelsen af EU's statsstøtteregler.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om, i hvilken form kommunalbestyrelserne vil kunne give støtte. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelser vil kunne give økonomisk støtte svarende til det beløb, som vil være nødvendigt, for at udrulningen af bredbånd til adresserne i projektet vil være rentabel (beregningsmetoden kaldes gap funding).

Som en del af støttemodellen vil der være krav til, at der vil skulle gives åben adgang til det kommunalt støttede net (engrosadgang). Det vil sige, at der vil skulle gives adgang for andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet til at bruge den infrastruktur, der gives støtte til at bygge. Dette er et EU-retligt krav. Der vil i forbindelse hermed blive fastsat vilkår for engrosadgang, som f.eks. vil kunne være rimelige priser for, hvad det vil skulle koste for andre udbydere at få adgang til den støttede infrastruktur, samt hvilke adgangsprodukter der vil skulle stilles til rådighed.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil i forbindelse med fastsættelsen af reglerne om engrosadgang til støttet infrastruktur kunne fastsætte regler, som ikke alene vil være bindende for kommunalbestyrelser, men også regler, som vil være bindende over for de udbydere af elektroniske kommunikationsnet, som måtte modtage støtte til udrulningen af elektroniske kommunikationsnet.

UDKAST

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle inddrage Erhvervsstyrelsen, som er den uafhængige konkurrencemyndighed på teleområdet, i fastsættelsen af vilkår om åben engrosadgang i støttemodellen således, at der i relevant omfang vil blive sikret ensretning med afgørelser i medfør af den sektorspecifikke konkurrenceregulering, hvor Erhvervsstyrelsen træffer markedsafgørelser.

Regler, som fastsættes i medfør af denne bestemmelse og den foreslåede § 60 g, stk. 2, vil i første omgang blive sat i kraft under en såkaldt pilotordning.

Ved en pilotordning forstås, at alene et mindre antal kommuner indledningsvis vil kunne gøre brug af rammebestemmelserne og igangsætte et statsstøtteprojekt til udrulning af bredbånd. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsætte regler om pilotordningens gennemførelse, herunder udvælgelsen af kommuner og krav til deltagerne i pilotordningen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil efter pilotordningen skulle gennemføre en evaluering af rammebestemmelserne for at vurdere ordningens potentielle negative effekt på bredbåndsmarkedet og konkurrencen, og for at vurdere, om der er andre uhensigtsmæssigheder, som med fordel vil kunne justeres, inden ordningen vil kunne åbnes for alle kommuner. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle beslutte, hvornår og hvordan evalueringen bedst vil kunne gennemføres. Det vil f.eks. kunne være, når et bestemt antal kommuner har gennemført et projekt, og der således er tilstrækkelige data til rådighed at evaluere på, eller efter et bestemt tidsrum, f.eks. 2-3 år, uanset antallet af kommunale projekter.

Den endeligt godkendte støttemodel vil skulle afspejle en forhandling med Europa-Kommissionen, hvis støttemodellen skal godkendes af Europa-Kommissionen. Interessenterne på området vil blive involveret i udarbejdelsen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle vejlede om de regler, som fastsættes i medfør af denne bestemmelse. Styrelsens vejledning vil være rettet mod potentielle og aktuelle deltagere i bredbåndprojekter, herunder kommunalbestyrelser, udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller andre interessenter, der vil skulle bruge de regler, der er fastsat i støttemodellen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere skulle gennemgå enkelte dele af kommunernes projekter for på forhånd at sikre, at de holder sig inden for de statsstøtteretlige krav, f.eks. at kommunerne alene planlægger at give støtte til støtteberettigede adresser.

UDKAST

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil i den forbindelse kunne bistå interessenter med fortolkningsbidrag og specificering af støttemodellens rammer. Styrelsen vil desuden kunne fungere som bindeled mellem kommunalbestyrelser og Europa-Kommissionen, såfremt der skulle være behov for yderligere uddybning eller underbyggende svar. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne oparbejde en specialviden på området til gavn for samtlige kommunale projekter i landet. Hvad der konkret vil skulle vejledes om, og hvordan dette gøres mest hensigtsmæssigt, vil afhænge af, hvordan den endelige støttemodel kommer til at se ud.

Herudover vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur efter den foreslåede bestemmelse i § 60 g, stk. 1, jf. stk. 2, skulle føre tilsyn med overholdelsen af de regler, som vil blive fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at en kommunalbestyrelse ikke fremover på eget initiativ vil kunne anvende en anden ramme til støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet, når den foreslåede bestemmelse er udmøntet i en bekendtgørelse. På det tidspunkt vil det således ikke være muligt for en kommunalbestyrelse at benytte de mere generelle regler i lov nr. 1518 af 18. december 2018 om erhvervsfremme (erhvervsfremmeloven), hvis en kommunalbestyrelse ønsker at give støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet.

Der vil ikke være behov for at ændre i erhvervsfremmeloven som følge heraf, idet den gældende anvendelse af erhvervsfremmeloven er baseret på Erhvervsministeriets vejledning fra 2014, som efter en udmøntning af den foreslåede bestemmelse i en gældende bekendtgørelse ikke vil have relevans.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 f, stk. 2, har baggrund i at skabe klare rammer, som kommunalbestyrelserne vil kunne anvende til at give støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet, og som samtidig vil give udbydere af elektroniske kommunikationsnet forudsigelighed og sikkerhed i forhold til investeringer.

Det vil være til gavn for alle interessenter på området, herunder udbydere af elektroniske kommunikationsnet, kommunalbestyrelser og de virksomheder og borgere, som ønsker god dækning, at der sikkerhed om, hvad der vil udgøre en lovlig støtteordning samt gennemsigtighed og forudsigelighed i forhold til, hvor og hvordan støtte vil kunne gives.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 1, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af den gældende bestemmelse i telelovens § 60 d, stk. 2.

UDKAST

Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 g, stk. 1, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2, og at styrelsen i forbindelse med sit tilsyn vil kunne træffe afgørelser over for kommunalbestyrelser eller støttemodtagere. Bestemmelsen viderefører med enkelte ændringer bestemmelsen i telelovens § 60 e, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 g, stk. 1, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle føre tilsyn med overholdelse af regler, som vil blive fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2, hvilket vil sige de vilkår og betingelser, som kommunerne og udbydere af elektroniske kommunikationsnet vil skulle overholde i forbindelse med tildeling af støtte. Kommunalbestyrelser og støttemodtagende udbydere af elektroniske kommunikationsnet vil skulle overholde disse regler i forbindelse med et støtteprojekt for at sikre, at disse overholder de vilkår og betingelser, som vil blive fastsat af Europa-Kommissionen i forbindelse med en støtteordning. Det kan være en ordning, som er blevet godkendt af Europa-Kommissionen eller en ordning under gruppefritagelsesforordningen.

Med den nuværende formulering af telelovens § 60 e, stk. 1 og 2, er det ikke utvetydigt klart, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler og træffe afgørelser i forbindelse med sit tilsyn over for både kommunalbestyrelser og støttemodtager.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at det nærmere præciseres og tydeliggøres, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler og træffe afgørelser i forbindelse med sit tilsyn over for både kommunalbestyrelser og støttemodtager.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn vil supplere styrelsens forudgående gennemgang af enkelte dele af de kommunale projekter, som har til hensigt at sikre, at projekterne overholder kravene.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil f.eks. skulle føre tilsyn med, at kommunalbestyrelserne alene inkluderer støtteberettigede adresser i et projekt, at kommunalbestyrelserne sikrer, at der vil blive givet engrosadgang til et støttet net, hvor der er krav herom, at der ikke gives støtte til en adresse, hvor en udbyder af elektroniske kommunikationsnet allerede har

planer om udrulning af infrastruktur, eller at kommunalbestyrelsen overholder processuelle og formelle krav til f.eks. udbudsmaterialet og høringsprocesser, hvor der er krav herom. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere skulle føre tilsyn med, at de støttemodtagende udbydere af elektroniske kommunikationsnet overholder de krav og vilkår, som er rettet mod dem i henhold til de fastsatte regler. Det kan f.eks. dreje sig om kravene om engrosadgang.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne føre et reaktivt tilsyn, hvor sager vil kunne rejses på baggrund af klager over en kommunalbestyrelses eller en støttemodtagende udbyder af elektroniske kommunikationsnets manglende overholdelse af de regler, som kan fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere af egen drift kunne gennemføre stikprøvekontrol m.v. I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 g, stk. 2 vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte nærmere regler for tilsynet.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i forbindelse med sit tilsyn vil kunne træffe afgørelser over for kommunalbestyrelser eller støttemodtagere, hvis de ikke overholder de krav og vilkår, som fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2.

Klager over Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgørelser, som styrelsen måtte træffe i forbindelse med sit tilsyn, vil kunne indgives til Teleklagenævnet efter de almindelige klageregler i telelovens § 76, stk. 1. For så vidt angår den kortlægning, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle gennemføre i forbindelse med udarbejdelsen af rammerne og regelsættet efter den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2, vil der ikke være tale om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur træffer en afgørelse, som vil kunne påklages til Teleklagenævnet.

De dele af en kommunalbestyrelses projekt om tildeling af støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet, som ikke er reguleret af regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2, og som ikke vil være omfattet af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn, vil fortsat være underlagt det almindelige kommunale tilsyn, som er placeret hos Ankestyrelsen. Således vil spørgsmål om eksempelvis en kommunalbestyrelses overholdelse af rent styrelsesretlige regler i forbindelse med en sag om støtte til elektroniske kommunikationsnet, herunder hvorvidt en borgmester har overskredet sin kompetence efter styrelsesretten i forbindelse med kommunens dispositioner i sagen, høre under det almindelige kommunale tilsyn.

UDKAST

Efter § 48 a i lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019, beslutter Ankestyrelsen selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet er som led i det kommunale og regionale tilsyn ikke i almindelighed klageinstans over for Ankestyrelsen, men ministeriet kan af egen drift, bl.a. efter § 53, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen har udtalt sig om som tilsynsmyndighed, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis Ankestyrelsen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser op til behandling. Det kommunale tilsyn viger i det omfang, der er en anden klage- eller tilsynsmyndighed, der kan tage stilling til sagen, jf. § 48, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse.

For så vidt angår overtrædelser i forbindelse med kommuners gennemførelse af EU-udbud af offentlige bygge- og anlægsarbejder m.v. vil klager skulle indgives til Klagenævnet for Udbud efter de almindelige betingelser herfor.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 g, stk. 1, har baggrund i at sikre, at kommunalbestyrelser og støttemodtagere overholder de fastsatte vilkår og betingelser for støtte til udrulning af bredbånd således, at støtten vil være lovlig i henhold til de EU-retlige regler for støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet. Tilsynet og muligheden for at træffe afgørelser vil medvirke til at standse udbetalingen af potentielt ulovlig statsstøtte og derigennem medvirke til at beskytte konkurrencen og den markedsbaserede udrulning fra potentiel negativ påvirkning af statsstøtte, ligesom tilsynet og muligheden for at træffe afgørelse vil beskytte støttemodtagere mod at modtage yderligere støtte, der evt. senere vil skulle tilbagebetales med renter.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 g, stk. 1, skyldes endvidere et behov for nærmere at præcisere og tydeliggøre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler og træffe afgørelser i forbindelse med sit tilsyn over for både kommunalbestyrelser og støttemodtager, idet dette ikke utvetydigt klart fremgår af den nuværende formulering af den gældende bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 1 og 2.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 e, stk. 2, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsynet efter § 60 e, stk. 1, herunder hvordan tilsynet gennemføres, hvilke afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe, hvem der er klageberettiget, og høring af Erhvervsstyrelsen, som er den uafhængige konkurrencemyndighed på teleområdet, ved afgørelser om åben engrosadgang.

UDKAST

Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 g, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsynet efter *stk. 1*. Herudover vil ministeren kunne fastsætte regler om, hvilke typer afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe, herunder krav om tilbagebetaling af støtte.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil kunne fastsættes regler for, hvordan Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle føre tilsyn med kommunalbestyrelses gennemførelse og administration af støtteprojekter. For eksempel vil styrelsen kunne føre et reaktivt tilsyn, hvor sager vil kunne rejses på baggrund af klager over en kommunalbestyrelses eller en støttemodtagers manglende overholdelse af de regler, som bliver fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, *stk. 2*. Det vil skulle fremgå af reglerne, hvem der i den forbindelse vil være klageberettigede. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil også af egen drift kunne gennemføre stikprøvekontrol m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil herudover medføre, at der vil kunne fastsættes regler for, hvilke oplysninger og materiale Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne anmode kommunalbestyrelserne og støttemodtagerne om og processen for dette.

Det vil endvidere være muligt med den foreslåede bestemmelse at kunne fastsætte regler om, hvilke reaktionsmuligheder der vil blive tillagt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i forbindelse med en konstatering af, at en kommunalbestyrelse eller en støttemodtager ikke har overholdt vilkår og betingelser for tildeling af støtte, jf. bl.a. regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, *stk. 2*. Der vil f.eks. kunne fastsættes regler om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i tilfælde af manglende overholdelse af reglerne inden gennemførelsen af et projekt vil kunne give en kommunalbestyrelse et påbud om at tilpasse sit støtteprojekt, så det overholder de fastsatte vilkår og betingelser. Det vil f.eks. kunne være et påbud om, at en kommunalbestyrelse vil skulle fjerne bestemte adresser fra projektet, da adresserne ikke er støtteberettigede.

Herudover vil der kunne fastsættes regler om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil skulle høre Erhvervsstyrelsen, som er den uafhængige konkurrencemyndighed på teleområdet, inden Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur træffer afgørelse om eventuelle overtrædelser af kravene i forbindelse med åben engrosadgang.

Endelig vil der blive fastsat regler om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse allerede har gennemført et støtteprojekt, vil kunne træffe afgørelse om, at der er givet ulovlig støtte, og at støtten vil skulle bringes til ophør eller vil skulle tilbagebetales helt eller delvist.

Reglerne om tilsynet vil bl.a. skulle blive fastsat på baggrund af, hvilke krav Europa-Kommissionen eventuelt vil stille til tilsynet i forbindelse med en statsstøtteordning, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 f, stk. 2, for at sikre, at EU's statsstøtteregler vil blive overholdt.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 g, stk. 2, skyldes et behov for at kunne fastsætte rammerne for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs tilsyn med overholdelsen af de fastsatte vilkår og betingelser for støtte til udrulning af bredbånd således, at støtten vil være lovlige i henhold til de EU-retlige regler for støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet. Tilsynet vil medvirke til at standse udbetalingen af potentielt ulovlig statsstøtte og derigennem medvirke til at beskytte konkurrencen og den markedsbaserede udrulning fra potentiel negativ påvirkning af statsstøtte, ligesom tilsynet vil beskytte støttemodtagere mod at modtage yderligere støtte, der evt. senere vil skulle tilbagebetales med renter.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 60 f, medfører, at kommunalbestyrelser kan stille passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, når det sker på markedsvilkår, når infrastrukturen er bredt tilgængelig for alle udbydere, og når det ikke virker konkurrenceforvridende i forhold til andre udbydere af tilsvarende passiv infrastruktur.

Bestemmelsen har ikke været sat i kraft, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love.

Lov nr. 1518 af 18. december 2018 om erhvervsfremme (erhvervsfremmeloven), som regulerer tiltag, der fremmer erhvervslivet, giver dog kommunalbestyrelser mulighed for at stille passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Dette er anført i en vejledning om udrulning af bredbånd i medfør af den tidligere lov om erhvervsfremme og regional udvikling, som Erhvervsministeriet udgav i 2014. I vejledningen fortolkes bemærkningerne til loven således, at erhvervsfremmeloven kan anvendes som hjemmel til etablering af passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet.

UDKAST

I henhold til erhvervsfremmelovens § 14 er det en betingelse for kommunalbestyrelses etablering af passiv infrastruktur, som de stiller til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, at der er tale om erhvervsfremmeaktiviteter, at adgangen til den passive infrastruktur er bredt tilgængelig for virksomhederne, og at tilrådighedsstillelsen ikke virker konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 h, nr. 1, at kommunalbestyrelser vil kunne stille passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, når det sker på markedsvilkår. Bestemmelsen viderefører telelovens § 60 f, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at tilrådighedsstillelsen vil skulle ske i overensstemmelse med det markedsøkonomiske operatørprincip, dvs. på markedsvilkår, for at sikre overholdelse af EU's statsstøtteregler. Det fremgår af Erhvervsministeriets vejledning om udrulning af bredbånd i medfør af lov om erhvervsfremme og regional udvikling (nu erhvervsfremmeloven), at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal betale markedspris for adgangen til at benytte infrastrukturen. Det er således i dag forudsat, at tilrådighedsstillelse af passiv infrastruktur sker på markedsvilkår og ikke på bedre vilkår end markedsvilkår. Hvis en kommunalbestyrelse tilbyder at stille passiv infrastruktur til rådighed på bedre vilkår end markedsvilkår, risikeres det, at en eller flere udbydere af den grund vil opnå en fordel i forhold til andre udbydere, og at der således vil kunne være tale om statsstøtte. Dette vil indebære, at kommunalbestyrelser, der benytter muligheden, vil skulle drive virksomhed på kommercielle vilkår og dermed med fortjeneste for øje af hensyn til overholdelse af EU's statsstøtteregler.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 h, nr. 2, at kommunalbestyrelser vil kunne stille passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, når infrastrukturen er bredt tilgængelig for alle udbydere. Bestemmelsen viderefører telelovens § 60 f, nr. 2.

I medfør af det foreslåede nr. 2 vil det være en forudsætning, at den passive infrastruktur vil blive stillet til rådighed på en sådan måde, at den vil være bredt tilgængelig for alle interesserede udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det betyder, at kommunalbestyrelsen vil skulle tilbyde alle interesserede udbydere, der ønsker adgang til den passive infrastruktur, samme vilkår, og hvis det vil være teknisk muligt, vil den passive infrastruktur skulle give mulighed for, at flere udbydere vil kunne benytte infrastrukturen samtidig. Kommunalbestyrelsen vil evt. kunne gennemføre

UDKAST

en interessehøring, inden etableringen af den passive infrastruktur med henblik på at fastlægge, hvor mange udbydere der måtte være interesserede i at benytte infrastrukturen, og kommunalbestyrelsen vil herefter kunne tilpasse infrastrukturen i forhold til, hvor mange interesserede udbydere der måtte være.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 h, nr. 3, at kommunalbestyrelser vil kunne stille passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, når det ikke virker konkurrenceforvridende i forhold til andre udbydere af tilsvarende passiv infrastruktur. Bestemmelsen viderefører telelovens § 60 f, nr. 3.

I medfør af det foreslåede nr. 3 vil det være en forudsætning, at tilrådighedsstillelsen af den passive infrastruktur ikke vil virke konkurrenceforvridende i forhold til andre udbydere af tilsvarende passiv infrastruktur. Det betyder, at den ikke må fortrænge kommercielle investeringer. Det vil f.eks. blive gjort ved at sikre, at der ikke eksisterer eller planlægges etablering af tilsvarende infrastruktur i området eller infrastruktur med tilsvarende anvendelsesmuligheder, ligesom kommunen f.eks. i så høj grad som muligt bør sikre, at eventuelle undersøgelser af kommunens mulighed for selv at stille passiv infrastruktur til rådighed, ikke vil komme til at påvirke sagsbehandlingen i forbindelse med private udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenesters ønsker om at etablere infrastruktur.

En kommunalbestyrelse vil således forinden tilrådighedsstillelsen af den passive infrastruktur skulle undersøge, om der allerede findes tilsvarende infrastruktur i det pågældende område, eller om der planlægges etablering af tilsvarende infrastruktur i den nærmeste fremtid (tre år frem). Dette vil i visse tilfælde delvist kunne gøres gennem Ledningsejerregistret (LER), der er relevant for nedgravet passiv infrastruktur, gennem mastedatabasen (jf. masteloven med tilhørende bekendtgørelser), eller gennem en høring.

Hvor kommunen måtte have etableret passiv infrastruktur i et område, som den vil stille til rådighed på markedsvilkår, og hvor en eller flere private udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester efterfølgende måtte have et ønske om også at etablere passiv infrastruktur, bør kommunen af hensyn til, at kommunens infrastruktur ikke må virke konkurrenceforvridende, sikre, at dette så vidt muligt ikke vil påvirke sagsbehandlingen i forhold til private udbydere, f.eks. i forbindelse med gravetilladelser. Dette vil særligt kunne være tilfældet, hvis den infrastruktur, som de private udbydere planlægger at udrulle, må anses for at være teknisk bedre end den eksisterende kommunale infrastruktur.

UDKAST

Ved passiv infrastruktur forstås i denne sammenhæng komponenter, der benyttes ved etablering og drift af elektroniske kommunikationsnet, og som ikke aktivt medvirker til enten at overføre, lagre eller behandle kommunikation i nettet, men som alene udgør passive, fysiske rammer for nettet. Eksempler på passiv infrastruktur vil være tomrør, kabelkanaler, rør, mandehuller, kabinetter, pæle og master. Der henvises i den forbindelse til bestemmelserne i § 1, stk. 4, nr. 3 og 4, i lovebekendtgørelse nr. 420 af 10. marts 2021 om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v. (masteloven) og til § 9 a, stk. 2, nr. 1, i lovebekendtgørelse nr. 845 af 21. august 2019 om graveadgang, etablering og udnyttelse af infrastruktur til telekommunikationsformål samt udnyttelse af infrastruktur på tværs af forsyningssektorer m.v. (graveloven).

Kommunalbestyrelsen vil kunne vælge at etablere den passive infrastruktur, f.eks. nedlægge tomrør, med henblik på at stille denne til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, men det vil også være muligt for kommunalbestyrelsen at stille passiv infrastruktur, som allerede er etableret til anden brug, til rådighed for udbyderne.

At en kommunalbestyrelse vil kunne stille passiv infrastruktur til rådighed forstås således, at kommunalbestyrelsen fortsat vil eje den passive infrastruktur. Hvis kommunalbestyrelsen på et tidspunkt ikke længere vil være interesseret i at eje infrastrukturen, vil kommunalbestyrelsen kunne frasælge denne på markedsvilkår.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i § 60 h, vil det være en forudsætning, at tilrådighedsstillelsen af den passive infrastruktur sker på markedsvilkår, dvs. bl.a. til en pris svarende til prisen for tilsvarende ydelser på det private marked. Dette vil i høj grad afhænge af den konkrete situation, men vil kunne tage udgangspunkt i en prissætning af tilsvarende infrastruktur anlagt i kommercielt øjemed, dog med forbehold for reglerne i konkurrencelovens § 6. Anden form for benchmarking vil eventuelt også kunne være relevant at inddrage i forhold til fastsættelsen af prisen. I de tilfælde, hvor tilsvarende infrastruktur vil være underlagt prisregulering, vil den regulerede pris kunne fungere som en indikator for markedsprisen. Lejevilkårene, herunder lejeprisen, vil dog være underlagt de almindelige krav om saglighed, ikkediskrimination og forbud mod konkurrencefordrejning m.v.

Det vil en være forudsætning for, at udlejning efter bestemmelsen er i overensstemmelse med reglerne for EU's indre marked, at udlejningen vil overholde det såkaldte markedøkonomiske operatørprincip, hvorefter økonomisk aktivitet fra en offentlig myndigheds side ikke vil blive betragtet som statsstøtte, når den offentlige myndigheds økonomiske aktivitet sker på en økonomisk rationel måde således, at en rationel privat markedsaktør med

UDKAST

lignende forudsætninger for investeringen som den offentlige myndighed også ville have foretaget investeringen på samme vilkår.

Der føres efter § 48 i lov om kommunernes styrelse tilsyn med, at kommunalbestyrelserne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder.

Efter § 48 a i lov om kommunernes styrelse beslutter Ankestyrelsen selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet er som led i det kommunale og regionale tilsyn ikke i almindelighed klageinstans over for Ankestyrelsen, men ministeriet kan af egen drift bl.a. efter § 53, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen har udtalt sig om som tilsynsmyndighed, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis Ankestyrelsen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser op til behandling. Det kommunale tilsyn viger i det omfang, der er en anden klage- eller tilsynsmyndighed, der kan tage stilling til sagen, jf. § 48, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 h skyldes, at tilrådighedsstillelse af passiv infrastruktur vil kunne reducere initialomkostningerne ved at udbygge f.eks. højhastighedsbredbåndnet, hvilket vil kunne fremme bredbåndsselskabernes incitament til at udrulle i området, ligesom det vil kunne begrænse prisen for tilslutning til nettet i området.

For at sikre, at kommunalbestyrelser også fremover vil kunne stille passiv infrastruktur til rådighed på markedsvilkår for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og dermed vil have mulighed for på den måde at fremme dækningen af elektroniske kommunikationstjenester i et bestemt område i kommunen, foreslås det at videreføre bestemmelsen i telelovens § 60 f.

Overordnet vil der ikke med den foreslåede bestemmelse være tiltænkt nogen ændring i kommunalbestyrelsernes mulighed for at stille passiv infrastruktur til rådighed i forhold til den mulighed, som kommunalbestyrelserne har i dag i medfør af erhvervsfremmeloven, som denne er fortolket i Erhvervsministeriets vejledning fra 2014 om udrulning af bredbånd i medfør af den tidligere lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Men det foreslås, at det gældende krav om, at tilrådighedsstillelsen af passiv infrastruktur skal have et erhvervsfremmende formål, ikke videreføres fra erhvervsfremmeloven, idet der ikke ses at være behov herfor, når bestemmelsen fremover bliver en del af teleloven. I teleloven vil der ikke være samme

UDKAST

behov for at sikre erhvervsfremmende formål, som gør sig gældende i erhvervsfremmeloven.

Når den foreslåede bestemmelse træder i kraft, vil kommunalbestyrelser ikke længere kunne stille passiv infrastruktur til rådighed på markedsvilkår i medfør af erhvervsfremmeloven, men vil i stedet skulle benytte den foreslåede bestemmelse i teleloven.

Til nr. 12

Den gældende bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 1, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur mindst hvert tredje år skal gennemføre en kortlægning af eksisterende elektroniske kommunikationsnet.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 2, medfører endvidere, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs kortlægning efter stk. 1 skal være tilstrækkelig detaljeret til, at den kan bruges til en række opgaver og formål. Det drejer sig bl.a. om identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte, forbrugerinformation og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning.

Telelovens § 73 a, stk. 2, indeholder således en opregning af de opgaver og formål, som en kortlægning af den geografiske udbredelse af elektroniske kommunikationsnet skal sikre gennemførelsen af, og som kortlægningen skal være tilstrækkelig detaljeret til at levere data til.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 4, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eller Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eller Erhvervsstyrelsen skønner relevant i forbindelse med en kortlægning efter § 73 a, stk. 1 eller 3, af udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på at understøtte formålene i § 73 a, stk. 2, kan fastsætte regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en metode for kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 12, vil medføre, at der indsættes en hjemmel i teleloven, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en metode, der på tværs af selskaberne kan levere valide data om dækningen af mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier i Danmark, som er både retvisende og i højere grad gør mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier sammenligneligt med fastnet bredbånd. Metoden

UDKAST

vil skulle muliggøre, at mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier bl.a. vil kunne indgå i opfyldelsen af bredbåndsmålsætningen og anvendes som grundlag for kortlægning af støtteberettigede adresser i forbindelse med anvendelse af statsstøtte til udrulning af bredbånd i overensstemmelse med telelovens § 73 a, stk. 2.

Det vil i den forbindelse være et krav til metoden for kortlægning af adgangen til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier, at den er troværdig. Det vil derfor være nødvendigt, at mobiloperatørerne kan stå inde for de data og download- og uploadhastigheder, der indmeldes til kortlægningen. Det vil sige, at det vil være mobiloperatørernes ansvar at behandle eventuelle indsigelser i mobilkortlægningen. Det vil f.eks. kunne være, såfremt indberettet mobildækning medfører, at en adresse ikke kan modtage statsstøtte til udrulning af hurtigere bredbånd, men hvor borgeren på adressen er uenig i dækningsoplysningerne.

Reglerne vil skulle fastsættes i en bekendtgørelse og vil skulle skal tage højde for eventuelle EU-krav til en kortlægning.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 8, skyldes et behov for at sikre muligheden for at fastsætte regler for mobilkortlægningen, der gør det muligt at sammenligne hastighederne i mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier med fastnet bredbånd med henblik på at sikre opfyldelsen af den politisk fastsatte bredbåndsmålsætning i teleaftalen af 21. december 2021 og med henblik på en understøttelse af de opgaver og formål, der fremgår af telelovens § 73 a, stk. 2, herunder forbrugerinformation og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning.

Det fremgår af teleaftalen af 21. december 2021, at mobilt bredbånd kan medregnes til opfyldelse af målsætningen, når mobiloperatørerne i samarbejde med Energistyrelsen (nu Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) har udarbejdet en metode, der gør det muligt at sammenligne hastighederne i mobilt bredbånd med fastnet bredbånd.

I tilfælde af, at mobiloperatørerne ikke ønsker at stå på mål for de indmeldte hastigheder, som fremgår af Tjekditnet.dk, vil der være behov for at indsamle yderligere data – og dermed også en justering af metoden for kortlægning – som led i en forbedret mobilkortlægning. Det skyldes, at det vil være Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, som skal stå på mål for de indmeldte mobilkortlægningsdata. Derfor vil styrelsen skulle være sikker på at have adgang til valide data på baggrund af en metode, der giver mere sikkerhed for, at mobilkortlægningen er retvisende.

UDKAST

Den teknologiske udvikling på teleområdet medfører, at nye teknologier til gavn for bl.a. slutbrugerne potentielt kan levere bredbåndsydelser, som understøtter bredbåndsmålsætningerne. Der kan således være behov for data og informationer, som muliggør, at teknologierne medregnes, når der følges op på bredbåndsmålsætningerne.

Udover udviklingen af en forbedret metode for kortlægning af adgangen til mobilt bredbånd kan der således også være behov for at udvikle en metode for kortlægning af adgangen til andre trådløse teknologier. Det kunne f.eks. være faste trådløse bredbåndsforbindelser baseret på mobilt bredbånd såsom 5G eller bredbånd via satellit.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 8, vil afhængigt af udmøntningen af bestemmelsen kunne medføre økonomiske konsekvenser for ejere af elektroniske kommunikationsnet, herunder ikke-uvæsentlige engangsomkostninger til udviklingen af en forbedret mobilkortlægning.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 3, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eller Erhvervsstyrelsen kan gennemføre supplerende kortlægninger af eksisterende infrastruktur, ejerskabsforhold, udrulningsplaner el.lign., såfremt det er nødvendigt for gennemførelsen af de opgaver, der er nævnt i stk. 2. Opgaverne omfatter bl.a. identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning.

Politiske initiativer skal kunne målrettes de steder i Danmark, der har behov for dækningsinitiativer, hvilket kræver detaljerede geografiske kortlægninger af udbredelsen af elektroniske kommunikationstjenester.

Den gældende bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 4, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eller Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eller Erhvervsstyrelsen skønner relevant i forbindelse med en kortlægning efter § 73 a, stk. 1 eller 3, af udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 9, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan indhente oplysninger fra Energinet med henblik på at understøtte formålene om identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning, jf. § 73 a, stk. 2, nr. 2 og 6. Derudover følger det af den foreslåede bestemmelse, at de indhentede oplysninger ikke må videregives eller anvendes til andre formål end de angivne.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 12, vil medføre, at det fremover også vil være muligt for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur at indhente oplysninger fra Energinet, og ikke alene fra udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet. Indhentning af oplysninger fra Energinet vil dog alene kunne ske i de tilfælde, hvor oplysningerne indhentes med henblik på at understøtte formålene om identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 12, vil således medføre en udvidelse af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs mulighed for at indhente oplysninger til brug for styrelsens nærmere analyse af den restgruppe af adresser, der ikke har adgang til 100 Mbit/s download og 30 Mbit/s upload, og dermed ikke har en tilstrækkelig bredbåndsdækning.

Oplysninger om elforbrug på adgangs- eller enhedsadresseniveau vil kunne anvendes til at analysere og vurdere behovet for bredbånd til de bolig- og virksomhedsadresser, som ikke har adgang til hurtigt bredbånd. Det samlede elforbrug over maksimalt 4 år pr. adgangs- eller enhedsadresseniveau vil kunne give en indikation af, hvorvidt en adresse er beboet eller ej, og således kunne påvise, om der vil være behov for hurtigt bredbånd på adressen. Såfremt der ikke er registreret elforbrug inden for en maksimalt 4 år på en adresse, vil vurderingen være, at adressen som udgangspunkt ikke vil have et behov for bredbånd.

Der vil således være tale om indhentelse af oplysninger, der alene vil skulle anvendes til statistiske og analytiske formål i Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur samt til at fokusere indsatsen på bredbåndsdækning til adresser, der vil have et reelt bredbandsbehov.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 12, vil endvidere medføre, at der ikke kan ske udlevering af de indhentede oplysninger om elforbrug hverken ved aktindsigt eller ved andre myndigheders anmodning. Derudover vil de indhentede oplysninger om elforbrug ikke kunne anvendes til andre formål end identifikation af støtteberettigede adresser i henhold til EU-regler om statsstøtte og politikunderstøttelse med henblik på sikring af dækning.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 9, skyldes, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i dag ikke har hjemmel til at indhente de nødvendige oplysninger fra Energinet, men alene fra udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 73 a, stk. 9, skyldes endvidere et behov for at sikre, at indhentelsen af oplysninger fra Energinet sker under iagttagelse af de grundlæggende regler i databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Til nr. 13

Den gældende bestemmelse i telelovens § 75, stk. 1, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur løbende kan udarbejde og offentliggøre statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skønner relevante. Formålet er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet.

Den gældende bestemmelse i § 75, stk. 2, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester udleverer alt materiale og alle oplysninger, herunder også oplysninger om udbydernes konkurrencesituation, markedsandele m.v., som skønnes nødvendige for at udarbejde dokumentation og statistik som nævnt i § 75 stk. 1.

Det følger af den foreslåede affattelse af telelovens § 75, *stk. 1*, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fremadrettet kan kræve, at de pligtsubjekter, der er nævnt i *stk. 2*, udleverer alt materiale og alle oplysninger, som skønnes nødvendig for at udarbejde dokumentation og statistik som nævnt i § 75, *stk. 1*. Formålet med bestemmelsen er, at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet samt at understøtte den grønne omstilling i telesektoren.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 13, vil medføre, at det fremover også vil være muligt for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur at kræve materiale og oplysninger, som skønnes nødvendig for at udarbejde dokumentation og statistik, der kan understøtte den grønne omstilling. Fremover vil det derfor ikke alene være oplysninger, hvis formål er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet, der vil kunne kræves udleveret.

UDKAST

Den foreslåede affattelse af telelovens § 75, stk. 1, skyldes, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i dag ikke har hjemmel til at indhente oplysninger, der kan medvirke til at understøtte den grønne omstilling i telesektoren. Med den foreslåede affattelse tilsigtes ikke en ændring af de øvrige aktiviteter, der i dag gennemføres med hjemmel i telelovens § 75.

Indhentning af materiale og oplysninger, der kan understøtte den grønne omstilling, vil ske for løbende at kunne følge sektorens bidrag til at fremme den grønne omstilling i Danmark. Der forventes en fortsat kraftig vækst i dataforbruget de kommende år, bl.a. fordi ibrugtagning af nye digitale løsninger kan fremme danske energi- og klimamålsætninger. Det afføder dog også behov for et kontinuerligt fokus på sektorens eget grønne fodaftryk for at sikre, at de positive effekter ved øget digitalisering overstiger de potentielle negative effekter ved f.eks. øget data- og energiforbrug.

Der er samtidig stigende fokus internationalt på at måle virksomhedernes – herunder også telebranchens – bidrag til den grønne omstilling på EU-niveau. Der arbejdes på at understøtte sammenhængende og relevante indrapporteringer på grønne indikatorer i forskellige tværeuropæiske fora, herunder blandt andet i Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og som led i det nye Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD).

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ønsker at udvælge de mest relevante indikatorer for branchens grønne omstilling og vil om nødvendigt inddrage branchen for at sikre relevans, herunder tage hensyn til branchens administrative byrder. Udvalgelse af indikatorer skal bl.a. ske på baggrund af de indrapporteringskrav samt eventuelle standarder og anbefalinger for indsamling af grønne data på teleområdet, der findes på EU-niveau. Det kan f.eks. omhandle data om energiforbrug, udledning af drivhusgasser samt bortskaffelse og genanvendelse af udstyr.

Til § 3

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 4, stk. 1, medfører, at landzone- og bygningsmyndigheden i sager om fælles udnyttelse af master med en højde på over 100 meter skal afvise at give tilladelse til fælles udnyttelse, jf. § 2, eller at udstede påbud om fælles udnyttelse, jf. § 3, i det omfang tilladelse eller påbud vil hindre imødekommelse af efterfølgende anmodninger om fælles udnyttelse til radio- eller tv-formål som registreret i den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt.

Det følger af den foreslåede ændring af mastelovens § 4, *stk. 1*, at landzone- og bygningsmyndigheden i sager om fælles udnyttelse af master med en

UDKAST

højde på over 100 meter vil skulle afvise at give tilladelse til fælles udnyttelse, jf. § 2, eller at udstede påbud om fælles udnyttelse, jf. § 3, i det omfang tilladelse eller påbud vil hindre imødekomme af efterfølgende anmodninger om fælles udnyttelse til radio- eller tv-formål, hvor ønsket om fælles udnyttelse til radio- eller tv-formål følger af radiodækningsplaner indberettet i overensstemmelse med reglerne i den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1.

Med den foreslåede affattelse af mastelovens § 16 udgår begrebet oversigt, og som en konsekvensændring foreslås begrebet derfor fjernet i mastelovens § 4. Desuden kan begrebet anmodninger som registreret give anledning til at antage, at sådanne anmodninger er en anden type indberetning end radiodækningsplaner. I praksis er der dog tale om den samme type indberetning. Med den nye ordlyd gøres dette klart.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 1, vil medføre, at bestemmelsens ordlyd bringes i overensstemmelse med den foreslåede affattelse af mastelovens § 16, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil således ikke medføre en ændring af bestemmelsens materielle indhold, men det vil fremgå mere tydeligt og i overensstemmelse med aktuel indberetningspraksis, hvilken type indberetninger der vil kunne udløse pligten for landzone- og bygningsmyndigheden til i sager om fælles udnyttelse af master med en højde på over 100 meter at afvise at give tilladelse til fælles udnyttelse, jf. § 2, eller at udstede påbud om fælles udnyttelse, jf. § 3, i det omfang tilladelse eller påbud vil hindre imødekomme af efterfølgende anmodninger om fælles udnyttelse til radio- eller tv-formål.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 4, stk. 1, skyldes et behov for at bringe bestemmelsens ordlyd i overensstemmelse med den foreslåede affattelse af mastelovens § 16, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 8, stk. 1, medfører, at landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. mastelovens § 3, stk. 1, i forbindelse med ansøgning om tilladelse til opførelse af nye master til radiokommunikationsformål eller til ud- eller ombygning af eksisterende master til radiokommunikationsformål kan fastsætte vilkår om den samlede dimensionering af masten med henblik på at gøre efterfølgende fælles udnyttelse mulig.

Det følger af den gældende bestemmelse i mastelovens § 8, stk. 2, at vilkår efter stk. 1 forudsætter, at der foreligger oplysninger fra Energistyrelsen (nu Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) om, at andre indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser har planer om opsætning af master

UDKAST

eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område, jf. § 16.

Det følger af den foreslåede ændring af mastelovens § 8, stk. 2, 1. pkt., at vilkår efter § 8, stk. 1, vil forudsætte, at der foreligger oplysninger fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur om forventet opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 2, vil medføre, at det vil være klart, at det afgørende ikke vil være, hvorvidt andre indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser har planer om opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område, men hvorvidt disse planer er blevet indberettet til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur og dermed kan indhentes fra styrelsen via oplysninger offentliggjort efter den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, eller er styrelsen bekendt på anden vis og således kan fås via en udtalelse som forudsat i den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 8, stk. 2, 1. pkt., skyldes et behov for at præcisere, at det afgørende for kommuners adgang til at fastsætte vilkår efter § 8, stk. 1, er, hvorvidt Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur er bekendt med, at andre indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser har planer om opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område, og for at bringe ordlyden i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 8, stk. 2, 2. pkt. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 3, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur afgiver udtalelser til landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 8, stk. 2, og at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs udtalelse skal afgives senest 1 måned efter anmodningen fra landzone- eller bygningsmyndigheden.

Det følger af den foreslåede ændring af mastelovens § 8, stk. 2, 2. pkt., at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på anmodning fra landzone- eller bygningsmyndigheden bl.a. på baggrund af oplysninger, der foreligger som følge af reglerne i § 16, stk. 1, skal afgive udtalelse herom senest 1 måned efter anmodningen.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 2, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs pligt til at afgive en udtalelse senest 1 måned efter anmodningen fra landzone- eller bygningsmyndigheden,

UDKAST

som i dag følger af mastelovens § 16, stk. 3, vil blive indarbejdet i mastelovens § 8, stk. 2, 2. pkt.

Med den tidligere ordlyd ville Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skulle basere udtalelsen på den offentligt tilgængelige oversigt forudsat i den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 2.

Styrelsen kan have oplysninger om planer om opsætning af udstyr, der ikke indgår i oplysninger indberettet og/eller offentliggjort efter mastelovens § 16. Dette kan være oplysninger, der er indberettet efter bestemmelsen, men ikke er offentliggjort, eller oplysninger om f.eks. dækningskrav stillet af staten i forbindelse med frekvensauktioner, som indebærer, at der må forventes opsætning af udstyr inden for en kendt tidshorisont. Da landzone- og bygningsmyndigheder forventes selv at kunne tilgå de fleste oplysninger indberettet efter mastelovens § 16, jf. reglerne i offentliggørelsesbekendtgørelsen, vil en udtalelse fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur primært kunne skabe en merværdi, hvis sådanne oplysninger ligeledes kan indgå som grundlag for udtalelsen. Derfor vil det med ændringen fremgå, at udtalelsen blandt andet, og dermed ikke udelukkende, vil blive givet på baggrund af oplysninger, der foreligger som følge af reglerne i § 16.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at den tidsfrist, der er fastsat for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur for afgivelse af udtalelsen, vil forblive uændret. Derudover vil den foreslåede bestemmelse medføre, at termen ”oversigt” vil udgå med den foreslåede ændring af § 16, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, og vil derfor ikke kunne anvendes i den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 8, stk. 2.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 8, stk. 2, 2. pkt., skyldes, at bestemmelsen har en mere naturlig indholdsmæssig sammenhæng med § 8, og vil, ved at bestemmelsen i sin hidtidige form udgår af § 16, sikre, at § 16 i højere grad giver et koncist overblik over indberetningspligter, jf. de almindelige bemærkningers afsnit 3.9. om regelforenkling. De indholdsmæssige ændringer til bestemmelsens ordlyd sammenlignet med den oprindelige bestemmelse i § 16, stk. 3, skyldes, at der er behov for, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan afgive sin udtalelse på grundlag af flere oplysninger end blot oplysninger indberettet og/eller offentliggjort efter mastelovens § 16.

Til nr. 3

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 9, stk. 1, medfører, at ejere af master til radiokommunikationsformål har adgang til at placere egne antennesystemer forud for andres valg af positioner med henblik på placering af antennesystemer.

UDKAST

Derudover medfører den gældende bestemmelse i mastelovens § 9, stk. 2, at ejere af master til radiokommunikationsformål har adgang til i nødvendigt omfang at reservere yderligere positioner til senere brug forud for andres valg af positioner med henblik på placering af antennesystemer, og at oplysninger om reservationer på egne master skal indsendes til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur til brug for den oversigt, der er nævnt i § 16, stk. 2.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., at oplysninger om reservationer på egne master skal indsendes til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i form af radiodækningsplaner i overensstemmelse med reglerne i mastelovens § 16, stk. 1.

Ved en radiodækningsplan forstås en oplysning om, at indberetteren agter at etablere en antenneposition på en given placering. Fremtidige radiodækningsplaner er ikke bindende for den afgivende part, idet sådanne planer efterfølgende kan tænkes ændret som følge af ændringer i trafikmønster, efterspørgsel m.v.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 3, vil medføre, at oplysninger om reservationer på egne master vil skulle indsendes til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i form af radiodækningsplaner i overensstemmelse med reglerne i den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1.

Den foreslåede ændring af mastelovens § 9, stk. 2, skyldes, at der i praksis ikke eksisterer en separat kategori af indberetninger til reservationer efter § 9, og at der ikke er behov herfor. Ændringen betyder, at reservationer i medfør af § 9 fremover vil være defineret som en radiodækningsplan på et sted, hvor der er en mast ejet af den samme juridiske person, der indberetter en radiodækningsplan det pågældende sted. Herved bliver reglerne mere klare, ligesom radiodækningsplaner indberettet af ejeren af en mast samme sted automatisk vil få status af en reservation, hvilket er en administrativ lettelse for de indberettende parter.

Til nr. 4

Den gældende overskrift til kapitel 5 medfører, at kapitlet i dag omfatter bestemmelser, der vedrører en oversigt over fremtidige radiodækningsplaner samt offentlig adgang til oplysninger om maste- og antennepositioner.

Det følger af den foreslåede affattelse af *overskriften* til kapitel 5, at kapitlet vil omfatte bestemmelser, der vedrører indberetning og offentliggørelse af oplysninger om fremtidige radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner og master til radiokommunikationsformål.

UDKAST

Den foreslåede overskrift til mastelovens kapitel 5 vil medføre, at overskriften vil kunne afspejle indholdet i den foreslåede affattelse af mastelovens §§ 16 og 16 a.

Den foreslåede affattelse af overskriften til kapitel 5 skyldes et behov for at sikre, at overskriften også afspejler det indhold, der foreslås indsat ved den foreslåede affattelse af mastelovens §§ 16 og 16 a.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1, medfører, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal indsende radiodækningsplaner rækkende minimum 2 år frem.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at andre indehavere af radiofrekvenser end dem, der er nævnt i stk. 1, skal indsende radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Det fremgår endvidere af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at indberetningspligten efter stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6 også skal omfatte oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner.

Mastelovens § 16, stk. 6 og stk. 7, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 955 af 4. august 2010 om offentliggørelse af oplysninger om radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner samt indberetning af oplysninger om eksisterende antennepositioner (herefter offentliggørelsesbekendtgørelsen). Det fremgår af § 1, stk. 1, i bekendtgørelsen, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal indsende oplysninger om placering af eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Pligten omfatter således de indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester, som er omfattet af mastelovens § 16, stk. 1, men også en lang række indehavere af fladetilladelser, der benyttes til andre formål end offentlige mobilkommunikationsnet. Dermed gælder pligten for en bredere kreds af indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser end den kreds af indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser, som er forpligtet til at indberette radiodækningsplaner i mastelovens § 16, stk. 1. Bekendtgørelsen indeholder ikke en pligt for denne bredere kreds af tilladelsesindehavere til at

UDKAST

indberette radiodækningsplaner. Det er dog i dag fast praksis, at de tilladelsesindehavere, der efter bekendtgørelsen er omfattet af pligten til at indberette eksisterende antennepositioner, også samtidig indberetter radiodækningsplaner, bl.a. fordi tilladelsesindehavere kan gøre det i samme arbejds-gang.

Det følger af den foreslåede affattelse af mastelovens § 16, stk. 1, at indehavere af tilladelser i medfør af lov om radiofrekvenser, jf. lovbekendtgørelse nr. 151 af 27. januar 2021 (herefter frekvensloven), til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, regelmæssigt skal indsende radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Den foreslåede affattelse af mastelovens § 16, stk. 1, vil medføre, at kredsen af pligtsubjekter i mastelovens § 16, stk. 1, udvides således, at den også vil omfatte den kreds af pligtsubjekter, der i dag er omfattet af en pligt til at indberette eksisterende antennepositioner i offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 1.

Dette vil medføre, at pligten til at indberette radiodækningsplaner fremover også vil gælde for indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) frem for blot den undergruppe heraf, der er indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester og virksomheder.

En indehaver af en tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (en såkaldt fladetilladelse) vil være en fysisk eller juridisk person, der har fået tildelt en tilladelse fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i henhold til frekvensloven, hvor tilladelsen vedrører brug af frekvenser inden for et i tilladelsen angivet geografisk område med et uspecificeret antal antennepositioner, således at tilladelsesindehaveren frit vil kunne etablere antennepositioner, der anvender den pågældende frekvens, inden for området. Et geografisk afgrænset område vil i den forbindelse kunne være dele af landet, men vil også kunne være hele landet. I modsætning hertil står tilladelser, som alene vil kunne benyttes til konkrete angivne sendepositioner i tilladelsen, hvis antal og beliggenhed er kendt på forhånd.

Ved en radiodækningsplan forstås en oplysning om, at indberetteren agter at etablere en antenneposition på en given placering. Fremtidige radiodækningsplaner er ikke bindende for den afgivende part, idet sådanne planer

UDKAST

efterfølgende kan tænkes ændret som følge af ændringer i trafikmønster, efterspørgsel m.v. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger om en radiodækningsplan der skal indsendes efter den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1, vil desuden medføre, at det ikke længere vil være et krav, at radiodækningsplaner skal række minimum 2 år frem, men vil skulle ske regelmæssigt. Ved regelmæssigt forstås, at der vil skulle ske en systematisk og tilbagevendende indberetning. Den systematiske og tilbagevendende indberetning vil skulle benyttes til at vedligeholde, opdatere og i relevant omfang offentliggøre en database over eksisterende antennepositioner og radiodækningsplaner i en offentligt tilgængelig løsning i stil med den, der i dag eksisterer på mastedatabasen.dk med hjemmel i den gældende bestemmelse i mastelovens § 16 og regler udstedt i medfør heraf. Den nærmere hyppighed af indberetningerne vil kunne fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6. For nærmere herom henvises til de almindelige bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1, vil derudover indebære, at den kreds af pligtsubjekter, der kan straffes med bøde efter mastelovens § 25, stk. 1, nr. 2, udvides. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede ændring af § 25, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 8. Mulighederne for bødestraf for manglende overholdelse af mastelovens § 16 og forskrifter udstedt i medfør heraf har aldrig været anvendt og forventes fortsat kun anvendt i meget lille omfang.

Den foreslåede affattelse af mastelovens § 16, stk. 1, skyldes bl.a. et behov for at kodificere gældende praksis, hvorefter indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) allerede i dag indberetter radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Både denne praksis og kodificeringen heraf i den foreslåede bestemmelse skyldes, at radiodækningsplaner vedrørende andre tjenester end offentlige mobilkommunikationsnet er lige så relevante som radiodækningsplaner vedrørende offentlige mobilkommunikationsnet for mastelovens formål i § 1. Dette formål handler om gennem rammer for fælles udnyttelse af master opstillet til radiokommunikationsformål og opsætning af antennesystemer på bygninger, høje konstruktioner og anden fysisk infrastruktur at sikre optimal radiokommunikation samtidig med, at det samlede antal master og disses påvirkning af omgivelserne begrænses mest muligt.

UDKAST

Hensigten med afskaffelsen kravet om, at radiodækningsplaner skal række minimum 2 år frem er, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fremover fleksibelt skal kunne fastsætte, hvor langt frem radiodækningsplaner skal række i medfør af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6. Med den teknologiske udvikling må der forventes en stadig større differentiering af antenntyper, således at tidshorizonten for planlægning af radiodækning kan være længere eller kortere alt efter den antenntype, som en radiodækningsplan vedrører. Der er derfor behov for, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur løbende kan tage højde for denne udvikling i regler fastsat i en bekendtgørelse.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1, vil ikke indebære materielle ændringer for virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, idet der er tale om en videreførelse af gældende pligter til at indberette radiodækningsplaner. Der vil i denne forbindelse være tale om virksomheder, der har en såkaldt programtilladelse fra Radio- og tv-nævnet til at sende radio- eller tv-programmer i hele Danmark, hvor programmerne distribueres ved brug af signaler fra antennepositioner, der befinder sig på landjorden, frem for eksempelvis ved anvendelse af satellitter.

Den gældende bestemmelse i offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 1, medfører, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal indsende oplysninger om placering af eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Offentliggørelsesbekendtgørelsen fastsætter en indberetningspligt vedrørende eksisterende antennepositioner for en bredere kreds af indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser end den kreds af indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser, som er forpligtet til at indberette radiodækningsplaner i mastelovens § 16, stk. 1. Bekendtgørelsens § 1, stk. 2, undtager indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder uden faste antennepositioner fra forpligtelsen i stk. 1. Det følger af bekendtgørelsens § 1, stk. 3, at Forsvarets frekvensanvendelse ikke er omfattet af bekendtgørelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 2, at indehavere af tilladelser i medfør af frekvensloven til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) regelmæssigt skal indsende oplysninger om eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

UDKAST

En indehaver af en tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (en såkaldt fladetilladelse) vil være en fysisk eller juridisk person, der har fået tildelt en tilladelse fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i henhold til frekvensloven, hvor tilladelsen vedrører brug af frekvenser inden for et geografisk område med et uspecificeret antal antennepositioner, der er angivet i tilladelsen, således at tilladelsesindehaveren frit vil kunne etablere antennepositioner, der anvender den pågældende frekvens, inden for området. Et geografisk afgrænset område vil i den forbindelse kunne være dele af landet, men vil også kunne være hele landet. I modsætning hertil står tilladelser, som alene vil kunne benyttes til konkrete angivne sendepositioner i tilladelsen, hvis antal og beliggenhed vil være kendt på forhånd. Den foreslåede ændring vil sammen med de øvrige foreslåede ændringer til mastelovens § 16 medføre, at offentliggørelsesbekendtgørelsen vil skulle ophæves, når bestemmelserne træder i kraft.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, vil indebære, at forpligtelserne til at indberette eksisterende antennepositioner, der i dag følger af offentliggørelsesbekendtgørelsen, vil blive angivet i masteloven fremfor i en bekendtgørelse.

Den undtagelse fra pligten til at indberette eksisterende antennepositioner, som offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 2, i dag fastsætter for indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder uden faste antennepositioner, vil ikke blive skrevet ind i loven, men forventes at ville blive fastsat i en bekendtgørelse, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur bemyndiges til at udstede i medfør af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Myndigheder inden for Forsvarsministeriets område vil fortsat være undtaget fra pligten til at indberette eksisterende antennepositioner, jf. den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 3.

Det er således ikke intentionen med forslaget at udvide den kreds af pligtsubjekter, der skal indberette eksisterende antennepositioner, i forhold til gældende ret efter masteloven og offentliggørelsesbekendtgørelsen.

I modsætning til pligten til at indberette radiodækningsplaner i den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1, vil pligten til at indberette eksisterende antennepositioner efter den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 2, ikke gælde for virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, som selvstændige pligtsubjekter. Dette skyldes, at denne selvstændige kategori af pligtsubjekter er overflødig, når det gælder

UDKAST

eksisterende antennepositioner. Sådanne virksomheder vil enten have behov for en fladetilladelse for at kunne etablere en antenneposition, hvorved de vil blive omfattet af bestemmelsen også uden at fremgå som selvstændigt pligtssubjekt. Alternativt vil sådanne virksomheder have behov for en anden type frekvenstilladelse end fladetilladelse, nemlig en geografisk specifik såkaldt punkttilladelse, til den nævnte radio- og tv-virksomhed, inden de i praksis etablerer en antenneposition. I dette tilfælde vil virksomheden i forbindelse med ansøgningen om punkttilladelsen skulle give oplysninger til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, der kan erstatte oplysninger om eksisterende antennepositioner efter den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 2, medfører endvidere, at indberetning efter bestemmelsen vil skulle ske regelmæssigt. Ved regelmæssigt forstås, at der vil skulle ske en systematisk og tilbagevendende indberetning. Den systematiske og tilbagevendende indberetning vil skulle benyttes til at vedligeholde, opdatere og i relevant omfang offentliggøre en database over eksisterende antennepositioner og radiodækningsplaner i en offentligt tilgængelig løsning i stil med den, der i dag eksisterer på mastedatabasen.dk med hjemmel i den gældende bestemmelse i mastelovens § 16 og regler udstedt i medfør heraf. Den nærmere hyppighed af indberetningerne vil kunne fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvordan oplysninger om eksisterende antennepositioner skal indsendes til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur efter den foreslåede § 16, stk. 6. Det er dog forventningen, at oplysningerne skal indsendes digitalt f.eks. via en digital selvbetjeningsløsning.

Den foreslåede affattelse af mastelovens § 16, stk. 2, har baggrund i et ønske om at fastholde den eksisterende kreds af pligtssubjekter i forhold til gældende ret og den praksis, der er etableret for så vidt angår indberetning af eksisterende antennepositioner. Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at gøre retstilstanden på området mere klar og overskuelig, så de centrale pligter på området samt afgrænsningen af pligtssubjekter, der er underlagt de fastsatte pligter, følger direkte og samlet af masteloven, hvor de i dag følger delvist af loven og delvist af offentliggørelsesbekendtgørelsen samt bekendtgørelse nr. 1162 af 22. november 2019 om afgivelse af radiodækningsplaner og oplysninger om eksisterende antennepositioner (herefter indberetningsbekendtgørelsen).

Offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 3, fastsætter, at Forsvarets frekvensanvendelse ikke er omfattet af bekendtgørelsen. I medfør af gældende ret er der en hjemmel til at omfatte myndigheder på Forsvarsministeriets

UDKAST

område af indberetningspligter fastsat i medfør af mastelovens § 16, stk. 6 og 7, i de tilfælde, hvor Forsvarets frekvensanvendelse kræver en frekvens-tilladelse, hvilket er tilfældet for så vidt angår Forsvarets frekvensanvendelse i de frekvensbånd, der er afsat til civilt brug. Hjemlen er dog ikke ud-møntet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 3, at myndigheder inden for Forsvarsministeriets område ikke er omfattet af mastelovens § 16, stk. 1 og 2, eller regler fastsat i medfør af stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende retstilstand og praksis, hvorefter myndigheder på Forsvarsministeriets område ikke er omfattet af nogen indberetningspligter i medfør af mastelovens § 16 eller bestemmelser fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, vil medføre, at myndigheder inden for Forsvarsministeriets område ikke vil være omfattet af de indberetningsforpligtelser, der følger af de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1 og 2, og de indberetningsforpligtelser, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om i medfør af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære en afskaffelse af den uudnyttede hjemmel i mastelovens § 16, stk. 6 og 7, til at lade myndigheder på Forsvarsministeriets område omfatte af indberetningspligter fastsat i medfør af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16 ift. den frekvensanvendelse, der foregår i frekvensbånd afsat til civilt brug.

Myndigheder på Forsvarsministeriets område vil således ikke længere kunne pålægges at indberette deres radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller eksisterende mastepositioner.

Andre indehavere af fladetilladelser og juridiske personer, der ejer master, som benytter Forsvarets arealer til opsætning af master, eller benytter Forsvarets bygninger og konstruktioner, herunder master, til placering af antennepositioner, vil dog kunne pålægges at indberette deres eksisterende antennepositioner, radiodækningsplaner og egne master, selv om disse er placeret på Forsvarets ejendom. Såfremt Forsvarsministeriet måtte vurdere, at de pågældende oplysninger vil skulle undtages fra offentliggørelse af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar, vil Forsvarsministeriet kunne sende Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur en henstilling om undtagelse fra offentliggørelse af disse oplysninger efter reglerne herom i den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 3, skyldes et behov for at videreføre den gældende retstilstand og praksis, hvorefter myndigheder på Forsvarsministeriets område ikke er omfattet af nogen indberetningspligter i medfør af mastelovens § 16 eller bestemmelser fastsat i medfør heraf, og at der ikke er behov for at bevare den gældende hjemmel til at lade myndigheder på Forsvarsministeriets område være omfattet af bestemmelser fastsat i medfør af § 16.

I dag eksisterer der ikke en hjemmel til, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan lade oplysninger, som styrelsen får kendskab til ad anden vej, træde i stedet for indberetninger påkrævet efter mastelovens § 16 eller regler fastsat i medfør heraf.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 4, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan beslutte at lade oplysninger omfattet af mastelovens § 16, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af stk. 5, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på systematisk vis får kendskab til i medfør af sine myndighedsopgaver, træde i stedet for indberetninger efter stk. 1 og 2 og regler fastsat i medfør af stk. 5, og offentliggøre disse oplysninger i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, er ny og vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fritage pligtsubjekterne, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 16, stk. 1 og 2, eller regler fastsat i medfør af stk. 5, fra at skulle indberette disse oplysninger igen efter de nævnte regler.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil i stedet kunne lade de oplysninger, som styrelsen bliver bekendt med, indgå i sine databaser m.v. på lige fod med oplysninger indberettet efter de nævnte bestemmelser på almindelig vis. Det vil være en forudsætning, at der er tale om en type af oplysninger, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur får kendskab til på systematisk vis i medfør af sine øvrige myndighedsopgaver m.v. Det betyder, at oplysningerne vil skulle indkomme til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur via andre faste procedurer, således at styrelsen vil have mulighed for på forhånd nærmere at definere, hvornår en indberetning efter de sædvanlige regler ikke vil være nødvendig. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur modtager oplysninger om konkrete antennepositioner tilsvarende de oplysninger, som kræves indberettet efter regler fastsat i medfør af det foreslåede § 16, stk. 6, som led i ansøgninger om tilladelser efter frekvensloven eller i forbindelse med faste procedurer for frekvenskoordinering med andre lande. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil derimod ikke kunne lade oplysninger træde i stedet for indberetninger efter de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk.

UDKAST

1 og 2, hvis oplysningerne modtages tilfældigt, f.eks. som led i vejledningen af selskaber, borgere og kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 4, har baggrund i et ønske om, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan lette byrderne forbundet med indberetning efter de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1 og 2, eller regler fastsat i medfør af stk. 5 for pligtssubjekter, hvis radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller master, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur er bekendt med på grund af andre myndighedsopgaver eller processer.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at andre indehavere af radiofrekvenser end dem, der er nævnt i stk. 1, skal indsende radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at indberetningspligten efter stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6 også skal omfatte oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner.

Der er således i dag hjemmel til, at krav om indberetning af mastepositioner kan fastsættes i en ministerbekendtgørelse. Sådant krav kan efter ordlyden i § 16, stk. 1 og 6, fastsættes for indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, samt for andre indehavere af radiofrekvenser end de i stk. 1 nævnte. Hjemlen er ikke udmøntet for så vidt angår indberetning af eksisterende mastepositioner.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 5, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om, at juridiske personer, der ejer master, der anvendes til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, regelmæssigt skal indsende oplysninger om masterne til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, herunder regler om, hvilke juridiske personer der skal omfattes af pligten til at indsende oplysningerne.

Den foreslåede bestemmelse viderefører i ændret form den bemyndigelse til at fastsætte regler om indberetning af eksisterende mastepositioner, som følger af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, jf. § 16, stk. 1 og 6.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om indberetning af oplysninger om master og vil endvidere indebære en udvidelse af de mulige pligtsubjekter for en eventuel pligt til at indberette oplysninger om master. Det vil ikke længere kun være indehavere af radiofrekvenser, dvs. indehavere af frekvenstilladelser, men enhver juridisk person, der ejer master til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, der kan omfattes af pligten.

Med den foreslåede bestemmelse vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kunne foretage en afgrænsning af de juridiske personer, der skal omfattes af en eventuel pligt til at indberette oplysninger om master. En afgrænsning af pligtsubjekterne vil bl.a. kunne benyttes til at sikre proportionalitet i de konkrete krav, der måtte fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil således eksempelvis kunne fastsætte regler om at undtage visse typer juridiske personer fra en eventuel pligt i medfør af bestemmelsen, hvor en sådan pligt for de pågældende typer juridiske personer ikke vurderes at være proportional. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturens afgrænsning af de juridiske personer, der skal omfattes af en eventuel indberetningspligt efter den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 5, ventes at tage udgangspunkt i objektive kriterier under hensyntagen til formålene i mastelovens § 1 om at begrænse antallet af master mest muligt m.v.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 5, vil desuden medføre, at fysiske personer og enkeltmandsvirksomheder, der ikke anses for at være juridiske personer, ikke vil kunne omfattes af eventuelle pligter til at indberette oplysninger om master, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur måtte fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse. Med fysiske personer menes privatpersoner. Fysiske personer og enkeltmandsvirksomheder undtages af hensyn til proportionaliteten, og fordi der vurderes at være få fysiske personer og enkeltmandsvirksomheder, der ejer master, ligesom master, der måtte være ejet af fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, i få tilfælde antages at være egnet til fællesudnyttelse m.v.

Der vil med den foreslåede bestemmelse være tale om den samme afgrænsning af masterne, der følger af mastelovens § 1, stk. 2, nr. 1. Det vil indebære, at bestemmelsen vil omfatte de master, der anvendes til radiokommunikation i bred forstand, og klart afgrænse sådanne master fra eventuelle mastelignende konstruktioner, der eksempelvis anvendes til opsætning af skilte eller belysning, hejsning af flag o.l., eller som eksempelvis er kunstinstallationer, og som der ikke skal være hjemmel til at kræve indberettet. At den mulige indberetning vedrører de master, der er nævnt i mastelovens § 1, stk. 2, nr. 1, vil også betyde, at der ikke efter bestemmelsen vil kunne

UDKAST

fastsættes regler om indberetning af de bygninger og andre høje konstruktioner, der er omhandlet i § 1, stk. 2, nr. 2 og 3.

Såfremt der i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 5, fastsættes regler om, at der skal ske indberetning af master, vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur samtidigt kunne fastsætte regler om, hvordan indberetning af oplysninger om master nærmere skal foregå, og hvilke oplysninger der vil skulle indberettes. Sådanne regler om indberetningernes nærmere format og indhold forventes overordnet set at vedrøre nærmere krav til indberetningen, som i form og overordnet indhold vil have nogen lighed med de regler, der i dag er fastsat i indberetningsbekendtgørelsen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil således eksempelvis kunne fastsætte regler om hyppigheden af og tidspunktet for de eventuelle regelmæssige indberetninger af master, som der kan fastsættes regler om i medfør af bestemmelsen, samt om dataformat og fremgangsmåde for indberetningen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere kunne fastsætte regler om, hvilke oplysninger om den enkelte mast der skal indberettes. Styrelsen vil eksempelvis kunne fastsætte regler om, at der skal indberettes placeringsoplysninger såsom adresse og GPS-koordinater, etableringsdato samt et unikt navn på masten. Styrelsen vil også kunne fastsætte regler om, at mastens højde og type (eksempelvis gittermast eller rørmast) eller ledig plads i masten skal oplyses.

Der kan ikke gives en udtømmende beskrivelse af de forhold vedrørende indberetningernes fremgangsmåde og indhold, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om efter den foreslåede § 16, stk. 5.

Med den foreslåede bestemmelse tydeliggøres det, at indberetning efter bestemmelsen, såfremt den udnyttes, vil kunne kræves foretaget regelmæssigt. Ved regelmæssigt forstås, at der vil skulle ske en systematisk og tilbagevendende indberetning. Den systematiske og tilbagevendende indberetning vil kunne benyttes til at vedligeholde, opdatere og i relevant omfang offentliggøre en database over master i en offentligt tilgængelig løsning i stil med den, der i dag eksisterer på mastedatabasen.dk med hjemmel i den gældende mastelovs § 16 og regler udstedt i medfør heraf. For master, der er konstruktioner med en ofte lang levetid, vil en regelmæssig indberetning dog efter omstændighederne også kunne indebære, at der alene vil skulle foretages indberetninger på tidspunkter, hvor der sker ændringer vedrørende masten, som tilsiger et behov for opdatering af data, evt. suppleret af regelmæssige bekræftelser af, at der ikke er sket ændringer. Styrelsen for Dataforsyning

UDKAST

og Infrastruktur vil kunne fastsætte nærmere regler herom, såfremt den foreslåede bestemmelse udnyttes.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 5, vil endvidere betyde, at det ikke længere vil være klima-, energi- og forsyningsministeren, men Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, der vil kunne fastsætte regler om, at oplysninger om master skal indberettes.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 5, skyldes et behov for bl.a. at sikre formålet i mastelovens § 1 om at begrænse antallet af master mest muligt, herunder understøtte bl.a. landzone- og bygningsmyndigheder i at sikre, at master fællesudnyttes i størst muligt omfang i overensstemmelse med mastelovens §§ 2 og 3, hvilket kan bidrage til landzonemyndigheders sagsoplysning ifm. sager om tilladelser til master efter planlovens § 35, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020, samt bidrage til fællesudnyttelsen af master i medfør af mastelovens § 2 gennem information til adgangssøgende om tilgængelige master. Oplysninger om masters placering vil endvidere kunne benyttes som et redskab til validering af tilknyttede antenners geografiske placering.

Ovenstående formål vil bedst kunne understøttes med et retvisende billede af eksisterende master, således at virksomheders beslutninger om at etablere nye master og myndighedernes afgørelser vedrørende de nødvendige tilladelser til opsætning af nye master ikke baseres på et ufuldstændigt informationsgrundlag. En ufuldstændig kortlægning af master vil ikke være hensigtsmæssig, da det vil kunne medføre fejl og beslutninger truffet på et ufuldstændigt grundlag. Når det alene er indehavere af frekvenstilladelser, der kan pålægges at indberette oplysninger om master, vil kortlægningen af master være ufuldstændig som følge af det store antal master, der skønnes ejet af eksempelvis virksomheder og myndigheder uden egen frekvenstilladelse. Der er derfor behov for en hjemmel til en mulig kortlægning af master, der harmonerer med formålene i masteloven ved at sikre, at den størst mulige andel af ejere af master kan omfattes af en eventuel indberetningspligt.

Hensigten med, at bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse flyttes fra klima-, energi- og forsyningsministeren til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur er at sikre en mere overskuelig og gennemsigtig retstilstand ved, at de bemyndigelsesbestemmelser, der foreslås indført i mastelovens § 16, vil kunne udmøntes i en samlet bekendtgørelse, i stedet for delvist at følge af loven, offentliggørelsesbekendtgørelsen og indberetningsbekendtgørelsen. Reglerne vedrørende indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner samt eksisterende maste- og antennepositioner er endvidere af fagteknisk karakter og vil skulle være forholdsvist detaljerede, hvorfor det vurderes at være mest hensigtsmæssigt, at styrelsen udsteder disse regler.

Da der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse frem for en pligt fastsat på lovniveau, ændrer den foreslåede bestemmelse ikke i sig selv på den gældende retstilstand. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke i sig selv indebære en pligt til at indberette oplysninger vedrørende master, men vil alene tydeliggøre og opdatere indholdet af den eksisterende hjemmel til at fastsætte en sådan pligt samt at sikre, at der kun er behov for én bekendtgørelse på området ved at flytte bemyndigelsen fra klima-, energi- og forsyningsministeren til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at andre indehavere af radiofrekvenser end dem, der er nævnt i mastelovens § 16, stk. 1, skal indsende radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Derudover medfører den gældende bestemmelse i offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal indsende oplysninger om placering af eksisterende antennepositioner. Bestemmelsen er en udmøntning af mastelovens § 16, stk. 7.

Desuden følger det af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 5, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter nærmere regler om afgivelse af oplysninger efter stk. 1 og 4 og § 9, stk. 2, 2. pkt., samt på baggrund af regler udstedt i medfør af stk. 7. Hjemlen er udnyttet i indberetningsbekendtgørelsen, der bl.a. fastsætter den konkrete fremgangsmåde og dataformater m.v. for indberetningen.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 4, medfører, at oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner og fremtidige radiodækningsplaner ikke indebærer nogen indskrænkninger i adgangen for den, der har afgivet oplysninger, til at ændre eksisterende maste- og antennepositioner og fremtidige radiodækningsplaner, og at oplysninger om ændringer gives til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter nærmere regler om indberetning af oplysninger efter mastelovens § 16, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner fra indehavere af tilladelser i medfør af frekvensloven anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) og virksomheder, der i

UDKAST

henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, og oplysninger om eksisterende antennepositioner fra indehavere af tilladelser i medfør af frekvensloven til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser).

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, vil sammen med de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 5 og 7, desuden indebære, at det i stedet for klima-, energi- og forsyningsministeren vil det være Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, der vil kunne fastsætte alle regler vedrørende de indberetningspligter, der følger af de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1 og 2, og styrelsen, der vil kunne fastsætte indberetningspligter vedrørende master efter den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 5, og regler om offentliggørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 7.

Regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, forventes overordnet set at ville vedrøre nærmere krav til indberetningen svarende til de regler, der i dag er fastsat i indberetningsbekendtgørelsen. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil eksempelvis kunne fastsætte regler om hyppigheden af og tidspunktet for de regelmæssige indberetninger efter de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1 og 2, samt dataformat og fremgangsmåde for indberetningen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil også kunne bestemme, hvor langt frem i tid radiodækningsplaner, jf. den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1, skal række. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere kunne fastsætte, hvilke oplysninger om den enkelte radiodækningsplan eller eksisterende antenneposition der skal indberettes.

For både radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eksempelvis kunne fastsætte regler om, at der skal indberettes placeringsoplysninger så som adresse og GPS-koordinater, (forventet) idriftsættelsesdato samt et unikt navn på den (planlagte) antenneposition eller mast.

For radiodækningsplaner vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eksempelvis endvidere kunne fastsætte krav om indberetning af størrelsen på det område, som den påtænkte antenneposition skal etableres i, dvs. hvor fleksibel indberetteren er med hensyn til den endelige placering af den påtænkte antenne.

For eksisterende antennepositioner og radiodækningsplaner vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur eksempelvis kunne fastsætte krav om at indberette (påtænkt) frekvensbånd og tjenestetype, antennehøjde, sendeeffekt

og andre relevante tekniske oplysninger. Kravene til eksisterende antennepositioner og radiodækningsplaner, herunder vedr. indberetningernes hyppighed, vil kunne differentieres efter antenntyper. Indehavere af fladetilladelser kan eksempelvis tænkes at planlægge med kortere tidshorisonter for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde end større antenntyper, hvilket Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan vælge at tage højde for i sine regler, ligesom der kan være tekniske forhold og baggrundsoplysninger for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, der er relevante for denne type antenner, men ikke for andre antenntyper.

Der kan ikke gives en udtømmende beskrivelse af de forhold vedrørende indberetningernes fremgangsmåde og indhold, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om efter den foreslåede § 16, stk. 6.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil endvidere kunne fastsætte regler om, at visse indehavere af fladetilladelser undtages fra reglerne i de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1 og 2. Denne mulighed vil blandt andet kunne benyttes til at sikre proportionaliteten i anvendelsen af de pligter, der følger af de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1 og 2. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil eksempelvis kunne fastsætte regler om, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) uden faste antennepositioner ikke skal omfattes af forpligtelsen til at indberette eksisterende antennepositioner. En sådan undtagelse findes i dag i § 1, stk. 2, i offentliggørelsesbekendtgørelsen.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte yderligere undtagelser, hvor dette er proportionalt, og hvor det ikke er i strid med formålet med reglerne i den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16. Ved fastsættelsen af evt. yderligere undtagelser vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skulle vurdere dem i forhold til, at hensigten med at få indberettet oplysninger om radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner er, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i sin frekvensadministration har behov for oplysninger om, hvordan fladetilladelser udnyttes i praksis til brug for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs løbende vurdering af, om de knappe frekvensressourcer udnyttes optimalt med det gældende tilladelsesregime, samt at sikre, at myndigheder og andre tilladelsesindehavere end indehaveren af en radiodækningsplan kan konstatere, hvor tilladelsesindehavere planlægger nye antennepositioner, med henblik på at benytte disse oplysninger i hhv. behandlingen af ansøgninger om myndighedstilladelser til master og vurderingen af egne behov for fremtidige master i samme område.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, vil endvidere medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ikke vil kunne fastsætte nærmere regler om afgivelse af oplysninger om reservationer på egne master efter mastelovens § 9, stk. 2, 2. pkt. Hjemlen vedrører fastsættelse af særlige regler om reservationer. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede ændring i mastelovens § 9, som vil medføre, at reservationer fremover vil være defineret som en radiodækningsplan på et sted, hvor der er en eksisterende mast ejet af den samme juridiske person, der indberetter en radiodækningsplan det pågældende sted, og som vil være omfattet af mastelovens § 9. Ændringen vil ikke afskære Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fra at fastsætte særlige regler vedrørende radiodækningsplaner, der vedrører et sted, hvor der er en eksisterende mast ejet af samme juridiske person, eksempelvis at antennehøjde skal angives, således, at radiodækningsplaner, der samtidig har karakter af en reservation, bliver tilstrækkeligt præcise. Dette vil også gælde, såfremt den foreslåede bemyndigelse i mastelovens § 16, stk. 5, ikke udmøntes, da indberetteren af en radiodækningsplan i givet fald vil være vidende om en mast ejet af vedkommende selv på det pågældende sted, selv om denne ikke skal indberettes efter stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, vil desuden i relevant omfang kunne benyttes til at fastsætte regler om adgang til løbende at indgive oplysninger om ændringer til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur som erstatning for reglen i den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 4, som med lovforslaget vil udgå af loven, og som indebærer, at oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner og fremtidige radiodækningsplaner ikke indebærer nogen indskrænkninger i adgangen for den, der har afgivet oplysninger, til at ændre eksisterende maste- og antennepositioner og fremtidige radiodækningsplaner, og at oplysninger om ændringer gives til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, skyldes et behov for at flytte bemyndigelsen fra klima-, energi- og forsyningsministeren til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur og for at sikre en mere overskuelig og gennemsigtig retstilstand ved, at de bemyndigelsesbestemmelser, der foreslås indført i mastelovens § 16, kan udmøntes i en samlet bekendtgørelse fremfor, som tilfældet er i dag, hvor reglerne på området delvist følger af loven og delvist af offentliggørelsesbekendtgørelsen samt indberetningsbekendtgørelsen. Den foreslåede bestemmelse sikrer endvidere, at indberetningen af oplysninger nemmere løbende kan tilpasses den teknologiske udvikling samt de tekniske og funktionelle udviklinger i de IT-systemer, der benyttes til indberetningen, der måtte være nødvendige. Reglerne vedrørende indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner samt eksisterende maste- og antennepositioner er endvidere af fagteknisk karakter og vil skulle være forholdsvist detaljerede, hvorfor det vurderes at være mest hensigtsmæssigt, at styrelsen udsteder disse regler.

UDKAST

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for, hvilke oplysninger, der indsendes til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i medfør af § 16, stk. 1, eller i medfør af regler udstedt efter § 16, stk. 6, der kan gøres offentligt tilgængelige. Bestemmelsen er udmøntet i offentliggørelsesbekendtgørelsens §§ 3 og 4. Det fremgår af § 3 i bekendtgørelsen, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal offentliggøre oplysninger om eksisterende og fremtidige placeringer af antennepositioner, og § 3, stk. 2 og 3, omhandler, hvilke oplysninger der skal offentliggøres.

Det følger desuden af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger om maste- og antennepositioner ikke skal gøres offentligt tilgængelige efter § 16, stk. 7, hvis oplysninger om maste- og antennepositioner gøres offentligt tilgængelige af f.eks. andre offentlige myndigheder. Hjemlen er ikke udmøntet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, 1. pkt., at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 1 og 2 og efter regler fastsat i medfør af stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, vil medføre, at kompetencen til at fastsætte regler om offentliggørelsen af de oplysninger, der indberettes efter mastelovens § 16, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 16, stk. 5, flyttes fra klima-, energi- og forsyningsministeren til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover ikke indebære væsentlige materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, 1. pkt., vil indebære, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur bl.a. vil kunne fastsætte regler om, hvilke af de indberettede oplysninger, der skal offentliggøres, samt i hvilken form.

Bestemmelsen ventes udmøntet således, at der som minimum vil skulle offentliggøres de oplysninger, der i dag er fremgår af offentliggørelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2 og 3, dvs. tilladelsesindehavers navn, positionsangivelse i form af geografiske koordinater og grafisk angivelse af antennepositioners placering, hvor muligt adresse samt den anvendte radiotjeneste. Reglerne fastsat efter den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk.

6, forventes at ville føre til, at hjemmesiden mastedatabasen.dk eller en lignende offentlig løsning vil blive videreført.

Regler fastsat efter den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, vil skulle tage højde for, at et samlet overblik over alle eller en væsentlig andel af en given tilladelsesindehavers radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller master vil kunne være en konkurrencefølsom oplysning.

Den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 7, vil ligeledes indebære, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ikke længere ved lov er pålagt at offentliggøre oplysninger indberettet efter mastelovens § 16. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur forventer at udmønte den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, således, at hjemmesiden mastedatabasen.dk eller en tilsvarende offentligt tilgængelig løsning vil blive videreført.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, 1. pkt., har baggrund i at sikre, at der ikke bliver behov for mere end én bekendtgørelse, der udstedes med hjemmel i den foreslåede § 16, da det vurderes at være hensigtsmæssigt for gennemsigtigheden og overskueligheden af retstilstanden samt for administrationen af reglerne, at reglerne på området følger af loven og af én samlet bekendtgørelse. Ændringen sikrer endvidere, at offentliggørelsen af oplysningerne nemmere løbende kan tilpasses den teknologiske udvikling samt de tekniske og funktionelle udviklinger i de IT-systemer, der benyttes til indberetningen samt til visningen af de offentliggjorte oplysninger, der måtte være hensigtsmæssige. Reglerne vedrørende indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner samt eksisterende maste- og antennepositioner er endvidere af fagteknisk karakter og vil skulle være forholdsvist detaljerede, hvorfor det vurderes at være mest hensigtsmæssigt, at styrelsen udsteder disse regler.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for, hvilke oplysninger der indsendes til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i medfør af stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6, der kan gøres offentligt tilgængelige. Bestemmelsen er udmøntet i §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 955 af 4. august 2010 om offentliggørelse af oplysninger om radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner samt indberetning af oplysninger om eksisterende antennepositioner (offentliggørelsesbekendtgørelsen). Det fremgår af § 3 i bekendtgørelsen, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal offentliggøre oplysninger om eksisterende og fremtidige placeringer af antennepositioner, og hvilke oplysninger der skal offentliggøres. § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen indeholder en adgang for Forsvarsministeriet og Justitsministeriet til at indstille til Styrelsen for Dataforsyning

UDKAST

og Infrastruktur, at visse oplysninger om antennepositionerne til en radiotjeneste af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar ikke skal omfattes af § 3.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, 2. pkt., at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, uanset regler fastsat efter samme stykke efter indstilling fra Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet, til enhver tid kan beslutte, at visse oplysninger om antennepositionerne til en radiotjeneste skal undtages fra offentliggørelse af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, vil medføre, at Forsvarsministeriet og Justitsministeriet vil have adgang til at indstille til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, at visse oplysninger om antennepositionerne til en radiotjeneste af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar ikke skal offentliggøres. Der vil være tale om en videreførelse af en del af § 4 i offentliggørelsesbekendtgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, 2. pkt., har baggrund i et ønske om at videreføre gældende praksis på området, hvorefter Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne træffe afgørelse på baggrund af skriftlige indstillinger fra Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil ved afgørelsen skulle lægge vægt på de hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar, som Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet måtte anføre i sin indstilling til styrelsen.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for, hvilke oplysninger der indsendes til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i medfør af stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6, der kan gøres offentligt tilgængelige. Bestemmelsen er udmøntet i §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 955 af 4. august 2010 om offentliggørelse af oplysninger om radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner samt indberetning af oplysninger om eksisterende antennepositioner (offentliggørelsesbekendtgørelsen). Det fremgår af § 3 i bekendtgørelsen, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal offentliggøre oplysninger om eksisterende og fremtidige placeringer af antennepositioner, og hvilke oplysninger der skal offentliggøres. § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen indeholder en adgang for Forsvarsministeriet og Justitsministeriet til at indstille til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, at visse oplysninger om antennepositionerne til en radiotjeneste af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar ikke skal omfattes af § 3.

UDKAST

Det fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur højst kan beslutte at undtage oplysninger fra offentliggørelse i henhold til bekendtgørelsens § 4, stk. 1, for 2 år ad gangen.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 4, stk. 3, at hvis antennepositioner til en konkret radiotjeneste, som er undtaget fra offentliggørelse i henhold til stk. 1, ikke længere anvendes eller påtænkes anvendt til kommunikation under krise eller krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid, skal Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet meddele Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur dette med indstilling om, at oplysninger vedrørende de pågældende antennepositioner til den konkrete radiotjeneste fra en given dato skal offentliggøres i henhold til § 3, og at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på det grundlag ophæver beslutningen om undtagelse fra reglerne i § 3.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, 3. pkt., at beslutning iht. den foreslåede § 16, stk. 7, 2. pkt., højst kan træffes for 2 år ad gangen.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, vil medføre en uændret videreførelse af den gældende maksimale varighed af en beslutning om undtagelse fra offentliggørelse af visse oplysninger om antennepositioner efter indstilling fra Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at det gældende krav i offentliggørelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 3, om, at hvis antennepositioner til en konkret radiotjeneste, som er undtaget fra offentliggørelse i henhold til § 4, stk. 1, ikke længere anvendes eller påtænkes anvendt til kommunikation under krise eller krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid, skal Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet meddele Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur dette med indstilling om, at oplysninger vedrørende de pågældende antennepositioner til den konkrete radiotjeneste fra en given dato skal offentliggøres, og at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på det grundlag ophæver beslutningen om undtagelse fra reglerne i § 3 i offentliggørelsesbekendtgørelsen, vil blive afskaffet. Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet vil således fremover blot skulle undlade at indstille en forlængelse af undtagelsen fra offentliggørelse til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, såfremt en undtagelse ikke længere er relevant.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 7, 3. pkt., skyldes et ønske om, at det fortsat sikres, at der ikke sker unødigt undtagelse fra offentliggørelse af oplysninger i længere perioder samtidig med, at administrationen af området forenkles.

I henhold til teledirektivets artikel 57, stk. 2, kan Europa-Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med angivelse af de fysiske og tekniske karakteristika for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, jf. mastelovens § 1, stk. 4, nr. 2.

Det drejer sig om gennemførelsesretsakter med angivelse af fysiske og tekniske karakteristika såsom maksimumstørrelse, vægt, og hvis det er relevant, udstrålingseffekt for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, jf. mastelovens § 1, stk. 4, nr. 2, som skal være omfattet af den lempeligere adgang til at opsætte sådanne trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, som indføres med teledirektivets artikel 57, stk. 1, og af de regler om adgang til offentlige myndigheders fysiske infrastruktur og gadeinventar og de regler om adgang til andres gadeinventar, som indføres med teledirektivets artikel 57, stk. 4, der er implementeret i mastelovens § 14 a.

Europa-Kommissionen har på baggrund af denne bemyndigelse vedtaget gennemførelsesforordning 2020/1070 af 20. juli 2020 om angivelse af karakteristika for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde i henhold til artikel 57, stk. 2 i direktiv 2018/1972/EU om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation. Forordningens artikel 3, stk. 3, bestemmer, at operatører, der har udrullet trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde i klasse E2 eller E10 i overensstemmelse med visse betingelser i gennemførelsesforordningen, senest 2 uger efter udrulningen af hvert af disse adgangspunkter skal underrette den nationale kompetente myndighed (dvs. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) om installationen og placeringen af disse adgangspunkter samt om de krav, de opfylder i henhold til gennemførelsesforordningen. Der er således for disse antenner fastsat en indberetningspligt i gennemførelsesforordningen.

Antenner omfattet af gennemførelsesforordningen er samtidigt omfattet af kravet om indberetning af radiodækningsplaner i mastelovens § 16, stk. 1, samt kravet om indberetning af eksisterende antennepositioner fastsat i § 1 i offentliggørelsesbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i mastelovens § 16. Antenner omfattet af gennemførelsesforordningen er således genstand for to overlappende indberetningskrav.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16 a, stk. 1, at for så vidt angår radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner og master, jf. § 16, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 16, stk. 5, der samtidig er omfattet af regler om indberetning af oplysninger i den til enhver tid gældende gennemførelsesretsakter udstedt af Den Europæiske Union i overensstemmelse med teledirektivets artikel 57, stk. 2, finder bestemmelserne i § 16, stk. 1-7, kun anvendelse i det omfang, disse bestemmelser regulerer forhold, hvorom der ikke fremgår regler i de nævnte gennemførelsesretsakter.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, er ny og vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur ikke vil kunne fastsætte enslydende eller indholdsmæssigt identiske indberetningskrav, der allerede følger af gennemførselsretsakten. Styrelsen vil dog med hjemmel i den foreslåede § 16, stk. 5 og 6, kunne fastsætte yderligere indberetningskrav for så vidt angår antennepositioner, radiodækningsplaner eller master omfattet af gennemførselsretsakten f.eks. om indberetning af oplysningstyper, som gennemførselsretsakten ikke indeholder krav om. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke afskære Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fra at fastsætte regler om, at der skal indberettes oplysninger vedrørende eksisterende antennepositioner, radiodækningsplaner eller master, jf. den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1-2 og stk. 5, der er omfattet af Europa-Kommissionens gennemførselsretsakter, såfremt de regler, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter, ikke duplikerer krav i gennemførselsretsakterne.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16 a, stk. 1, har til formål at sikre, at der er klarhed over forholdet mellem reglerne i mastelovens § 16 og de gennemførselsretsakter, som Europa-Kommissionen er bemyndiget til at udstede i medfør af teledirektivets artikel 57, stk. 2, samt at der ikke længere vil være overlappende indberetningspligter for visse antennetyper, og at der ikke længere vil være hjemmel i masteloven til evt. at fastsætte indberetningspligter, der overlapper med de nævnte gennemførselsretsakter.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 24 b, der blev indført ved lov nr. 1833 af 8. december 2020 om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, lov om radiofrekvenser og forskellige andre love, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at anvende forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, herunder regler om håndhævelse i form af forbud, påbud og tvangsbøder og om sanktioner i form af bødestraf for manglende overholdelse af forordninger eller manglende efterlevelse af afgørelser truffet i medfør af forordninger. Bestemmelsen giver bl.a. mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen af de gennemførselsretsakter, som Europa-Kommissionen er bemyndiget til at udstede i medfør af teledirektivets artikel 57, stk. 2. Hjemlen er ikke udmøntet.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 25, stk. 1, nr. 2, indebærer, at den, der ikke afgiver oplysninger i medfør af § 16, stk. 1, straffes med bøde. § 16, stk. 1, vedrører en pligt til at indberette radiodækningsplaner.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 25, stk. 2, medfører, at der i forskrifter, der udstedes af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør

af mastelovens § 16, stk. 6 og 7, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne. Hjemlen er udmøntet i § 2 i offentliggørelsesbekendtgørelsen, hvorved den, der ikke afgiver oplysninger i medfør af bekendtgørelsens § 1, straffes med bøde. Bekendtgørelsens § 1 indeholder en pligt til at indberette eksisterende antennepositioner.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16 a, stk. 2, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler vedrørende radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller master, jf. de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af stk. 5, der er nødvendige for at anvende de gennemførselsretsakter udstedt af Den Europæiske Union, herunder regler om sanktioner i form af bødestraf for manglende overholdelse af regler om indberetning af oplysninger i disse retsakter.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, er ny og vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler vedrørende radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller master, der er nødvendige for at anvende de gennemførselsretsakter, der er udstedt af Europa-Kommissionen, og som er nævnt i den foreslåede § 16 a, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16 a, stk. 2, har til formål at sikre overskueligheden af de samlede regler for indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller master. På baggrund af disse hensyn bør Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kunne fastsætte sådanne regler, der er nødvendige for anvendelsen af forordninger udstedt af Europa-Kommissionen, og som vedrører indberetning af oplysninger om radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller master, jf. den foreslåede § 16, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af stk. 5, i den samme bekendtgørelse, hvori reglerne efter de foreslåede § 16, stk. 5 og 6, skal fastsættes. Muligheden for fastsættelse af reglerne efter de foreslåede § 16, stk. 5 og 6, og fastsættelse af de regler, der er nødvendige for at anvende gennemførselsretsakter efter teledirektivets artikel 57, stk. 2, i én samlet bekendtgørelse vil sikre, at indberetning efter gennemførselsretsakterne og mastelovens § 16 med tilhørende bekendtgørelse bedre kan foregå i samme arbejdsgang og efter lignende fremgangsmåder.

EU-retsakter i form af forordninger og gennemførelsesforordninger gælder umiddelbart i Danmark uden implementering i dansk ret. Der kan dog være behov for at fastsætte regler i dansk ret, som er nødvendige for at anvende forordninger og gennemførelsesforordninger. F.eks. kan det være nødvendigt for Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur at kunne fastsætte regler om, hvordan indberetninger af oplysninger, hvis indberetning er påkræ-

UDKAST

vet i gennemførselsretsakterne, skal foregå, herunder f.eks. de nærmere dataformater og forholdet til indberetninger påkrævet efter de foreslåede § 16, stk. 1 og 2, og efter regler fastsat i medfør af de foreslåede § 16, stk. 5 og 6.

I gennemførselsretsakterne kan der endvidere fremgå krav om indberetninger af uklart formulerede typer af oplysninger, der kræver konkretisering, for at gennemførselsretsakten kan anvendes. Eksempelvis fremgår der af artikel 3, stk. 3, i Kommissionens gennemførselsforordning 2020/1070 af 20. juli 2020 et krav om at indberette ”placering”, hvilket ikke uddybes i gennemførselsforordningen. Den foreslåede § 16 a, stk. 2, vil i sådanne tilfælde kunne anvendes til at angive nærmere, hvilke oplysninger der forstås ved sådanne begreber i gennemførselsretsakterne, og vil eksempelvis kunne anvendes til at præcisere, at ”placering” indebærer, at der skal indberettes adresse, GPS-koordinater og/eller andre konkrete oplysningstyper.

Disse regler vil have væsentlige ligheder med nogle af de regler, der forventeligt vil skulle fastsættes om tilsvarende forhold efter den foreslåede § 16, stk. 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, hvorfor det er hensigtsmæssigt at kunne fastsætte reglerne i en samlet bekendtgørelse. Mastelovens § 24 b giver i dag klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte sådanne regler. En bemyndigelse til ministeren med henblik på at fastsætte sådanne regler vil imidlertid ikke harmonere med det formål om regelforenklning, som de foreslåede ændringer af masteloven tilsigter, da de øvrige bemyndigelser i mastelovens § 16 til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden for indberetninger af sammenlignelig karakter foreslås givet til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Hvor relevant kan Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur med hjemmel i de foreslåede § 16, stk. 5 og 6, også supplere gennemførselsforordningens oplysningskrav f.eks. med krav om at indberette typer af oplysninger, som ikke følger af gennemførselsforordningen. Sådanne bestemmelser vil være hjemlet i de foreslåede § 16, stk. 5 og 6, og ikke omfattet af den foreslåede § 16 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16 a, stk. 2, vil også indebære, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler om sanktioner i form af bødestraf for manglende overholdelse af regler om indberetning af oplysninger i disse retsakter. Der er ikke tale om en indholdsmæssigt ny bemyndigelse, idet klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. mastelovens gældende § 24 b, kan fastsætte regler om håndhævelse i form af forbud, påbud og tvangsbøder og om sanktioner i form af bødestraf for manglende overholdelse af forordninger eller manglende efterlevelse af afgørelser truffet i medfør af forordninger. Bemyndigelsen flyttes med forslaget alene fra klima-, energi- og forsyningsministeren til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, dog således, at Styrelsen for Dataforsyning og

UDKAST

Infrastruktur alene bemyndiges til at kunne fastsætte regler om bødestraf og ikke om forbud, påbud og tvangsbøder, og at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om bødestraf vil være afgrænset specifikt til regler om bødestraf for manglende overholdelse af indberetningspligter fastsat i den til enhver tid gældende gennemførselsretsakter udstedt af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med teledirektivets artikel 57, stk. 2. Styrelsen vil således ikke kunne fastsætte regler om sanktioner i form af bødestraf vedrørende manglende overholdelse af andre forordninger eller i form af forbud, påbud og tvangsbøder. Sådanne regler vil fortsat skulle fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren efter mastelovens § 24 b.

Baggrunden for i dette tilfælde at give Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur hjemmel til at fastsætte regler om bødestraf er, at det herved sikres, at der fortsat alene er behov for én bekendtgørelse vedrørende indberetningerne beskrevet i § 16 og § 16 a.

Baggrunden for alene at give Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur bemyndigelse til at fastsætte regler om bødestraf og ikke om påbud, forbud eller tvangsbøder er, at også manglende overholdelse af de foreslåede indberetningspligter i mastelovens § 16, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, alene vil kunne sanktioneres med bøde, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, og ikke med de øvrige typer sanktioner, som mastelovens § 24 b bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om. Ligeledes vil Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur også i eventuelle regler udstedt i medfør af det foreslåede § 16, stk. 5, alene kunne fastsætte regler om bødestraf for manglende overholdelse af reglerne, jf. lovforslagets § 3, nr. 9. Ændringen sikrer dermed en ensretning således, at der for alle regler, som med den foreslåede affattelse af mastelovens kapitel 5 vil være sanktionsbelagte eller vil kunne sanktionsbelægges, alene er regler om sanktioner i form af bødestraf eller mulighed for at fastsætte regler om bødestraf.

Mulighederne for bødestraf for manglende overholdelse af mastelovens § 16 og forskrifter udstedt i medfør heraf har aldrig været anvendt og forventes fortsat kun anvendt i meget lille omfang. De samme forventninger gælder for den foreslåede bestemmelse i § 16 a, stk. 2.

Der er ikke i gældende ret hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger indberettet i overensstemmelse med indberetningspligter, der følger af Kommissionens gennemførselsforordninger efter teledirektivets artikel 57, stk. 2.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16 a, stk. 3, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte regler ved-

rørende offentliggørelse af oplysninger indberettet på baggrund af indberetningspligter i den gennemførselsretsakter, der er nævnt i den foreslåede § 16 a, stk. 1, idet den foreslåede § 16, stk. 7, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse på sådanne regler om offentliggørelse. De foreslåede bestemmelser i § 16, stk. 7, 2. og 3. pkt., vedrører Forsvarsministeriets og Justitsministeriets adgang til at indstille, at visse oplysninger undtages fra offentliggørelse.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 4, vil medføre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil have mulighed for at offentliggøre de oplysninger indberettet på dette grundlag, som skønnes at have offentlighedens interesse, og som kan offentliggøres. Regler om offentliggørelse, der måtte fastsættes efter den foreslåede § 16 a, stk. 3, vil skulle tage højde for, at et samlet overblik over alle eller en væsentlig andel af en given tilladelsesindehavers radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller master kan være en konkurrencefølsom oplysning.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 16 a, stk. 3, skyldes et behov for at sikre, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur har hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger indberettet i overensstemmelse med indberetningspligter, der følger af Kommissionens gennemførselsforordninger efter teledirektivets artikel 57, stk. 2.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 22, stk. 2, medfører, at Planklagenævnet af parterne kan kræve alle relevante oplysninger, som skønnes nødvendige med henblik på behandling af sagerne.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 22, stk. 2, at klage over landzonemyndighedens afgørelser, jf. stk. 1, skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. I tilfælde, hvor en afgørelse træffes indirekte og således ikke meddeles og offentliggøres, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 5, vil medføre en indholdsmæssigt uændret videreførelse af § 2 i bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love, som ønskes ophævet. En klage over landzonemyndighedens afgørelser efter mastelovens § 3, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1, og § 11, stk. 1 og 2, vil således skulle indgives skriftligt til Planklagenævnet.

UDKAST

Der vil med den foreslåede ændring ikke ske en ændring i Planklagenævnets kompetence til at behandle klager over visse afgørelser truffet af landzonemyndigheden i medfør af masteloven. Den foreslåede ændring vil endvidere ikke være udtryk for ændringer i den gældende retstilstand for indbringelse af klager over landzonemyndighedens afgørelser i medfør af masteloven for Planklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 22, stk. 2, skyldes, at Erhvervsministeriet ønsker at ophæve bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love, og at der dermed er behov for at sikre en videreførelse af reglerne.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 22, stk. 3, medfører, at Planklagenævnet ikke er bundet af Energistyrelsens (nu Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) udtalelse efter § 18, stk. 1. Planklagenævnet kan indhente yderligere radiotekniske oplysninger i sagen.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 22, *stk. 3*, at rettidige klager over landzonemyndighedens afgørelser efter § 8, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, har opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet bestemmer andet.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 5, vil medføre en indholdsmæssigt uændret videreførelse af § 5 i bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love, som ønskes ophævet. En klage over landzonemyndighedens afgørelser efter mastelovens § 8, stk. 1, der indgives til Planklagenævnet, vil som udgangspunkt have opsættende virkning. Planklagenævnet vil dog kunne beslutte, om en klage har opsættende virkning eller ej.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 22, stk. 3, skyldes, at Erhvervsministeriet ønsker at ophæve bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love.

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 22, stk. 4, medfører, at Planklagenævnet kan hjemvise en klagesag til landzonemyndigheden til yderligere behandling, herunder for at få de tekniske forhold vedrørende fælles udnyt-

UDKAST

telse og opsætning af antennesystemer yderligere inddraget og belyst. Landzonemyndigheden er i sådanne sager ikke bundet af Energistyrelsens (nu Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) udtalelse efter § 18, stk. 1.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 22, *stk. 4*, at Planklagenævnet ved rettidig klage efter *stk. 1* kan beslutte, at en meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan Planklagenævnet påbyde dette standset.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 5, vil medføre en indholdsmæssigt uændret videreførelse af § 6 i bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love, som ønskes ophævet. Når Planklagenævnet har modtaget en rettidig klage efter mastelovens § 22, *stk. 1*, jf. den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 22, *stk. 2*, vil nævnet kunne beslutte, at en af landzonemyndigheden meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et af landzonemyndigheden meddelt påbud ikke skal efterkommes.

I det omfang modtageren af en af landzonemyndigheden meddelt tilladelse eller godkendelse har indrettet sig på afgørelsen eller godkendelsen og har iværksat et bygge- eller anlægsarbejde på baggrund heraf, vil Planklagenævnet kunne påbyde dette arbejde standset.

Den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 22, *stk. 4*, skyldes, at Erhvervsministeriet ønsker at ophæve bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love.

Til nr. 6

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 22, *stk. 5*, medfører, at §§ 59 og 60 i lov om planlægning finder tilsvarende anvendelse.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 22, *stk. 5*, at § 59 i lov om planlægning finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 6, medfører, at henvisningen til § 60 i lov om planlægning udgår.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 22, *stk. 5*, skyldes, at § 60 i lov om planlægning er blevet ophævet ved § 24, *stk. 2*, i lov nr.

UDKAST

1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 22, stk. 5, er således alene af redaktionel karakter.

Til nr. 7

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 24, stk. 5, medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs fastsættelse af administrative forskrifter efter lovens § 16, stk. 5, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 24, stk. 5, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs fastsættelse af administrative forskrifter efter § 16, stk. 5-7, og § 16 a, stk. 2 og 3, ikke vil kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Der er alene tale om en konsekvensrettelse, der skal tage højde for, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur som følge af de foreslåede bestemmelser i §§ 16 og 16 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, fremover vil kunne fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger m.m. med hjemmel i de foreslåede § 16, stk. 5-7, og § 16 a, stk. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 5, vil medføre, at fastsættelsen af disse regler ikke vil kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i mastelovens § 16, stk. 5-7, og § 16 a, stk. 2 og 3.

Den foreslåede ændring af mastelovens § 24, stk. 5, skyldes et behov for at sikre en overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i mastelovens §§ 16 og 16 a, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Til nr. 8

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 1, medfører, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skal indsende radiodækningsplaner rækkende minimum 2 år frem.

Det fremgår endvidere af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at andre indehavere af radiofrekvenser end dem, der er nævnt i stk. 1, skal indsende radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, og det fremgår af § 16, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan

UDKAST

fastsætte regler om, at indberetningspligten efter stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6 også skal omfatte oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner.

Hjemlerne i stk. 6 og stk. 7 er udmøntet i offentliggørelsesbekendtgørelsen, hvor det fremgår af § 1, stk. 1, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser efter frekvensloven inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal indsende oplysninger om placering af eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Denne gruppe af tilladelsesindehavere omfatter de indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester, som er omfattet af § 16, stk. 1, men også indehavere af fladetilladelser, der benyttes til andre formål end offentlige mobilkommunikationsnet.

Offentliggørelsesbekendtgørelsen fastsætter således en indberetningspligt vedrørende eksisterende antennepositioner for en bredere kreds af indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser end den kreds af indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser, som er forpligtet til at indberette radiodækningsplaner i mastelovens § 16, stk. 1. Bekendtgørelsens § 1, stk. 2, undtager indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder uden faste antennepositioner fra forpligtelsen i stk. 1. Det følger af bekendtgørelsens § 1, stk. 3, at Forsvarets frekvensanvendelse ikke er omfattet af bekendtgørelsen.

Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i mastelovens § 25, stk. 2, at der i regler udstedt i medfør af mastelovens § 16, stk. 6 og 7, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Hjemlen er udnyttet i § 2 i offentliggørelsesbekendtgørelsen, hvorved den, der ikke afgiver oplysninger i medfør af bekendtgørelsens § 1, straffes med bøde. Bekendtgørelsens § 1 bestemmer, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal indsende oplysninger om placering af eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 25, *stk. 1, nr. 2*, at den, der ikke afgiver oplysninger i medfør af § 16, stk. 1 og 2, § 22, stk. 2, § 23, stk. 2, og § 24, stk. 6, straffes med bøde.

Tilføjelsen af en henvisning til § 16, stk. 2, er den eneste ændring i bestemmelsens ordlyd, og der er tale om konsekvensrettelse som følge af, at de forpligtelser til at indberette eksisterende antennepositioner, der i dag følger af § 1 i offentliggørelsesbekendtgørelsen, og hvis manglende overholdelse kan straffes med bøde i medfør af bekendtgørelsens § 2, fremover vil følge af den foreslåede § 16, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

UDKAST

Den foreslåede ændring til mastelovens § 25, stk. 1, nr. 2, viderefører i det væsentlige uændret reglerne om bødestraf i § 2 i offentliggørelsesbekendtgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 8, vil medføre, at det som noget nyt fremgår af masteloven, at den, der ikke afgiver oplysninger til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i medfør af det foreslåede § 16, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, vil kunne straffes med bøde.

Selv om omfanget af bestemmelsen vedrørende manglende indberetninger af eksisterende antennepositioner i det væsentlige vil forblive uændret i forhold til den gældende bestemmelse i § 2 i offentliggørelsesbekendtgørelsen, vil anvendelsesområdet udvides på ét område. Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 2, vil den undtagelse fra pligten til at indberette eksisterende antennepositioner, som offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 2, i dag fastsætter for indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder uden faste antennepositioner, ikke blive skrevet ind i loven, men forventes i stedet at blive indsat i Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs bekendtgørelse i medfør af den foreslåede § 16, stk. 5. Dette vil indebære en lille udvidelse af den kreds af pligtssubjekter, der vil kunne omfattes af hjemlen til bødestraf i § 25, stk. 2. Det følger dog af de specielle bemærkninger til den foreslåede § 16, stk. 5, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne afgrænse, men ikke udvide, kredsen af pligtssubjekter for både mastelovens § 16, stk. 1 og 2. Udnyttes denne mulighed, vil sådanne afgrænsninger have til følge, at anvendelsesområdet for § 25, stk. 1, nr. 2, ligeledes vil blive afgrænset, hvilket eksempelvis ventes at ske for så vidt angår indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder uden faste antennepositioner.

På denne baggrund ventes kredsen af pligtssubjekter omfattet af den foreslåede § 16, stk. 2, og dermed også kredsen af pligtssubjekter, der vil kunne underlægges bødestraf som følge af manglende overholdelse af stk. 2, i praksis at forblive uændret sammenlignet med, hvem der i dag er omfattet af straffebestemmelsen i offentliggørelsesbekendtgørelsens § 2, da Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i sin bekendtgørelse efter den foreslåede § 16, stk. 5, ventes at genfastsætte afgrænsningen af pligtssubjekter i offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Muligheden for at straffe manglende indberetninger af radiodækningsplaner med bøde fastholdes med forslaget uændret, da § 25, stk. 1, nr. 2, fortsat vil henvise til mastelovens § 16, stk. 1. Med den foreslåede ændring af § 16, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, vil kredsen af pligtssubjekter ift. pligten til

UDKAST

at indberette radiodækningsplaner dog samtidig blive udvidet. Indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) vil som følge af ændringen fremover skulle indberette radiodækningsplaner, hvor denne pligt i dag alene gælder for indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester. Der er allerede i dag praksis for, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) indsender radiodækningsplaner, selv om det efter loven alene er den undergruppe af indehavere af fladetilladelser, der er indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester, der er forpligtet hertil. Ændringen vil derfor skulle betragtes som en kodificering af eksisterende praksis for indberetning, men vil indebære, at andre indehavere af fladetilladelser end indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester som noget nyt vil være omfattet af muligheden for at straffe manglende indberetninger af radiodækningsplaner med bøde.

Pligterne i de foreslåede § 16, stk. 1 og 2, til at indsende oplysninger om radiodækningsplaner og eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil eksempelvis ikke være opfyldt, og forudsætningerne for bødestraf således opfyldt, hvis et pligtsubjekt ikke indsender nogen oplysninger. Forudsætningen for bødestraf må endvidere anses for at være opfyldt, såfremt et pligtsubjekt eksempelvis ikke indsender de typer af oplysninger, der nærmere angives i regler fastsat efter den foreslåede § 16, stk. 5, ikke overholder tidsfrister fastsat i medfør af den foreslåede § 16, stk. 5, eller indsender ufuldstændige eller fejlbehæftede oplysninger, der derfor ikke opfylder regler fastsat i medfør af den foreslåede § 16, stk. 5, uden på opfordring omgående eller inden for en fastsat frist at fuldstændiggøre eller rette oplysningerne.

Såfremt regler fastsat i medfør af den foreslåede § 16, stk. 6, ikke overholdes, vil dette således efter omstændighederne kunne betyde, at heller ikke pligterne i den foreslåede § 16, stk. 1 og 2, vil være overholdt.

Mulighederne for bødestraf for manglende overholdelse af mastelovens § 16 og forskrifter udstedt i medfør heraf har aldrig været anvendt og forventes fortsat kun anvendt i meget lille omfang.

Til nr. 9

Den gældende bestemmelse i mastelovens § 25, stk. 2, medfører, at der i forskrifter, der udstedes af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af mastelovens § 16, stk. 6 og 7, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

UDKAST

Det fremgår af den gældende bestemmelse i mastelovens § 16, stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at andre indehavere af radiofrekvenser, dvs. af frekvenstilladelser, end dem, der er nævnt i stk. 1, skal omfattes af pligterne nævnt i stk. 1. Det fremgår af mastelovens § 16, stk. 1, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, skal indsende radiodækningsplaner rækkende minimum 2 år frem til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Det fremgår af mastelovens § 16, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at indberetningspligten efter stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6 også skal omfatte oplysninger om eksisterende mastepositioner.

Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i mastelovens § 25, stk. 2, at der i regler udstedt i medfør af mastelovens § 16, stk. 6 og 7, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Hjemlen er udmøntet i offentliggørelsesbekendtgørelsens § 2, hvorved den, der ikke afgiver oplysninger i medfør af bekendtgørelsens § 1, straffes med bøde. Bekendtgørelsens § 1 bestemmer, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal indsende oplysninger om placering af eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Det betyder, at der i dag er hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at indehavere af radiofrekvenser (hvorved forstås indehavere af frekvenstilladelser) skal indberette eksisterende mastepositioner. Der er ligeledes hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte straf af bøde for overtrædelse af eventuelle regler herom. Sådanne straffebestemmelser vil ligesom eventuelle indberetningspligter vedr. eksisterende mastepositioner kunne finde anvendelse på alle indehavere af frekvenstilladelser, men ikke på virksomheder m.v., der ikke har en frekvenstilladelse.

Offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1 fastsætter, at indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal indsende oplysninger om placering af eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Hjemlen til at kræve indberetning af eksisterende mastepositioner er således ikke udmøntet, hvorfor hjemlen til at fastsætte straf af bøde for manglende indberetninger af eksisterende mastepositioner ligeledes ikke er udmøntet.

UDKAST

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 25, stk. 2, at der i forskrifter udstedt i medfør af § 7, § 9, stk. 3, § 14 og § 16, stk. 5, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne.

Den eneste ændring er, at den gældende henvisning til § 16, stk. 6 og 7, erstattes af en henvisning til den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 9, medfører, at den nuværende hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler udstedt i medfør af mastelovens § 16, stk. 6 og 7, vil udgå og blive erstattet af en hjemmel til, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil kunne fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler fastsat efter den foreslåede § 16, stk. 5.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i mastelovens § 25, stk. 2, skyldes, at som følge af lovforslagets § 3, nr. 4 og 8, vil indberetningspligterne i offentliggørelsesbekendtgørelsens § 1 fremover følge direkte af mastelovens § 16, stk. 2, ligesom straffebestemmelsen i bekendtgørelsens § 2 for manglende indberetninger omfattet af disse pligter vil følge direkte af mastelovens § 25, stk. 1, nr. 2. Der vil herefter ikke længere være behov for den del af den gældende hjemmel i § 25, stk. 2, jf. § 16, stk. 6 og 7, som har dannet grundlag for § 2 i offentliggørelsesbekendtgørelsen. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 16, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, og bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 8.

Der vil være behov for, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur i forbindelse med en eventuel udnyttelse af den foreslåede § 16, stk. 5, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, kan fastsætte regler om bødestraf for manglende overholdelse af den indberetningspligt for juridiske personer, der ejer master, der anvendes til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, til regelmæssigt at indsende oplysninger om masterne til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, som styrelsen kan indføre efter den foreslåede § 16, stk. 5. I modsat fald vil denne eventuelle indberetningspligt være vanskeligere at håndhæve end de lignende indberetningspligter, som vil fremgå af den foreslåede § 16, stk. 1 og 2. Dette vil kunne betyde, at en eventuel indberetningspligt fastsat efter § 16, stk. 5, efterleves i mindre grad end de pligter, der vil være fastsat direkte i masteloven, hvilket ikke er i overensstemmelse med formålene med at indføre hjemlen i § 16, stk. 5, jf. bemærkningerne hertil.

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil med den foreslåede ændring af § 25, stk. 2, få mulighed for at fastsætte regler om straf af bøde for overtrædelse af eventuelle regler om, at juridiske personer, der ejer master, der anvendes til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, regelmæssigt skal indsende oplysninger om masterne til Styrelsen for

Dataforsyning og Infrastruktur. Sammenlignet med klima-, energi- og forsyningsministerens eksisterende hjemmel til at fastsætte straffebestemmelser vedrørende indberetning af mastepositioner vil kredsen af pligtsubjekter, der kan omfattes af eventuelle straffebestemmelser, hermed blive udvidet fra indehavere af frekvenstilladelser til juridiske personer, der ejer master, der anvendes til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet. Der vil være et vist overlap mellem disse grupper, men der vil være juridiske personer, som ejer master uden at have en frekvenstilladelse. Som det fremgår af lovforslagets § 3, nr. 4, foreslås der i mastelovens § 16, stk. 5, indført hjemmel til, at enhver juridisk person, der ejer master til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, vil kunne omfattes af regler om at skulle indsende oplysninger om disse master. Denne ændring er begrundet i, at der eksisterer juridiske personer som eksempelvis myndigheder og virksomheder, der ikke selv har frekvenstilladelser, men som ejer master til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet.

Den foreslåede § 16, stk. 5, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, vil indebære, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur nærmere vil kunne afgrænse de juridiske personer, der skal omfattes af en eventuel pligt til at indberette oplysninger af master. Denne mulighed vil bl.a. kunne benyttes til at sikre proportionaliteten i de konkrete krav, der måtte fastsættes i medfør af bestemmelsen. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vil således eksempelvis kunne fastsætte regler om at undtage visse typer juridiske personer fra en eventuel pligt i medfør af bestemmelsen, hvor en sådan pligt for de pågældende typer juridiske personer ikke vurderes at være proportional. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs afgrænsning af de juridiske personer, der skal omfattes af en eventuel indberetningspligt efter den foreslåede § 16, stk. 5, ventes at tage udgangspunkt i objektive kriterier under hensyntagen til ovennævnte formål. De afgrænsninger af de juridiske personer, som styrelsen foretager, vil samtidigt afgrænse, hvem der kan omfattes af straffebestemmelser, der måtte blive fastsat i medfør af den foreslåede ændring af § 25, stk. 2.

Med den foreslåede ordlyd i § 16, stk. 3, vil fysiske personer (privatpersoner) og enkeltmandsvirksomheder, der ikke anses for at være juridiske personer, ikke kunne omfattes af eventuelle pligter til at indberette oplysninger om master. Fysiske personer og enkeltmandsvirksomheder undtages af hensyn til proportionaliteten, samt fordi der vurderes at være få fysiske personer og enkeltmandsvirksomheder, der ejer master, ligesom master ejet af fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder antages i færre tilfælde at være egnet til fællesudnyttelse m.v. Fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder vil derfor heller ikke kunne omfattes af straffebestemmelser, der måtte blive fastsat i medfør af den foreslåede ændring i § 25, stk. 2.

UDKAST

Med den foreslåede bestemmelse i mastelovens § 25, stk. 2, vil det være Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, der kan fastsætte regler om bødestraf for manglende overholdelse af eventuelle indberetningspligter fastsat i regler udstedt i medfør af § 16, stk. 3. De øvrige hjemler, som oplystes i mastelovens § 25, stk. 2, hvorefter der i forskrifter udstedt i medfør af de oplyste hjemler kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne, er bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren.

Baggrunden for i dette tilfælde at give Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur hjemmel til at fastsætte regler om bødestraf er, at det herved sikres, at der fortsat alene er behov for én bekendtgørelse vedrørende indberetningerne beskrevet i § 16.

Det bemærkes, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur med den foreslåede ordlyd ikke vil have hjemmel til at fastsætte regler om straf af bøde vedrørende manglende overholdelse af regler fastsat i medfør af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser i § 16, stk. 6, og § 16 a, stk. 2.

Mulighederne for bødestraf for manglende overholdelse af mastelovens § 16 og forskrifter udstedt i medfør heraf har aldrig været anvendt og forventes fortsat kun anvendt i meget lille omfang.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 28. december 2023.

Herudover foreslås det i *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af dele af lovforslagets § 2, nr. 11. Det vil sige telelovens §§ 60 f-60 h.

De foreslåede bestemmelser i telelovens §§ 60 f og 60 g medfører, at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om gennemførelse og administration af projekter som nævnt i § 60 f, stk. 1, herunder de støtteberettigede foranstaltninger og aktiviteter samt om vilkår og betingelser for støtte, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at Europa-Kommisionens statsstøtteregler overholdes, og at Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan føre tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 60 f, stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter de nærmere regler for dette tilsyn, jf. den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 g, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 h fastsætter, at kommuner ved overholdelse af visse betingelser vil kunne stille passiv infrastruktur til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

UDKAST

Det foreslås, at ikrafttræden af de foreslåede bestemmelser i telelovens §§ 60 f og 60 g udskydes, idet det er forventningen, at udmøntningen af hjemlerne i de to bestemmelser som udgangspunkt vil skulle ske på baggrund af en støtteordning vedrørende kommuners støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som Europa-Kommissionen godkender eller som etableres i overensstemmelse med Gruppefritagelsesforordningen.

Det foreslås, at ikrafttræden af den foreslåede bestemmelse i telelovens § 60 h udskydes, idet bestemmelsen vil erstatte en hjemmel i lov nr. 1518 af 18. december 2018 om erhvervsfremme (erhvervsfremmeloven), hvorefter kommuner har mulighed for at etablere passiv infrastruktur og stille den til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det samme vil gøre sig gældende for så vidt angår den foreslåede § 60 f, og da denne bestemmelse har en indholdsmæssig sammenhæng med den foreslåede § 60 h, foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om begge bestemmelseres ikrafttræden.

Når klima-, energi- og forsyningsministeren har sat de foreslåede bestemmelser i telelovens §§ 60 f- 60 h i kraft, vil kommuner ikke længere kunne anvende erhvervsfremmeloven som hjemmel til at give støtte til udrulning af elektroniske kommunikationsnet eller stille passiv infrastruktur til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, men kommunerne vil i stedet kunne anvende de foreslåede bestemmelser i §§ 60 f- 60 h.

Det foreslås i *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren beslutter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 3, nr. 1-4 og 7-9, om ændring af bestemmelserne i masteloven om indberetning af oplysninger. Bestemmelsen skal sikre, at der er fornøden tid til at sikre, at IT-systemer og indberetningsprocesser passer til de opdaterede regler samt forberede udstedelse af bekendtgørelser i medfør af de opdaterede regler.

Til § 5

Efter den foreslåede bestemmelse i § 5 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Baggrunden for, at lovforslaget ikke gælder for Færøerne og Grønland, er, at de dele af teleområdet, der er omfattet af lovforslaget, er hjemtaget.

For Færøerne er teleområdet hjemtaget i henhold til hjemmestyrelovens § 2 som et særanliggende.

For Grønland er teleområdet med undtagelse af frekvensområdet hjemtaget efter hjemmestyrelovens § 7, jf. § 5. Telekommunikation til og fra Grønland

UDKAST

blev hjemtaget ved lov nr. 1089 af 29. december 1997 for Grønland om telekommunikation, med ikrafttrædelse 1. januar 1998.

Radioudstysloven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, og indeholder ikke hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland, jf. radioudstyslovens § 52.

Teleloven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, og indeholder ikke hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland, jf. telelovens § 83.

For så vidt angår masteloven gælder loven hverken for Færøerne eller Grønland og indeholder ikke hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland, jf. mastelovens § 28.

De bestemmelser, der ved nærværende lovforslag fastsættes i radioudstysloven, teleloven og masteloven vedrører alle sagsområder omfattet af ovennævnte hjemtagelse af teleområdet for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, EU-Tidende 2014, nr. L 96, side 79, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 62, og dele af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, EU-Tidende 2008, nr. L 162, side 20. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1020/EU af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 958 af 22. juni 2022, foretages følgende ændringer:</p> <p><i>Fodnoten til lovens titel affattes således:</i></p> <p>»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, EU-Tidende 2014, nr. L 96, side 79, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 62, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2380 af 23. november 2022 om ændring af direktiv 2014/53/EU om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet, EU-tidende nr. L 315, side 30, og dele af Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr, EU-Tidende 2008, nr. L 162, side 20. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1020/EU af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af</p>

2008/765/EF og 2011/305/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 169, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 5. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og kontaktoplysninger, herunder postadresse, skal være angivet på apparatet eller på dets emballage, pakken eller et medfølgende dokument. Kontaktoplysningerne skal som udgangspunkt angives på apparatet, medmindre det ikke er muligt på grund af apparatets beskaffenhed. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er let forståeligt for brugerne og Energistyrelsen.

Stk. 2-4. ---

§ 8. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og kontaktoplysninger, herunder postadresse, skal være angivet på apparatet eller på dets emballage, pakken eller et medfølgende dokument. Kontaktoplysningerne skal som udgangspunkt angives på apparatet, medmindre det ikke er muligt

direktiv 2004/42/EF og forordning 2008/765/EF og 2011/305/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 169, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. I § 5, stk. 1, 3. pkt., § 8, stk. 3, 3. pkt., § 10, stk. 4, § 11, stk. 2, § 19, stk. 1, 3. pkt., § 22, stk. 3, 3. pkt., § 24, stk. 4, § 25, stk. 2, § 33, stk. 5 og 6, § 37, stk. 1, to steder i § 37, stk. 2, og § 45, stk. 2, ændres: »Energistyrelsen« til: »Sikkerhedsstyrelsen«.

på grund af apparatets beskaffenhed. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er let forståeligt for brugerne og Energistyrelsen.

Stk. 4-6. ---

§ 10. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Udgør et apparat en risiko, skal distributøren underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen herom.

§ 11. ---

Stk. 2. Udgør et apparat, som distributøren har gjort tilgængeligt på markedet, en risiko, skal distributøren straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give nærmere oplysninger om apparatets manglende overensstemmelse og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at fjerne risikoen.

Stk. 3. ---

§ 17. ---

Stk. 2. ---

§ 19. Fabrikantens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og kontaktoplysninger, herunder post-

3. I § 17, indsættes som stk. 3: »Stk. 3. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter nærmere regler om, at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne erhverve radioudstyr i særlige kategorier, uden at der medfølger en oplader.«

adresse, skal være angivet på radioudstyret eller på dets emballage, pakken eller et medfølgende dokument. Kontaktoplysningerne skal som udgangspunkt angives på radioudstyret, medmindre det ikke er muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er let forståeligt for brugerne og Energistyrelsen.

Stk. 2-6. ---

§ 22. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Importørens navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og kontaktoplysninger, herunder postadresse, skal være angivet på radioudstyret eller på dets emballage, pakken eller et medfølgende dokument. Kontaktoplysningerne skal som udgangspunkt angives på radioudstyret, medmindre det ikke er muligt på grund af radioudstyrets beskaffenhed. Kontaktoplysningerne skal være på et sprog, der er let forståeligt for brugerne og Energistyrelsen.

Stk. 4-6. ---

§ 24. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Udgør radioudstyret en risiko, skal distributøren underrette fabrikanten eller importøren samt Energistyrelsen herom.

§ 25. ---

Stk. 2. Udgør radioudstyr, som distributøren har gjort tilgængeligt på markedet, en risiko, skal distributøren straks underrette Energistyrelsen om risikoen og give nærmere oplysninger om radioudstyrets manglende overensstemmelse og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at fjerne risikoen.

Stk. 3. ---

§ 33. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Energistyrelsen kan af fabrikanter af faste anlæg eller den ansvarlige for installationen af et fast anlæg kræve, at de fremlægger dokumentation som nævnt i § 14, stk. 2, så længe det faste anlæg er i drift, hvis der er tegn på, at det faste anlæg ikke er i overensstemmelse med § 14, stk. 1.

Stk. 6. Energistyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at fabrikanter af radioudstyr og programmel skal oplyse, om påtænkte kombinationer af radioudstyr og programmel er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf, hvis Europa-Kommissionen træffer afgørelse om, at disse oplysninger skal afgives for bestemte kategorier af radioudstyr.

§ 37. Er den tekniske dokumentation for radioudstyr ikke i overensstemmelse med regler

fastsat i medfør af § 18, stk. 7, nr. 2, kan Energistyrelsen anmode fabrikanter eller importører af radioudstyr om for egen regning at få foretaget en test af radioudstyret af en virksomhed, som Energistyrelsen kan godkende, for at efterprøve, om radioudstyret er i overensstemmelse med § 17 og regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Energistyrelsen træffer over for fabrikanten eller importøren afgørelse om, hvorvidt Energistyrelsen kan godkende fabrikantens eller importørens forslag til virksomhed, som skal foretage den i stk. 1 nævnte test.

§ 40. Træffer Europa-Kommissionen afgørelse om, at en afgørelse truffet af Energistyrelsen i medfør af §§ 38 og 39, som Energistyrelsen skal underrette Europa-Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om i henhold til artikel 38, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet eller artikel 40, stk. 4, eller artikel 42, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, skal ændres eller trækkes tilbage, tilpasser eller

4. I § 40, stk. 1, ændres »Energistyrelsen i medfør af §§ 38 og 39, som Energistyrelsen « til: »Sikkerhedsstyrelsen i medfør af § 38, som Sikkerhedsstyrelsen«, og »trækker Energistyrelsen sin afgørelse« ændres til: »trækker Sikkerhedsstyrelsen sin afgørelse«.

trækker Energistyrelsen sin afgørelse tilbage i overensstemmelse med Europa-Kommissionens afgørelse.

Stk. 2. ---

§ 45. Energistyrelsens afgørelser truffet efter loven eller regler fastsat i medfør heraf og sagsbehandling i forbindelse hermed kan påklages til Teleklagenævnet, jf. dog stk. 2

Stk. 2. Energistyrelsens afgørelser truffet i medfør af § 38, stk. 1, som Energistyrelsen skal underrette de øvrige EU-medlemsstater og Europa-Kommissionen om i henhold til artikel 38, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet eller artikel 40, stk. 4, eller artikel 42, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF, kan ikke påklages til Teleklagenævnet.

5. I § 45, stk. 1 og 2, ændres: »Energistyrelsens« til: »Sikkerhedsstyrelsens«.

§ 2

I lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 955 af 17. juni 2022, foretages følgende ændringer:

<p>§ 18. Forsyningspligtudbydere, der i henhold til § 15, stk. 2, er udpeget til at varetage forsyningspligtigheder omfattende af § 14, stk. 2 eller 3, eller fastsat i medfør af § 14, stk. 4, har ret til at få dækket dokumenterede nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtigheder, hvor nettoomkostninger for forsyningspligtigheder omfattende af § 14, stk. 2 eller 3, dog kun dækkes, i det omfang Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer, at varetagelsen af forsyningspligten udgør en urimelig byrde for den udpegede forsyningspligtudbyder. Nettoomkostningerne opgøres samlet for de forsyningspligtigheder, som er omfattende af § 14, stk. 2 eller 3, og hver for sig for de forsyningspligtigheder, som er fastsat i medfør af § 14, stk. 4. Nettoomkostningerne beregnes som forsyningspligtudbyderens underskud ved tilvejebringelse og levering af de forsyningspligtigheder, som den enkelte forsyningspligtudbyder i medfør af en udpegning i henhold til § 15, stk. 2, er forpligtet til at udbyde, med fradrag af værdien af forsyningspligtudbyderens eventuelle immaterielle fordele ved at varetage forsyningspligten. Nettoomkostninger dækkes</p>	<p>1. § 18, stk. 1, 1. og 2. pkt., affattes således:</p> <p>»§ 18. Forsyningspligtudbydere, der i henhold til § 15, stk. 2, er udpeget til at varetage forsyningspligtigheder omfattende af § 14, stk. 2 eller 3, eller fastsat i medfør af § 14, stk. 4, har ret til at få dækket dokumenterede nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtigheder, hvor nettoomkostninger for forsyningspligtigheder omfattende af direktiv 2018/1972/EU dog kun dækkes i det omfang, Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur vurderer, at varetagelsen af forsyningspligten udgør en urimelig byrde for den udpegede forsyningspligtudbyder. Nettoomkostningerne opgøres samlet for forsyningspligtigheder omfattende af direktiv 2018/1972/EU og hver for sig for øvrige forsyningspligtigheder.«</p>
---	---

ikke, hvis forsyningspligtudby-
derens priser er unormalt lave i
forhold til ydelsen.

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Hvis nettoomkostnin-
ger i henhold til stk. 1 er frem-
kommet ved udbud af forsyn-
ningspligtgydelser som nævnt i §
14, stk. 4, udløser Styrelsen for
Dataforsyning og Infrastrukturs
afgørelse efter stk. 3 en forplig-
telse for staten til at dække for-
syningspligtudbyderens netto-
omkostninger, i det omfang
ydelseerne ikke er indeholdt i
forpligtelserne i direktiv
2018/1972/EU.

§ 24. ---

Stk. 2. Styrelsen for Datafor-
syning og Infrastruktur kan fast-
sætte nærmere regler om tilde-
ling af koder, jf. stk. 1, til of-
fentlige myndigheder og virk-
somheder, der anvender elek-
troniske kommunikationstjene-
ster til brug for machine to ma-
chine-kommunikation (m2m-
kommunikation) via et elektro-
nisk kommunikationsnet som
led i deres opgaveløsning.

§ 31. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Uanset stk. 4

1) ---

2) skal nummeroplysningsdata
altid videregives til forsynings-
pligtudbyderens landsdæk-
kende nummeroplysningstjene-
ste, jf. § 14, stk. 2, nr. 4.

2. I § 18, *stk. 8*, ændres »som nævnt i §
14, stk. 4« til: »omfattet af § 14, stk. 2
eller 3, eller fastsat i medfør af § 14,
stk. 4«.

3. § 24, *stk. 2*, ophæves.

4. I § 31, *stk. 5, nr. 2*, og *stk. 6*, ændres
»landsdækkende nummeroplysnings-
tjeneste« til: »udtømmende nummer-
fortegnelse«.

Stk. 6. Oplysninger som nævnt i stk. 5, nr. 2, kan alene videregives af forsyningspligtudbydere landsdækkende nummeroplysningstjeneste til brug for offentlige alarmtjenester, politiet, statsadvokaterne, Styrelsen for Patientsikkerhed, de enkelte retter, kriminalforsorgen eller restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 7-8. ---

§ 47. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan kun i ekstraordinære tilfælde og efter samtykke fra Europa-Kommissionen pålægge udbydere med en stærk markedsposition en forpligtelse til funktional adskillelse, hvis

1) ---

2) Erhvervsstyrelsen vurderer, at de forpligtelser, der er pålagt i henhold til § 41, stk. 2, nr. 1-5, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence.

Stk. 3. ---

§ 60 a. ---

Stk. 2. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med, at offentlige myndigheders aftaler, jf. stk. 1, er indgået på markedsvilkår, og at offentlige myndigheder overholder regler fastsat i medfør af stk. 5.

5. I § 47, stk. 2, nr. 2, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-6«.

6. I § 60 a, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: »Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan som led i tilsynet træffe afgørelser rettet mod offentlige myndigheder, herunder fastsætte vilkår, herunder pris.«

7. I § 60 a, stk. 2, ændres »i medfør af stk. 5« til: »i medfør af stk. 6«.

<p><i>Stk. 3.</i> Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan af offentlige myndigheder kræve alle oplysninger og alt materiale, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skønner relevant i forbindelse med tilsynet, jf. stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om tilsynet, jf. stk. 2, herunder hvordan tilsynet gennemføres, hvilke afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe, om frister for styrelsens behandling af sager som led i tilsynet og om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale til brug for tilsynet.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om metoder til fastsættelse af de markedsvilkår, på hvilke offentlige myndigheder kan indgå aftaler i henhold til stk. 1.</p> <p style="text-align: center;">Kapitel 21 c <i>Kommunalt tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet m.v.</i></p>	<p>8. I § 60 a indsættes som <i>stk. 3</i>: »<i>Stk. 3.</i> Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan af en part i en tilsyns-sag, jf. stk. 2, opkræve et beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet.« Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.</p> <p>9. I § 60 a, <i>stk. 4</i>, der bliver <i>stk. 5</i>, indsættes efter »som led i tilsynet«: », om opkrævning af beløb til dækning af styrelsens ekstraordinære omkostninger i forbindelse med tilsynet, jf. stk. 3,«.</p> <p>10. I § 60 a, <i>stk. 5</i>, der bliver <i>stk. 6</i>, indsættes efter »i henhold til stk. 1«: », herunder regler, der er nødvendige for implementeringen og anvendelsen af metoderne, herunder om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale.«</p> <p>11. Efter kapitel 21 b indsættes i <i>afsnit V</i>:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 21 c <i>Kommunal støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet m.v.</i></p> <p>§ 60 d. Kommunalbestyrelser kan give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet i medfør af Kommissionens forordning (EU) nr.</p>
--	---

<p>§ 60 d. Kommunalbestyrelser kan give tilskud til etablering af elektroniske kommunikationsnet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Energistyrelsen fastsætter regler om gennemførelse og administration af tilskudsordninger som nævnt i stk. 1, herunder de tilskudsberettigede foranstaltninger og aktiviteter, tilskudsmodtagere og tilbagebetaling af tilskud, og om vilkår og betingelser for tilskud, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at Europa-Kommissionens statsstøtteregler overholdes.</p>	<p>1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, jf. stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler for kommunalbestyrelses støtte som nævnt i stk. 1.</p> <p>§ 60 e. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 60 d, stk. 2, og styrelsen kan i forbindelse med sit tilsyn træffe afgørelser over for kommunalbestyrelser eller støttemodtagere.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om tilsynet efter stk. 1, herunder hvordan tilsynet gennemføres, og hvilke typer afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe.</p> <p>§ 60 f. Kommunalbestyrelser kan give støtte til etablering af elektroniske kommunikationsnet, jf. stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter regler om gennemførelse og administration af støtteprojekter som nævnt i stk. 1, herunder de støtteberettigede foranstaltninger og aktiviteter samt vilkår og betingelser for støtte, herunder åben engrosadgang, for at sikre, at Europa-Kommissionens statsstøtteregler overholdes.</p>
---	---

§ 60 e. Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 60 d, stk. 2. *Stk. 2.* Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om tilsynet efter stk. 1, herunder hvordan tilsynet gennemføres, hvilke afgørelser Energistyrelsen kan træffe, hvem der er klageberettiget, og høring af Erhvervsstyrelsen ved afgørelser om åben engrosadgang.

§ 60 f. Kommunalbestyrelser kan stille passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, når

- 1) det sker på markedsvilkår,
- 2) infrastrukturen er bredt tilgængelig for alle udbydere og
- 3) det ikke virker konkurrenceforvridende i forhold til andre udbydere af tilsvarende passiv infrastruktur.

§ 73 a. ---

Stk. 2-7. ---

§ 60 g. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 60 f, stk. 2, og styrelsen kan i forbindelse med sit tilsyn træffe afgørelser over for kommunalbestyrelser eller støttemodtagere.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om tilsynet efter stk. 1, herunder hvordan tilsynet gennemføres, hvem der er klageberettigede, og høring af Erhvervsstyrelsen ved afgørelser om åben engrosadgang samt regler om, hvilke typer afgørelser Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan træffe, herunder krav om tilbagebetaling af støtte.

§ 60 h. Kommunalbestyrelser kan stille passiv infrastruktur til brug for elektroniske kommunikationsnet til rådighed for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, når

- 1) det sker på markedsvilkår,
- 2) infrastrukturen er bredt tilgængelig for alle udbydere, og
- 3) det ikke virker konkurrenceforvridende i forhold til andre udbydere af tilsvarende passiv infrastruktur.«

12. I § 73 a indsættes efter *stk. 7* som nye stykker:

»*Stk. 8.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan med henblik på at understøtte formålene i *stk. 2* fastsætte regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet skal udvikle en metode for kortlægning af adgang til mobilt bredbånd og andre trådløse teknologier.

§ 75. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur udarbejder og offentliggør løbende statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skønner relevante. Formålet er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet.

Stk. 2. ---

§ 4. Landzone- og bygningsmyndigheden skal i sager om fælles udnyttelse af master med en højde på over 100 meter afvise at give tilladelse til fælles

Stk. 9. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan med henblik på at understøtte formålene i stk. 2, nr. 2 og 6, indhente oplysninger om elforbrug på adresseniveau fra Energinet. De indhentede oplysninger må ikke bruges til andre formål og må ikke videregives.«

13. § 75, *stk. 1*, affattes således:

»§ 75. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur udarbejder og offentliggør løbende statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur skønner relevante. Formålet er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet samt at understøtte den grønne omstilling på området.«

§ 3

I lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 420 af 10. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 1*, ændres »tv-formål som registeret i den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt« til: »tv-formål, hvor ønsker

<p>udnyttelse, jf. § 2, eller at udstede påbud om fælles udnyttelse, jf. § 3, i det omfang tilladelse eller påbud vil hindre imødekommelse af efterfølgende anmodninger om fælles udnyttelse til radio- eller tv-formål som registeret i den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p>§ 8. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Vilkår efter stk. 1 forudsætter, at der foreligger oplysninger fra Energistyrelsen om, at andre indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser har planer om opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område, jf. § 16.</p> <p><i>Stk. 3-4. ---</i></p> <p>§ 9. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ejere af master til radiokommunikationsformål har adgang til i nødvendigt omfang at reservere yderligere positioner til senere brug forud for andres valg af positioner med hen-</p>	<p>om fælles udnyttelse til radio- eller tv-formål følger af radiodækningsplaner indberettet i overensstemmelse med reglerne i § 16«.</p> <p>2. I § 8, <i>stk. 2</i>, ændres »at andre indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser har planer om opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område, jf. § 16« til: »at der foreligger oplysninger fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur om forventet opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område. På anmodning fra landzone- eller bygningsmyndigheden skal Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, bl.a. på baggrund af oplysninger, der foreligger som følge af reglerne i § 16, stk. 1, afgive udtalelse herom senest 1 måned efter anmodningen«</p> <p>3. I § 9, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, ændres »til brug for den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt« til: »i form af radiodækningsplaner i overensstemmelse med reglerne i § 16, stk. 1«.</p>
--	---

blik på placering af antennesystemer. Oplysninger om reservationer på egne master skal indsendes til Energistyrelsen til brug for den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt.

Stk. 3. ---

Kapitel 5

Oversigt over fremtidige radiodækningsplaner samt offentlig adgang til oplysninger om maste- og antennepositioner

§ 16. Indehavere af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser til offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, skal til Energistyrelsen indsende radiodækningsplaner rækkende minimum 2 år frem.

Stk. 2. Energistyrelsen udarbejder og vedligeholder på grundlag af de i stk. 1 nævnte oplysninger en samlet oversigt over de pågældende tilladelsesindehaveres samlede fremtidige radiodækningsplaner rækkende minimum 2 år frem.

Stk. 3. På grundlag af oversigten afgiver Energistyrelsen udtalelser til landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 8, stk.

4. Kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Indberetning og offentliggørelse af oplysninger om fremtidige radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner og master til radiokommunikationsformål

§ 16. Indehavere af tilladelser i medfør af lov om radiofrekvenser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) og virksomheder, der i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. har tilladelse til landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet, skal regelmæssigt indsende radiodækningsplaner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, jf. stk. 6.

Stk. 2. Indehavere af tilladelser i medfør af lov om radiofrekvenser til anvendelse af radiofrekvenser inden for geografisk afgrænsede områder (fladetilladelser) skal regelmæssigt indsende oplysninger om eksisterende antennepositioner til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, jf. stk. 6.

Stk. 3. Myndigheder inden for Forsvarsministeriets område er ikke omfattet af stk. 1 og 2 eller regler fastsat i medfør af stk. 5.

2. Energistyrelsens udtalelse skal afgives senest 1 måned efter anmodningen fra landzone- eller bygningsmyndigheden.

Stk. 4. Oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner, jf. stk. 7, og fremtidige radiodækningsplaner indebærer ingen indskrænkninger i adgangen for den, der har afgivet oplysninger, til at ændre eksisterende maste- og antennepositioner, jf. stk. 7, og fremtidige radiodækningsplaner. Oplysninger om ændringer gives til Energistyrelsen.

Stk. 5. Energistyrelsen fastsætter nærmere regler om afgivelse af oplysninger efter stk. 1 og 4 og § 9, stk. 2, 2. pkt., samt på baggrund af regler udstedt i medfør af stk. 7.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at andre indehavere af radiofrekvenser end de i stk. 1 nævnte skal indsende radiodækningsplaner til Energistyrelsen med henblik på optagelse i den i stk. 2 nævnte oversigt.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at indberetningspligten efter stk. 1 eller i medfør af regler udstedt efter stk. 6 også skal omfatte oplysninger om eksisterende maste- og antennepositioner, samt fastsætte regler for, hvilke oplysninger der indsendes til Energistyrelsen i medfør af stk. 1 eller i medfør af

Stk. 4. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan beslutte at lade oplysninger omfattet af stk. 1 og 2 og regler fastsat i medfør af stk. 5, som Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur på systematisk vis får kendskab til i medfør af sine myndighedsopgaver, træde i stedet for indberetninger efter stk. 1 og 2 og regler fastsat i medfør af stk. 5, og offentliggøre disse oplysninger i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 7.

Stk. 5. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler om, at juridiske personer, der ejer master, som anvendes til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet, regelmæssigt skal indsende oplysninger om masterne til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, herunder regler om, hvilke juridiske personer der skal omfattes af pligten til at indsende oplysningerne.

Stk. 6. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter nærmere regler om indberetning af oplysninger efter stk. 1 og 2.

Stk. 7. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur fastsætter regler om offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 1 og 2 og efter regler fastsat i medfør af stk. 5. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan uanset regler fastsat efter nærværende stykke efter indstilling fra Justitsministeriet eller Forsvarsministeriet til enhver tid beslutte, at visse oplysninger om antennepositionerne til en radiotjeneste skal undtages fra offentliggørelse af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar. Sådant beslutning kan højst træffes for 2 år ad gangen.

regler udstedt efter stk. 6, der kan gøres offentligt tilgængelige.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger om maste- og antennepositioner ikke skal gøres offentligt tilgængelige efter stk. 7, hvis oplysninger om maste- og antennepositioner gøres offentligt tilgængelige af f.eks. andre offentlige myndigheder.

§ 16 a. For så vidt angår radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner og master, jf. § 16, stk. 1 og 2 og regler fastsat i medfør af § 16, stk. 5, der samtidig er omfattet af regler om indberetning af oplysninger i de til enhver tid gældende gennemførselsretsakter udstedt af Den Europæiske Union i overensstemmelse med artikel 57, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation, finder bestemmelserne i § 16, stk. 1-7 kun anvendelse i det omfang, disse bestemmelser regulerer forhold, hvorom der ikke fremgår regler i de nævnte gennemførselsretsakter.

Stk. 2. Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler vedrørende radiodækningsplaner, eksisterende antennepositioner eller ma-

<p>§ 22. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Planklagenævnet kan af parterne kræve alle relevante oplysninger, som skønnes nødvendige med henblik på behandling af sagerne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Planklagenævnet er ikke bundet af Energistyrelsens udtalelse efter § 18, stk. 1. Planklagenævnet kan indhente yderligere radiotekniske oplysninger i sagen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Planklagenævnet kan hjemvise en klagesag til landzonemyndigheden til yderligere behandling, herunder for at få de tekniske forhold vedrørende fælles udnyttelse og opsætning af antennesystemer yderligere inddraget og belyst. Landzonemyndigheden er i sådanne sager</p>	<p>ster, jf. § 16, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 16, stk. 5, der er nødvendige for at anvende de i stk. 1 nævnte gennemførselsretsakter udstedt af Den Europæiske Union, herunder regler om sanktioner i form af bødestraf for manglende overholdelse af regler om indberetning af oplysninger i disse retsakter.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur kan fastsætte regler vedrørende offentliggørelse af oplysninger indberettet på baggrund af indberetningspligter i de i stk. 1 nævnte gennemførselsretsakter, idet § 16, stk. 7, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse på sådanne regler om offentliggørelse.«</p> <p>5. I § 22 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Klage over landzonemyndighedens afgørelser, jf. stk. 1, skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. I tilfælde, hvor en afgørelse træffes indirekte og således ikke meddeles og offentliggøres, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Rettidige klager over landzonemyndighedens afgørelser efter § 8, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, har opsættende virkning, medmindre Planklagenævnet bestemmer andet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Planklagenævnet kan ved rettidig klage efter stk. 1 beslutte, at en</p>
--	--

<p>ikke bundet af Energistyrelsens udtalelse efter § 18, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 5.</i> §§ 59 og 60 i lov om planlægning finder tilsvarende anvendelse.</p> <p>§ 24. ---</p> <p><i>Stk. 2-4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Energistyrelsens udtalelse efter § 18, stk. 1 og 3, og Energistyrelsens fastsættelse af administrative forskrifter efter § 16, stk. 5, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p><i>Stk. 6.</i> ---</p> <p>§ 25. Med bøde straffes den, der</p> <p>1) ---</p> <p>2) ikke afgiver oplysninger i medfør af § 16, stk. 1, § 22, stk. 2, § 23, stk. 2, og § 24, stk. 6, og</p> <p>3) ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> I forskrifter udstedt i medfør af § 7, § 9, stk. 3, § 14 og § 16, stk. 6 og 7, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan Planklagenævnet påbyde dette standset.«</p> <p>Stk. 2-5 bliver herefter stk. 5-8.</p> <p>6. I § 22, <i>stk. 5</i>, der bliver til stk. 8, ændres »§§ 59 og 60« til: »§ 59«.</p> <p>7. I § 24, <i>stk. 5</i>, ændres »§ 16, stk. 5,« til: »§ 16, stk. 5-7, og § 16 a, stk. 2 og 3, «.</p> <p>8. I § 25, <i>stk. 1, nr. 2</i>, ændres »§ 16, stk. 1,« til: »§ 16, stk. 1 og 2,«.</p> <p>9. I § 25, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 16, stk. 6 og 7,« til: »§ 16, stk. 5,«.</p>
--	--

UDKAST